

Katedra pomocných věd historických a archivnictví

DĚJEPISNÁ OLYMPIÁDA

52. ročník - 2022/2023

CELOSTÁTNÍ KOLO

„Rozdělený svět a Československo v něm - 1945-1992“

2022/2023

PÍSEMNÁ PRÁCE

Název práce: Stavba v.d. Římov a její vliv na Velešín

Zpracoval(a): David Václavík

Adresa školy: Družstevní 340, 382 32 Velešín

Ročník: 9.

Kraj: Jihočeský

Kategorie: I.

Obsah

Úvod.....	3
Postup.....	3
Údolí Malše před začátkem stavby.....	3
Stavba přehrady.....	4
Vliv na Velešín a jeho obyvatele.....	4
Závěr.....	4
Seznam použité literatury a zdrojů.....	5
Poděkování.....	7

Přílohy

Pracovní list.....	8
Řešení pracovního listu.....	10
Mapy.....	12
Dobové fotografie.....	16
Dnešní podoba řeky a přehrady.....	47
Stavba přehrady v novinách.....	90
Výpovědi pamětníků.....	100

Úvod

Východně od městečka Velešín, odkud pocházím, teče řeka Malše. Na ní byla v 70. letech vybudována přehrada poskytující vodu Českým Budějovicím a okolí.

Přehrada a přilehlá místa jsou pro mě místa plná klidu a míru. Když se potřebuji uvolnit a odreagovat, vydám se na procházku do lesů u přehrady. Na jedné takové procházce mě napadla otázka. Jak to tady vypadalo před tím, než se postavila přehrada? Téma mé písemné práce bylo na světě.

Postup

Nejprve jsem začal hledat základní informace o přehradě a její historii na internetu. Při tomto počátečním bádání jsem využil webové stránky města Velešín. Po krátkém bádání na internetu jsem se ponořil do digitalizovaných kronik, konkrétně do kroniky města Velešín a do kroniky ZŠ Velešín.

Obrátil jsem se na pamětníky doby, kdy se stavěla přehrada, nebo dokonce i doby předešlé. Konkrétně jsem kontaktoval paní učitelku Evu Bickovou, vedoucí mé práce, paní učitelku Evu Codlovou, Milana Prokeše, vedoucího Taekwondo školy Velešín, a paní učitelku Janu Pilátovou, jejíž dědeček před stavbou přehrady bydlel v údolí Malše.

Po samotných rozhovorech a pracném přepisování jsem se vydal ověřit získané informace. Zbývalo už jen sehnat dobové, ale i dnešní fotografie přehrady, řeky a údolí.

Se svým věrným přítelem jsem se vydal na přibližně 35 kilometrový pěší výlet okolo vodní nádrže Římov, abych nafotil přehradu ze všech úhlů. Posledním úkolem bylo získat dobové fotografie. Mnoho fotografií mi poskytli pamětníci, zbytek jsem našel buď v kronikách, nebo v jiné literatuře.

Údolí Malše před začátkem stavby

Od roku 1783 až do čtyřicátých let 20. století probíhalo na Malši plavení dříví, které se dopravovalo až do Prahy.

Ve dvacátých letech 20. století se údolí Malše u Velešína stalo významnou turistickou destinací na Malši. Do tohoto údolí se sjížděli lidé z celé České republiky. Za zmínku stojí to, že zde měl chatu Ladislav Feierabend, ministr financí exilové vlády v Londýně.

Stavba přehrady

V roce 1969 se poprvé začíná uvažovat o vybudování přehrady na řece Malši. Velešín, místní JZD i továrna Jihostroj se stavějí proti. Roku 1970 padlo rozhodnutí o vybudování přehrady na řece Malši.

Začaly se vykupovat pozemky. V roce 1972 probíhaly přípravné práce a odlesňování. I přes protesty obce Velešín byla roku 1976 zahájena výstavba přehrady. Přehrada byla napuštěna roku 1978.

Vliv na Velešín a jeho obyvatele

Největší změnou pro obyvatele Velešína bylo to, že zmizela rekreační oblast. Lidé už se nemohli koupat v Malši, ale i přes všechny zákazy tam někteří lidé chodili. Spekulovalo se o náhradě této rekreační oblasti postavením koupaliště, ale to bylo otevřeno až v roce 2013.

V údolí Malše žili lidé, stálo tam mnoho chat, samot, mlýnů a jiných objektů. Vlastníkům těchto nemovitostí byla proplacena dostatečná částka, za kterou si mohli postavit nebo si koupit nové obydlí.

Místní JZD muselo přestěhovat živočišnou výrobu mimo povodí Malše.

Pro zajištění čistoty římovské přehrady byla vybudovaná nová kanalizace a čistička.

Žáci velešínské základní školy se mohli zúčastnit brigády, při které pomáhali odklízet větve. Za svou práci dostali náležitou odměnu.

Velešín nemohl odebírat vodu z přehrady. Byl nucen odebírat vodu z čističky u Pořešína. Kvalita vody byla hrozná. Přehrada dnes dodává vodu Českým Budějovicím a okolí

Závěr

Tato práce mě velmi obohatila. Měl jsem možnost dozvědět se mnoho zajímavostí o svém oblíbeném místě a jeho historii. Zároveň mě bavilo, že jsem si mohl vyzkoušet práci historika - pročetl jsem dobové prameny a literaturu, vedl jsem rozhovory s pamětníky. Napsal jsem svou první „vědeckou“ práci. Část této práce by mohla být umístěna na webu města Velešín nebo na informační tabuli.

Seznam použité literatury a zdrojů

Publikace

FEIERABEND, Ladislav Karel, BILÍKOVÁ, Magda, ed. *Politické vzpomínky*. Vyd. 2., upr. V Brně: Atlantis, 1996. ISBN 80-7108-071-3.

JANÁK, Dalibor, HOLAKOVSKÝ, Milan. *Rok 1996: Velešín městem*. Velešín, 1996, 12 s

JANDOVÁ, Růžena, HOLAKOVSKÝ, Milan, JANÁK, Dalibor. *Dvě knihy o Velešíně: 600 let městečka 1391 - 1991*. Velešín, 1991, 191 s.

Pamětní kniha MNV Velešín. Velešín, 1981.

Pamětní kniha obce Velešína IV. Velešín, 1982-1990 (1992).

TUFFEK, Zdeněk, DOLANSKÝ, Václav. *Malše: romantická kráska*. Praha: Sdružení měst a obcí regionu Pomalší, 2016, 60 s. ISBN 978-80-270-0808-7.

Internetové zdroje

Město Velešín [online]. Velešín: ©2015 - 2023 [cit. 3.5.2023]. Dostupné z: <https://www.velesin.cz/>

Seznam.cz [online]. Praha: ©2023 [cit. 20.5.2023]. Dostupné z: <https://www.mapy.cz/>

Mapy

32-241 Velešín. 1:25 000. Praha: Český úřad geodetický a kartografický, 1973.

Vltava pod Vyšším Brodem a Blanský les: Turistická mapa 1:50 000. Praha: Klub českých turistů, 1993. Edice Klubu českých turistů. ISBN 80-854-9935-5.

Rozhovory

Téma: Stavba vodního díla Římov

Interview s Evou BICKOVOU, brigádnicí při stavbě římovské přehrady. Velešín 2. 5. 2023.

Téma: Stavba vodního díla Římov

Interview s Evou CODLOVOU, studentkou při stavbě římovské přehrady. Velešín 2. 5. 2023.

Téma: Stavba vodního díla Římov

Interview s Milanem PROKEŠEM, studentem při stavbě v.d. Římov. Velešín 6. 5. 2023.

Video

Tenkrát na řece Malši [dokumentární film]. Režie SAMstudio. Česko, 2005.

Zdroje ze soukromých archivů

Paměti Emilie Prokešové, 1935 - 2020 (Nepublikováno)

Paměti Františka Ondráška, 1920 - 1991 (Nepublikováno)

Poděkování,

Děkuji vedoucí mé písemné práce Mgr. Evě Bickové za cenné rady, připomínky, poskytnutí rozhovorů a dalších informací. Děkuji Mgr. Evě Codlové za poskytnutí rozhovoru. Děkuji Ing. Milanu Prokešovi za půjčení map, filmů, knih a sdělení dalších informací, děkuji za poskytnutí rozhovoru. Děkuji Mgr. Janě Pilátové za zpřístupnění poznámek a dokumentů jejího dědečka Františka Ondráška. Děkuji Jakubu Císařovi za výpomoc při fotografování vodního díla Římov. Děkuji Bc. Marii Zachariášové za rady, co se citací a zdrojů týče.

PŘÍLOHY

PRACOVNÍ LIST

Jak vypadalo údolí Malše u Velešina před začátkem stavby vodního díla Římov?

.....
.....
.....

Jak reagovali obyvatelé Velešina na nápad a následné rozhodnutí o stavbě přehrady na řece Malši?

.....
.....
.....

Kdy probíhala stavba přehrady?

.....

Jak ovlivnila stavba přehrady Velešín a jeho obyvatele?

.....
.....
.....

V čem byla stavba přehrady pro Velešín přínosná? Naopak, co Velešínu vzala?

.....
.....
.....

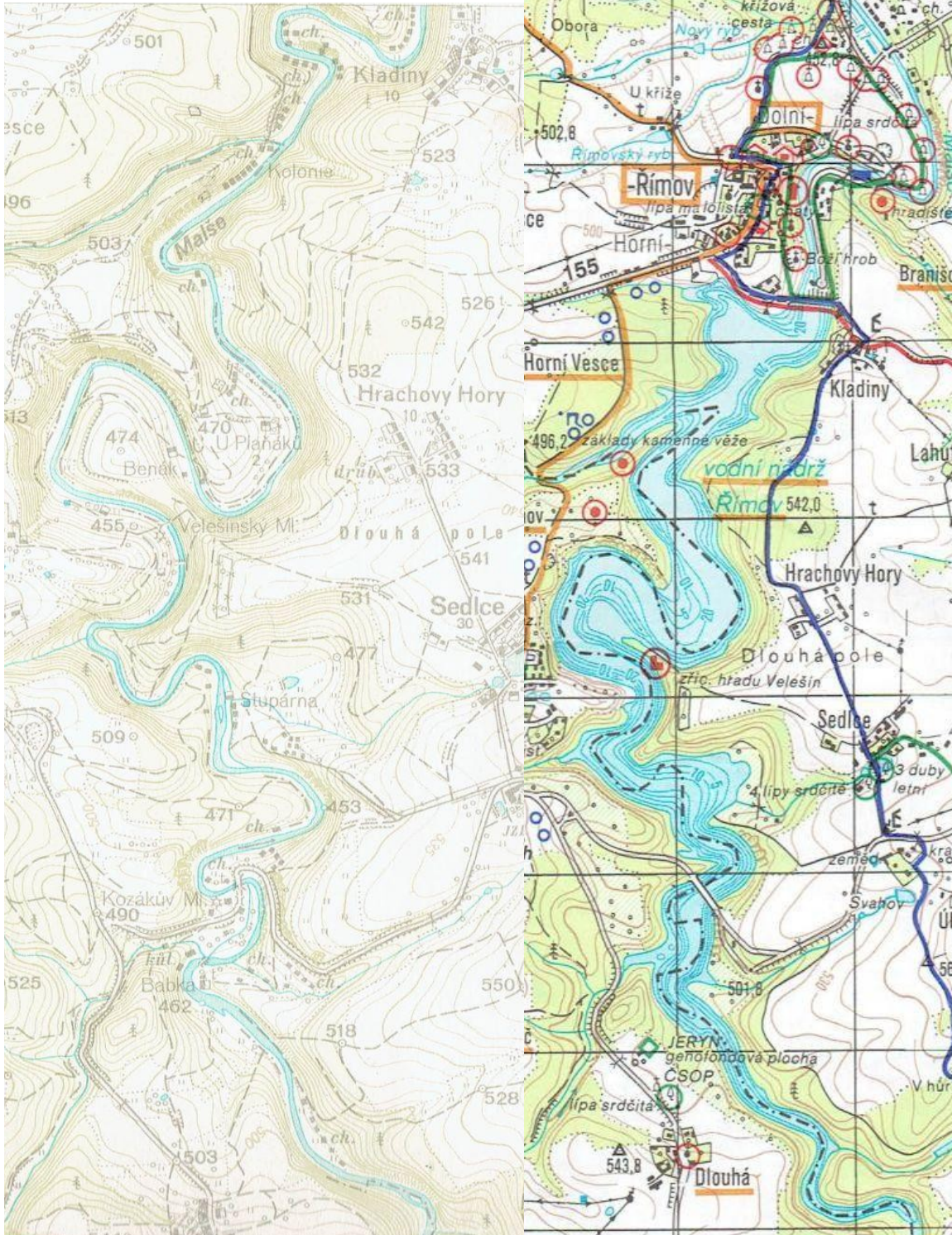
Jaký máš vztah k přehradě a přilehlým lesům? Chodíš tam na procházky?

.....
.....
.....

Porovnej mapy před vybudováním římovské přehrady a po ní. Jak se změnila krajina?
Jaké budovy byly zatopeny?

.....
.....
.....

ŘEŠENÍ PRACOVNÍHO LISTU

Jak vypadalo údolí Malše u Velešína před začátkem stavby vodního díla Římov?

Chatky, samoty, mlýny, rekreační oblast, plavení dřeva, dětské tábory, koupání, relax a podobné.

Jak reagovali obyvatelé Velešína na nápad a následné rozhodnutí o stavbě přehrady na řece Malši?

Stavba přehrady se nelíbila Velešínu, jeho obyvatelům, JZD ani továrně Jihostroj. Lidé nechtěli přijít o nádhernou rekreační oblast, kam se sjížděli lidé z celého Československa. V údolí bydlelo mnoho lidí a stavba přehrady by pro ně znamenala nutnost odstěhovat se na jiné místo. JZD muselo přesunout nebo zrušit svou živočišnou výrobu mimo ochranné pásmo přehrady. Továrna Jihostroj musela zavést ekologická opatření, aby neznečišťovala přehradu.

Proč myslíš, že se lidem nelíbil nápad na vybudování vodní nádrže? Proč se i tak začalo se stavbou přehrady?

Lidé nechtěli přijít o jedinečnou rekreační oblast, kam se sjížděli lidé z celého Československa. V údolí bydlelo mnoho lidí a stavba přehrady by pro ně znamenala nutnost odstěhovat se na jiné místo. JZD by muselo zrušit nebo přesunout svou živočišnou výrobu mimo ochranné pásmo přehrady. Továrna Jihostroj by musela zavést ekologická opatření, aby neznečišťovala přehradu.

Kdy probíhala stavba přehrady?

70. léta 20. století, 1970 - rozhodnutí o stavbě, od 1972 - přípravné práce, od 1976 - začátek samotné stavby, 1978 - napuštění přehrady

Jak ovlivnila stavba přehrady Velešín a jeho obyvatele?

Byla zatopena rekreační oblast. Mnoho lidí se muselo odstěhovat z údolí Malše, bylo zatopeno mnoho obydlí a stavení. Byla vybudována nová kanalizace a čistička, aby se neznečišťovala řeka. Žáci ZŠ Velešín si mohli jít vydělat peníze na brigádě při odlesňování.

V čem byla stavba přehrady pro Velešín přínosná? Naopak, co Velešínu vzala?

Individuální odpovědi, prakticky žádná odpověď není špatná. Pozitivní vlivy: dostatek vody pro České Budějovice a okolí, přísnější ochrana přírody v okolí a podobné. Negativní vlivy: zatopení rekreační oblasti, zatopení obydlí, lidé se museli vystěhovat a podobné.

Jaký máš vztah k přehradě a přilehlým lesům? Chodíš tam na procházky?

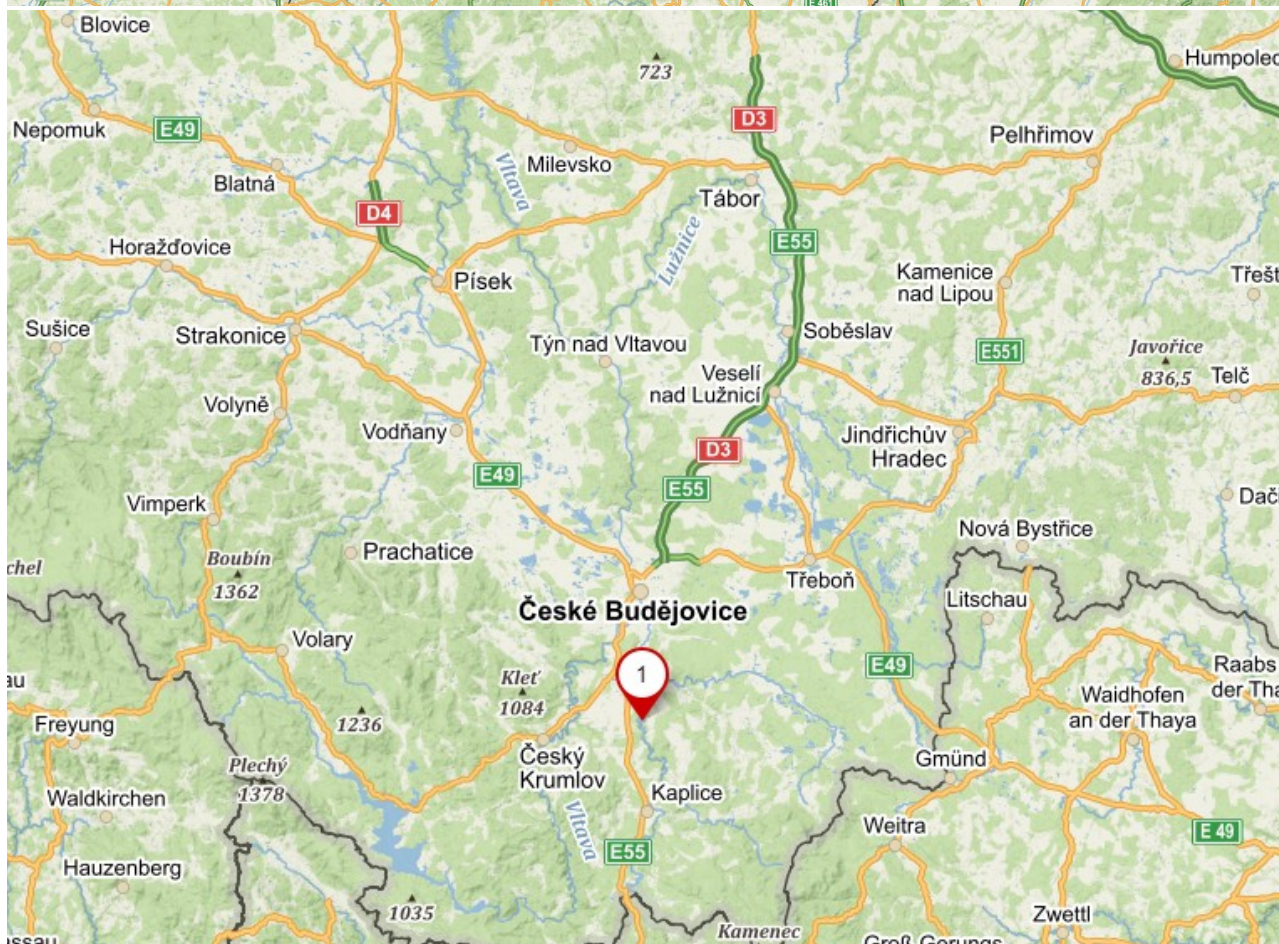
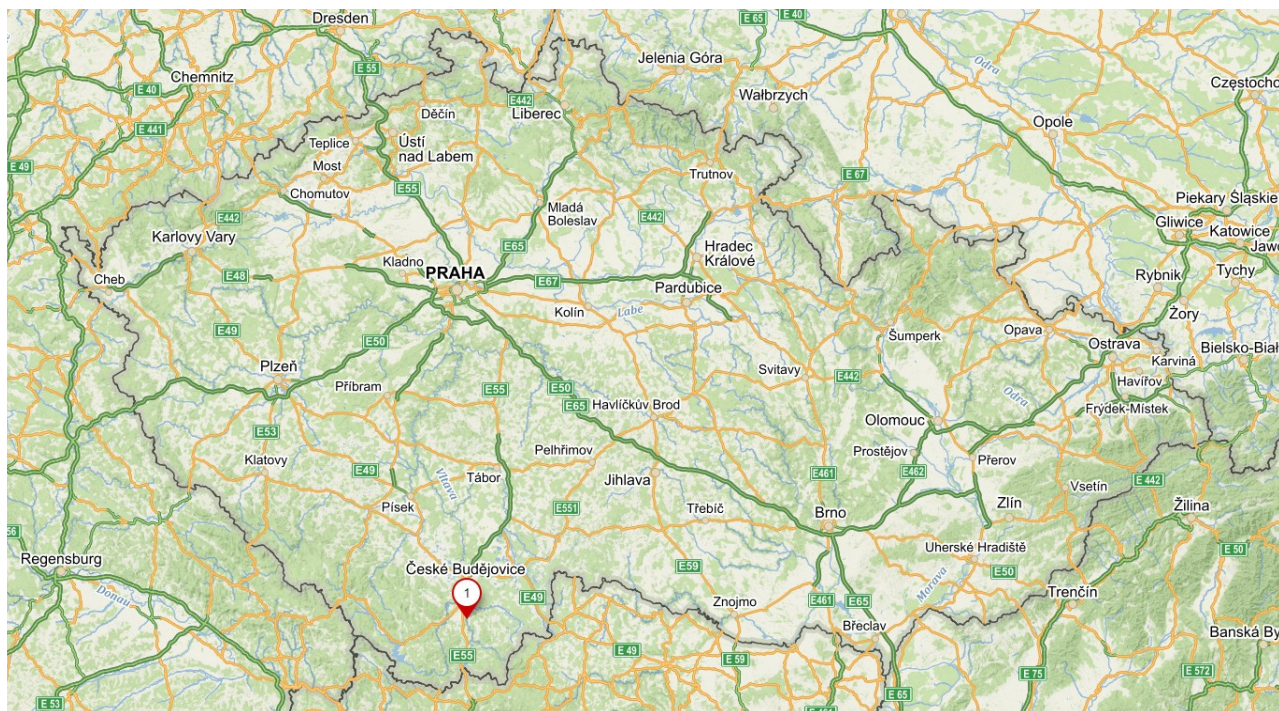
Individuální odpovědi, prakticky žádná odpověď není špatná. Například: procházky, příroda, koupání a podobné.

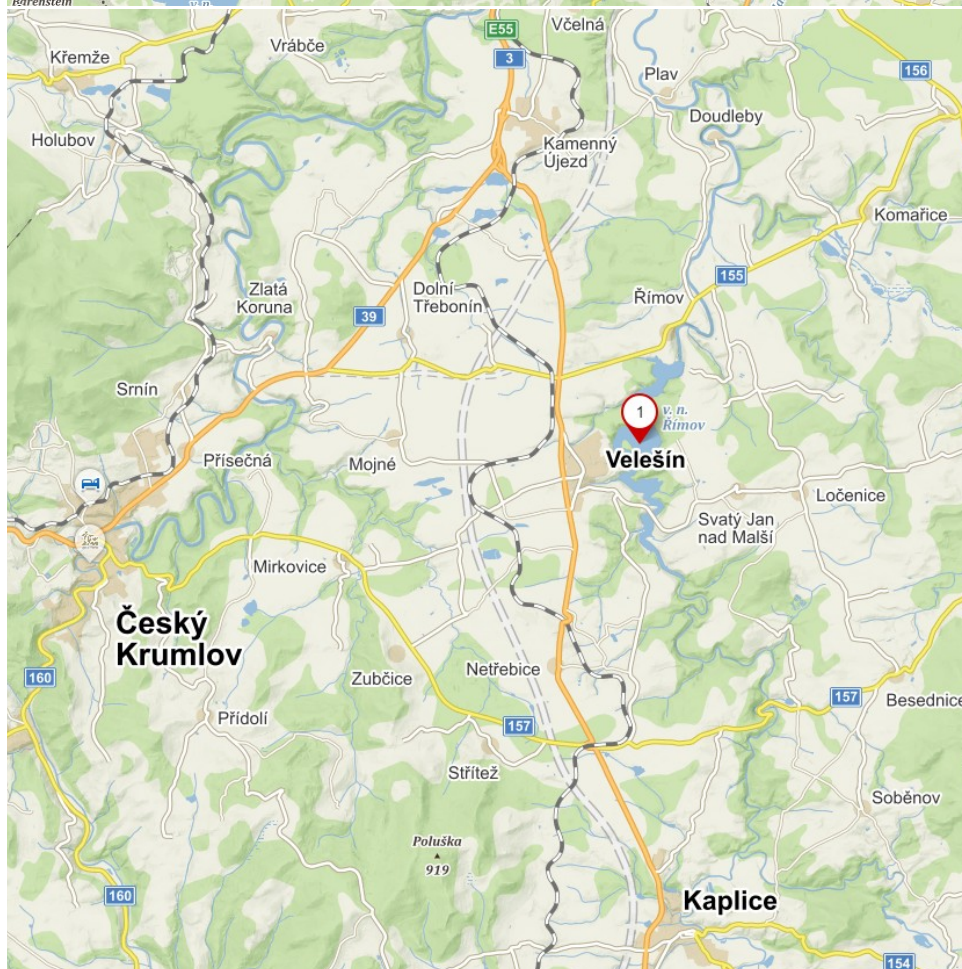
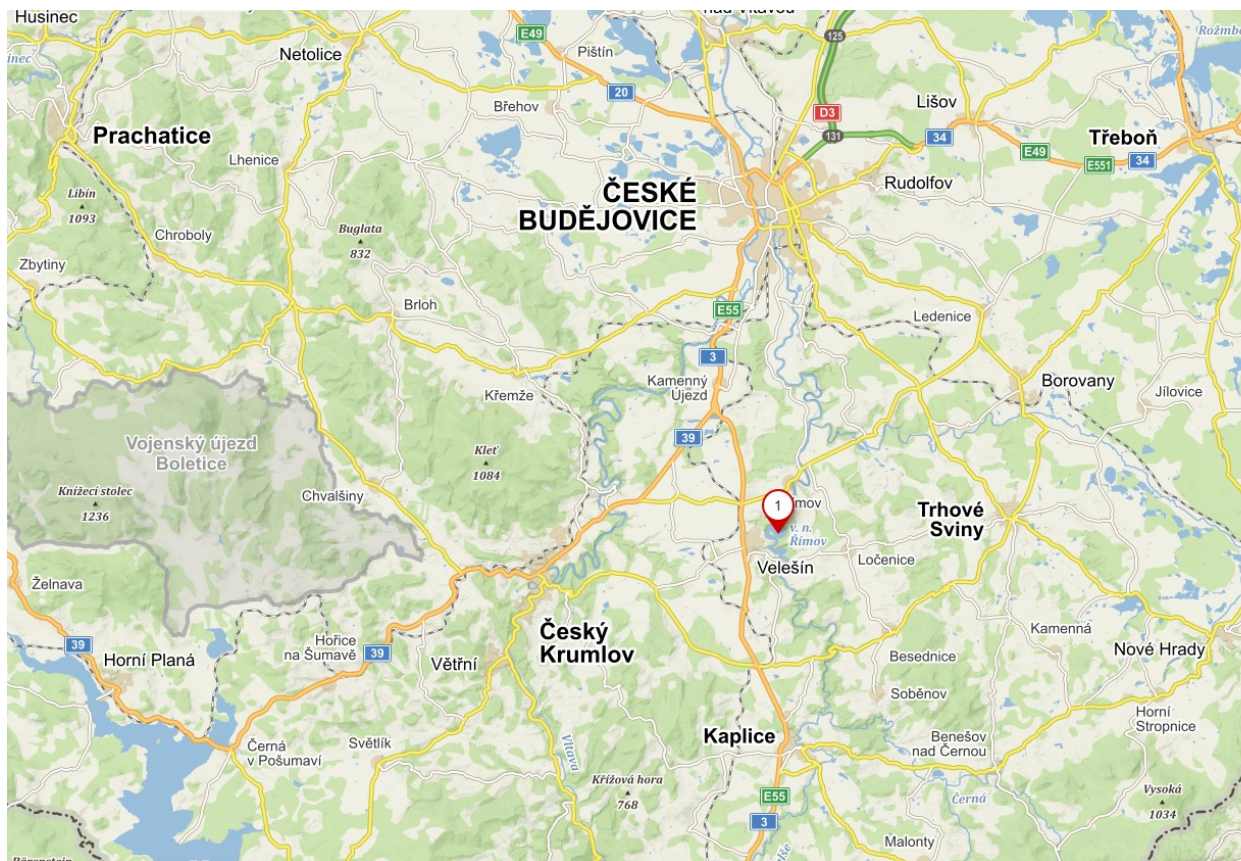
Porovnej mapy před vybudováním římovské přehrady a po ní. Jak se změnila krajina? Jaké budovy byly zatopeny?

Zvýšila se hladina řeky. Zmizely chaty, chalupy, mlýny, samoty a podobné. Konkrétně zmizel Kozákův mlýn, samota Benák, samota Plaňák, pionýrský tábor Lešák, Kolínův mlýn, Kolonie - Jarošova osada šťastného mládí, a tak dále.

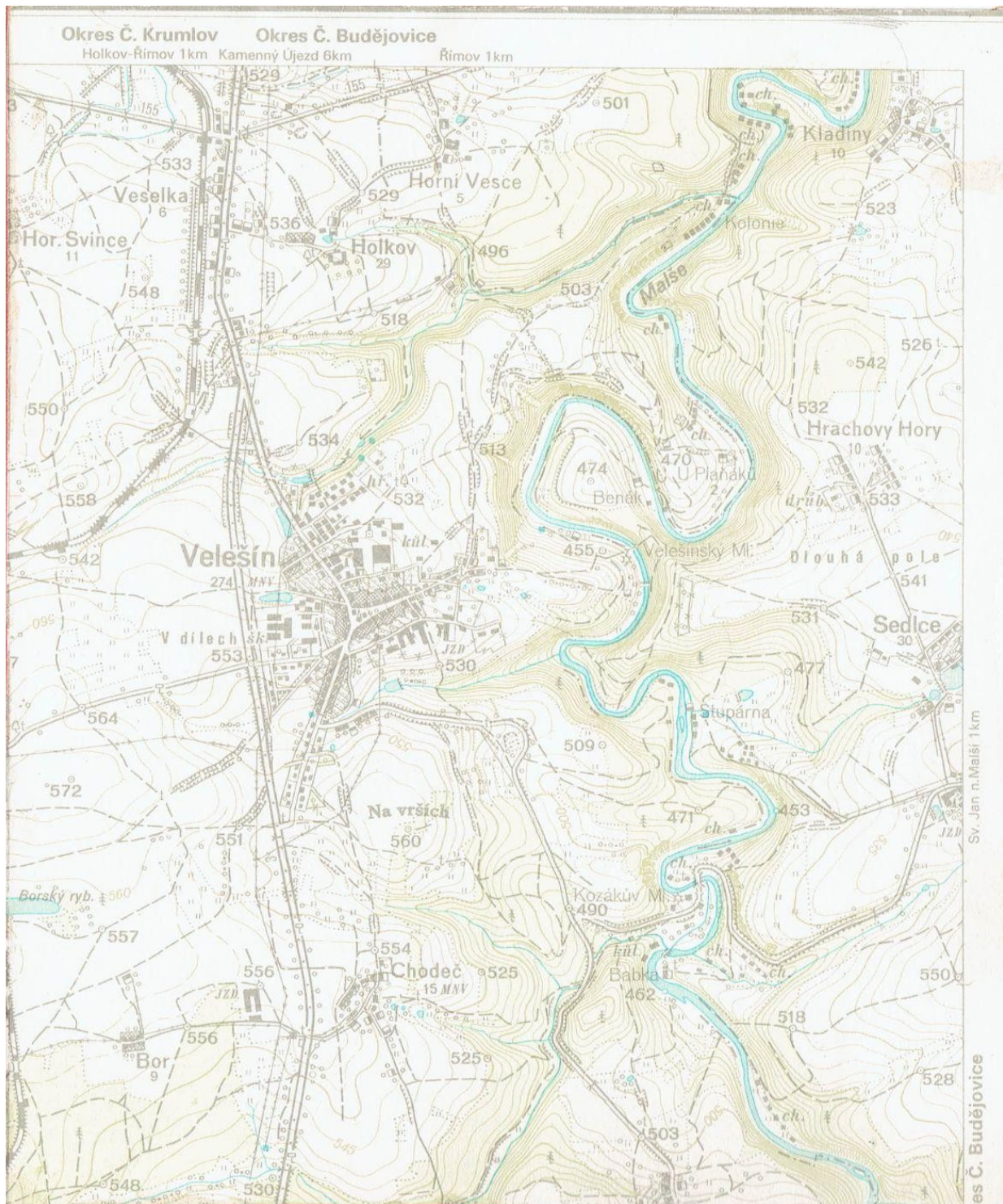
Mapy

Poloha vodní nádrže Římov

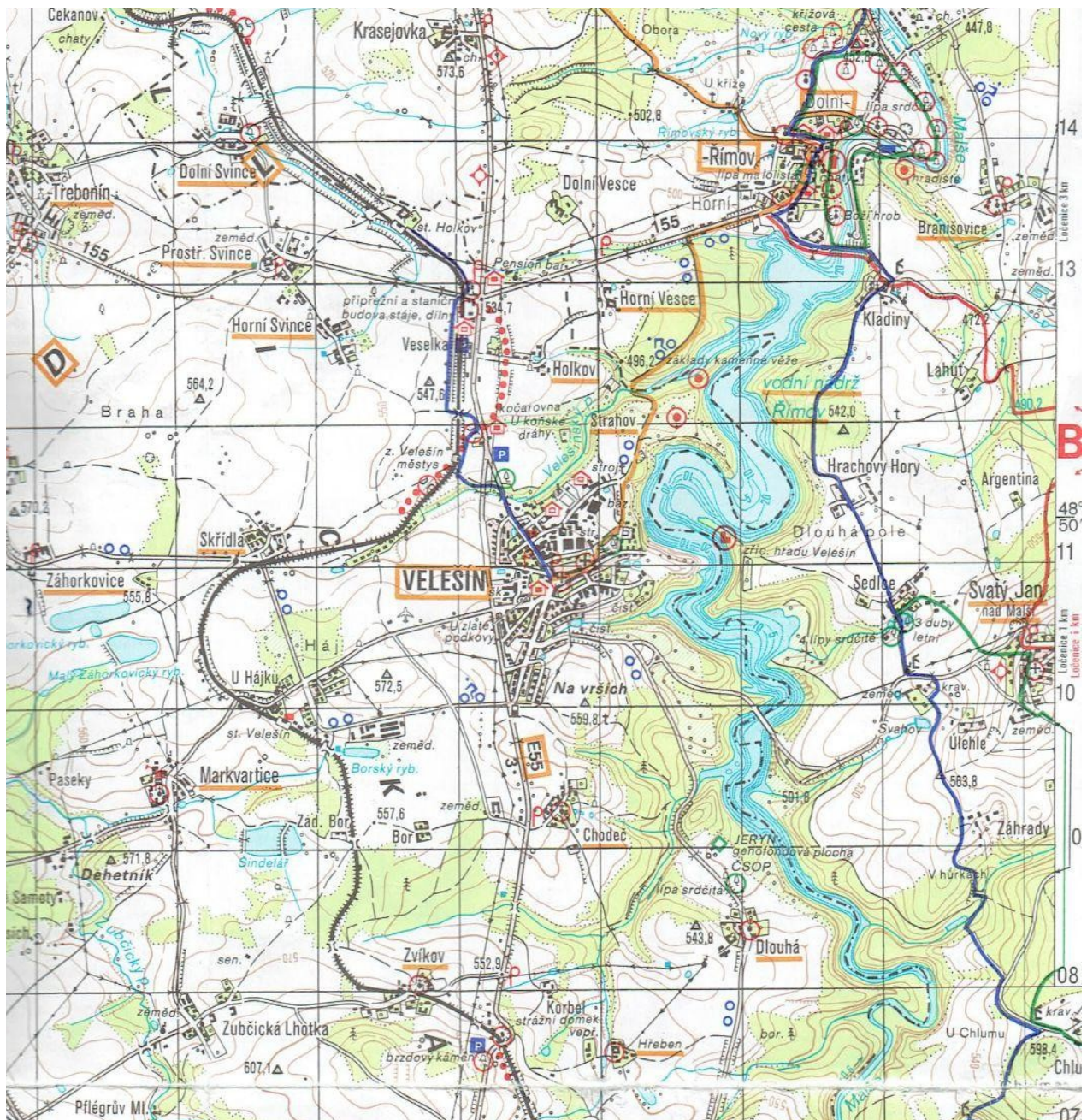

Mapy před a po stavbě v.d. Římov 1973

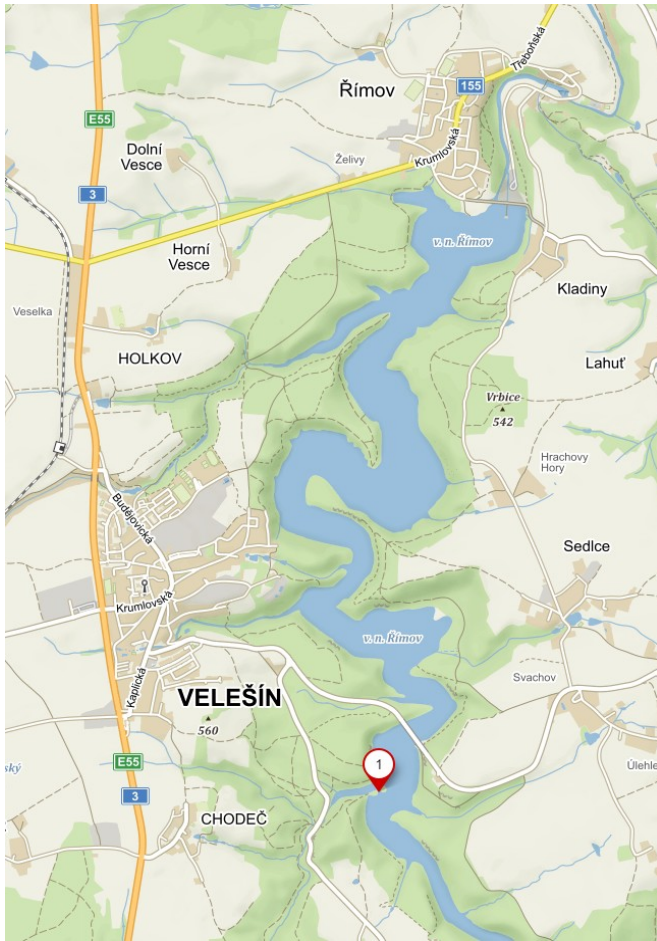

1998

Dobové fotografie

Jez u Kozáků

1905

Vory na jezu

Opravy ve 20. letech

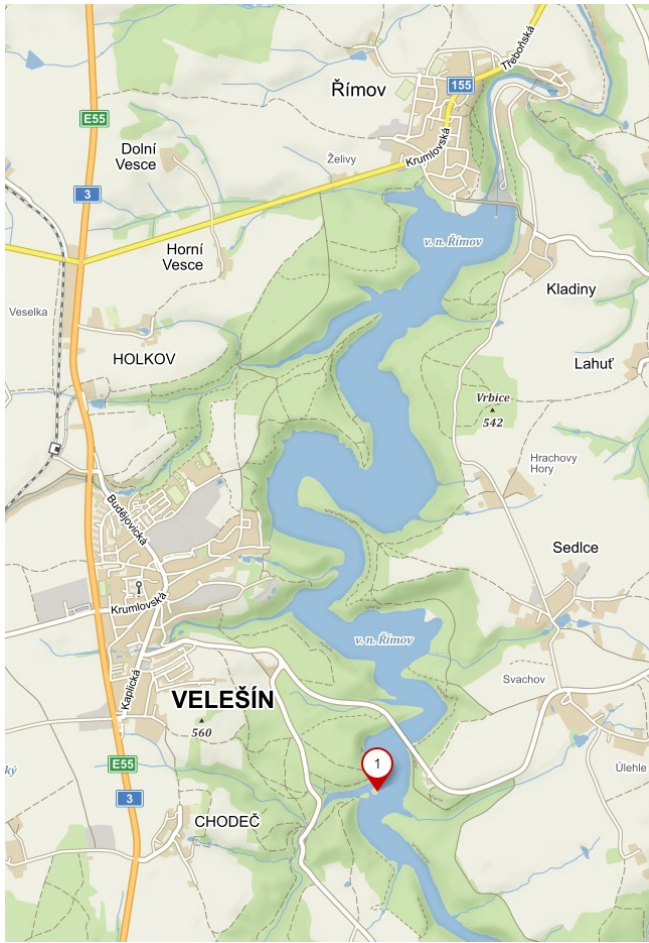
1968

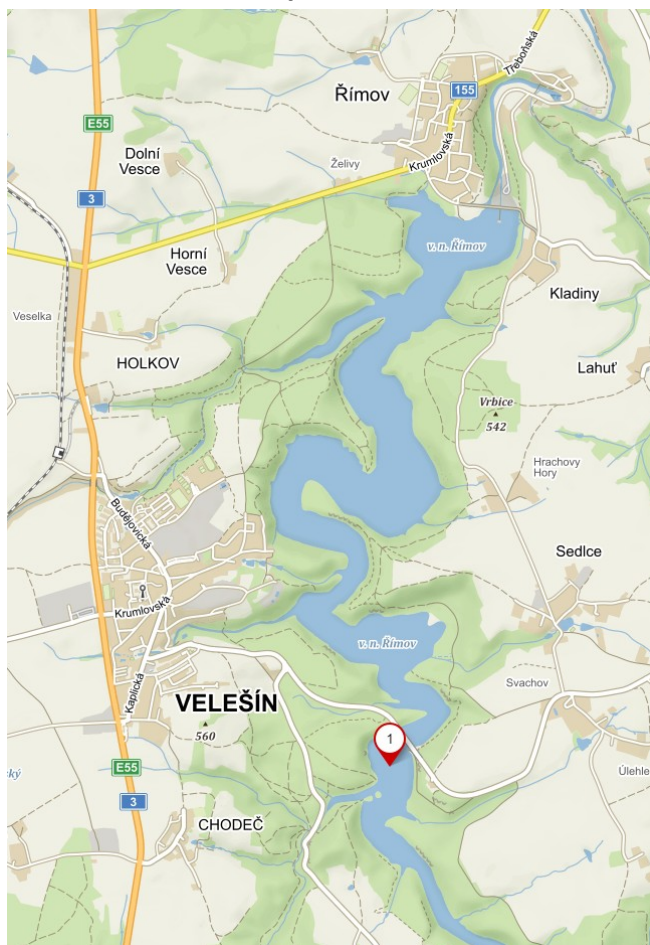
Korbelova chata u Kozákova jezu

Kiosek

Kozákův mlýn

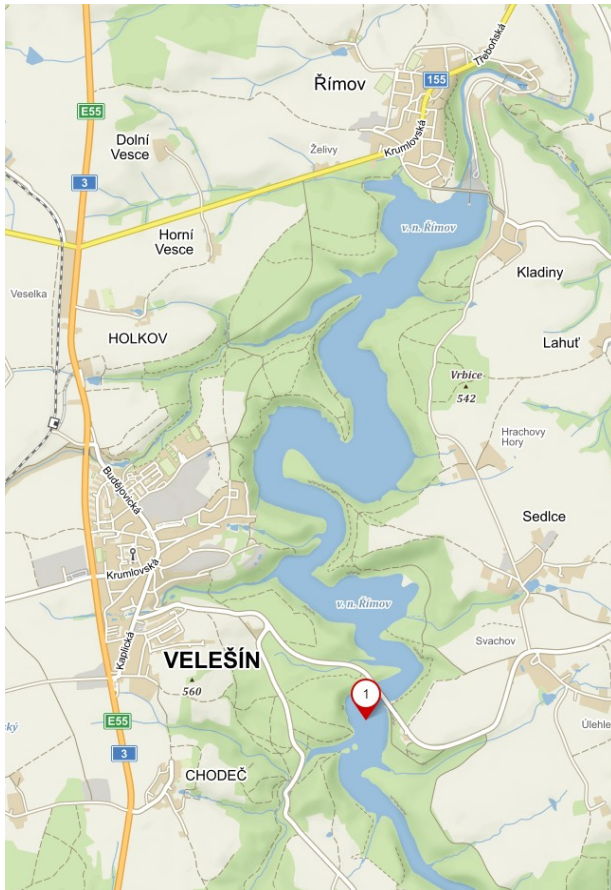
Chaty u Kozáků

Demolice chat u Kozáků

Starý most u Kozáků

Do roku 1927

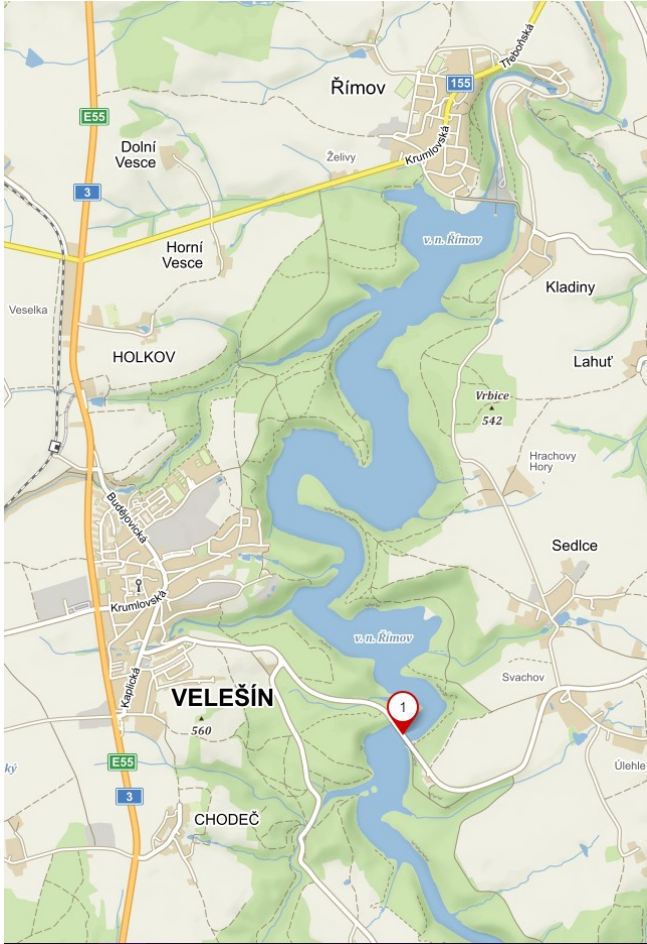

Od roku 1927

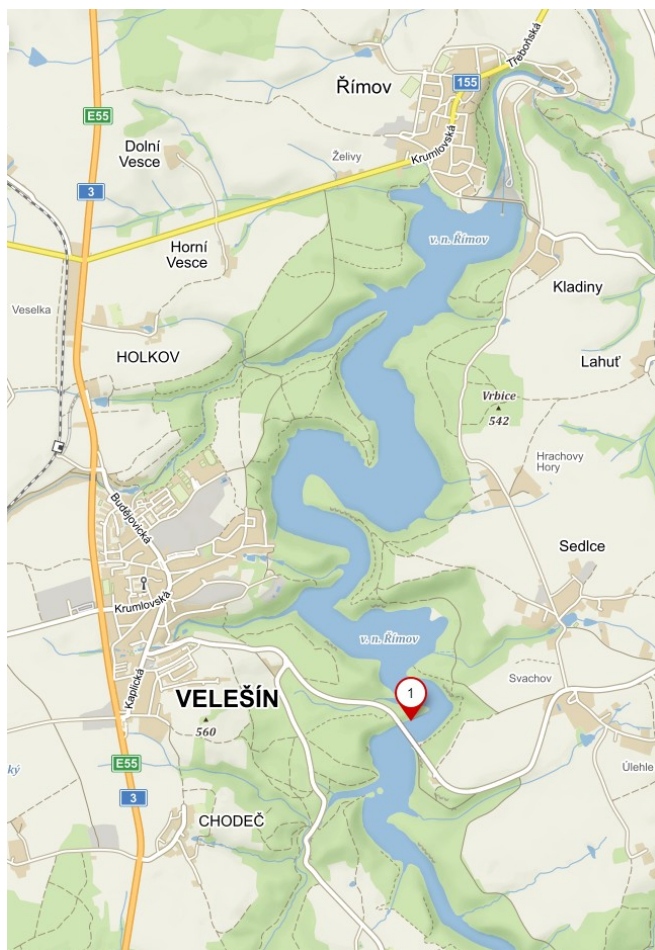

Nový most

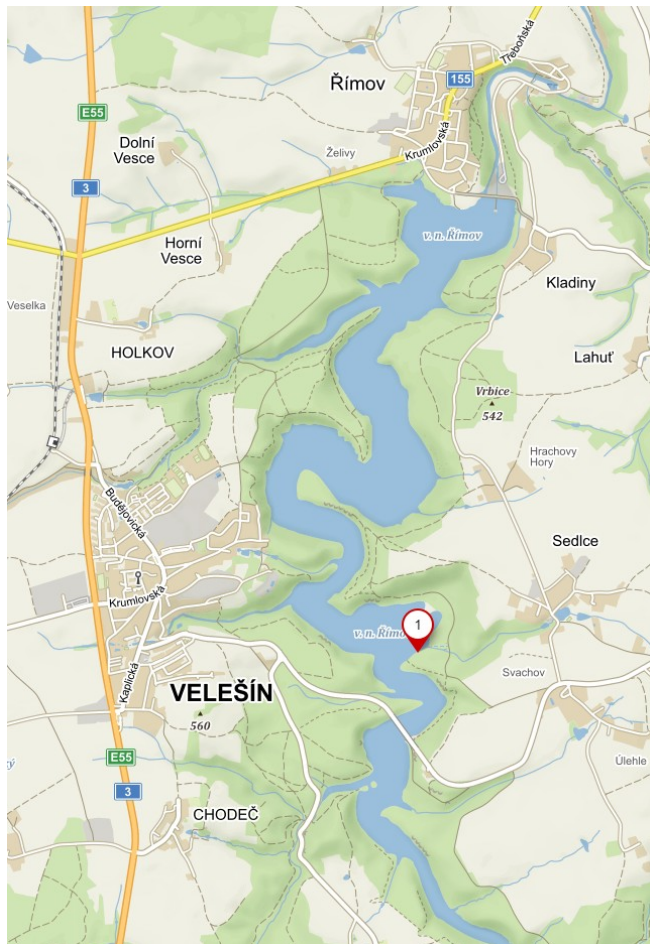
Školní chata

Postavena 1956

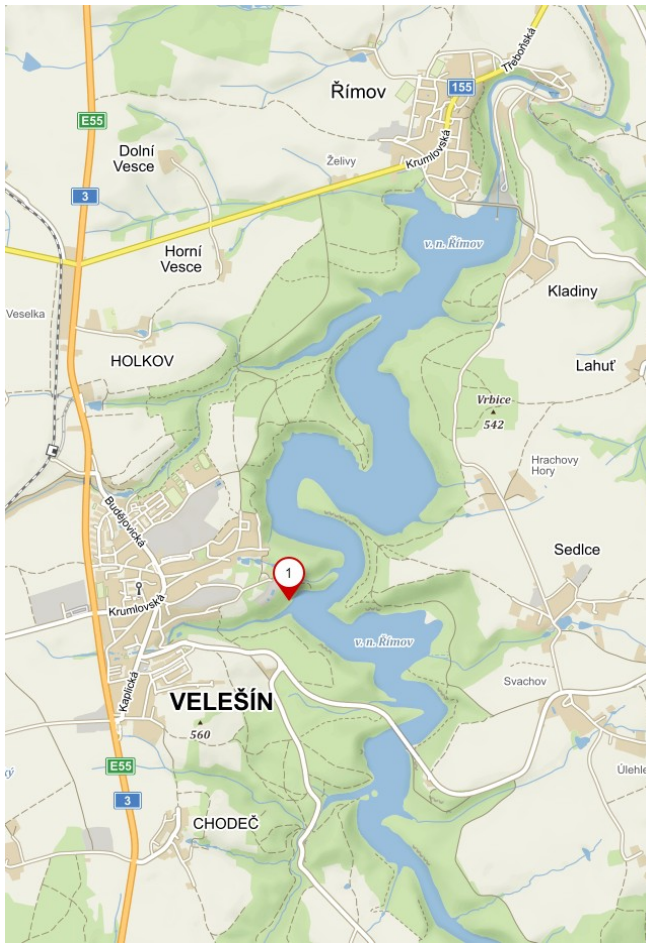

Pionýrský tábor Lešák

Velký kámen

1905

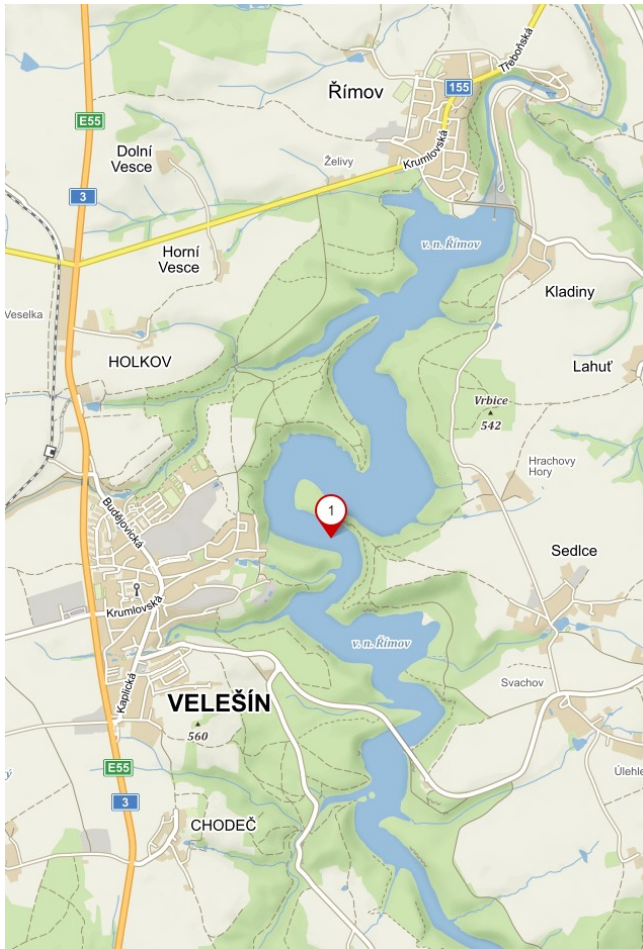

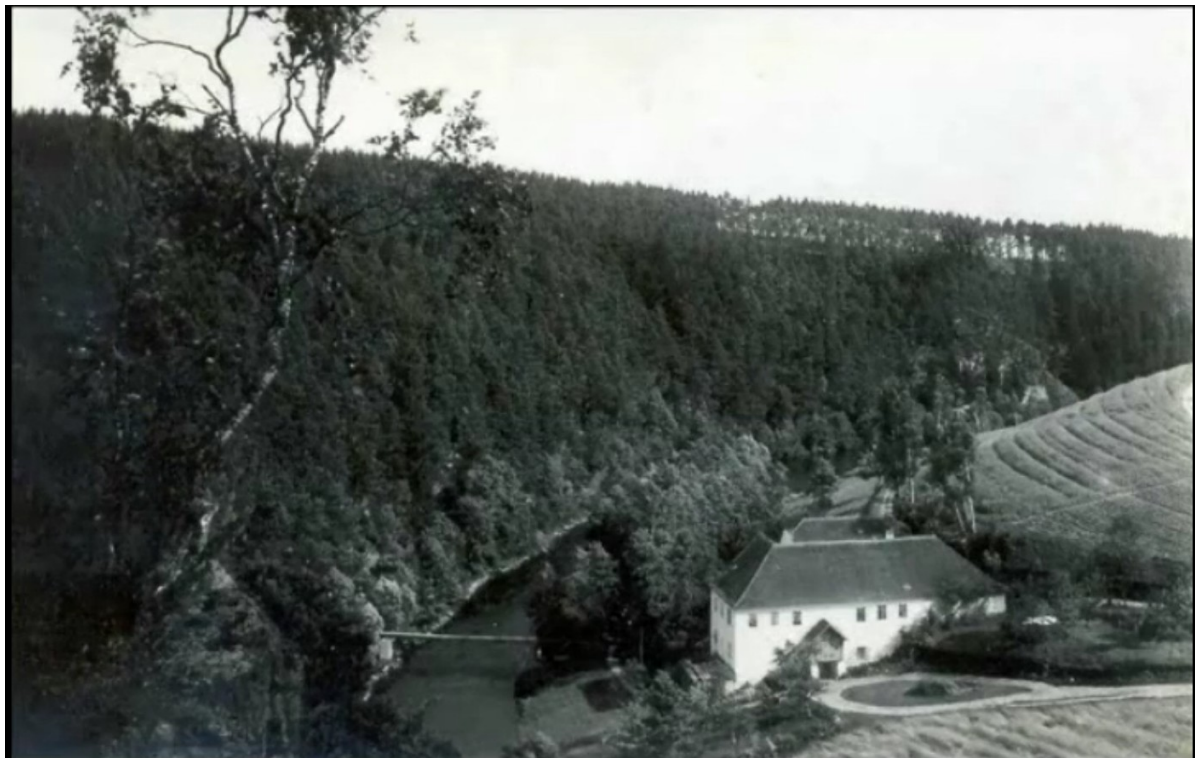

Kolínův mlýn

1930

1975

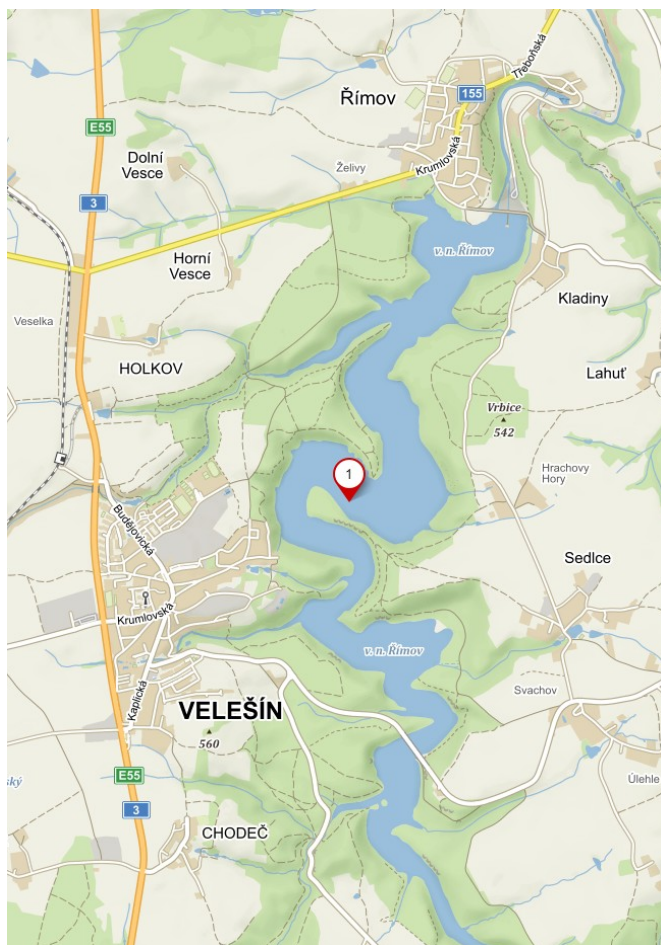
Jez před Kolínovým mlýnem

Stejný pohled - 1975

Samota Benák

1900

1924

1968

1974

Samota Benák v zimě

Lávka u samoty Benák

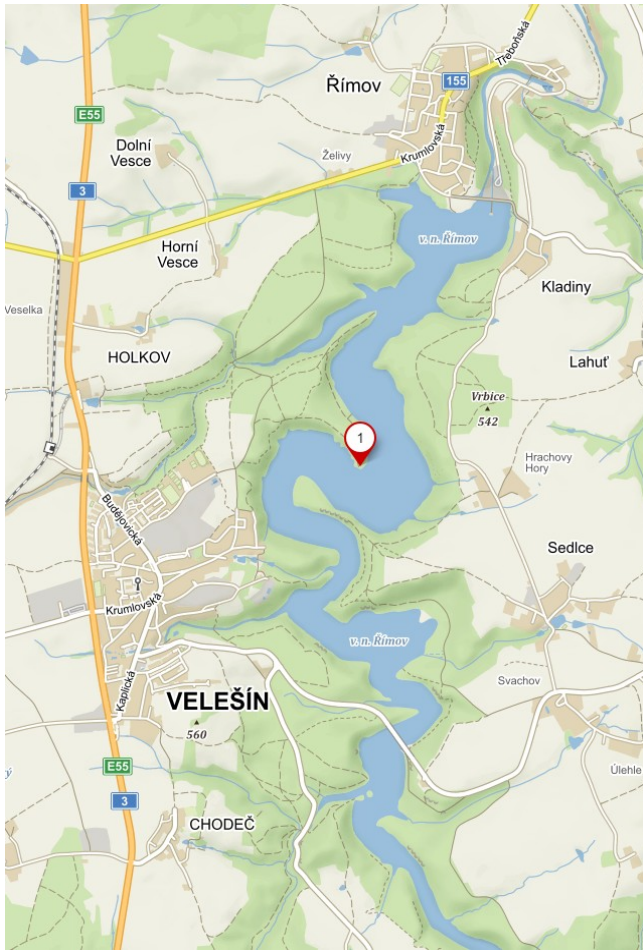
Pohled ze dvora

Demolice samoty Benák

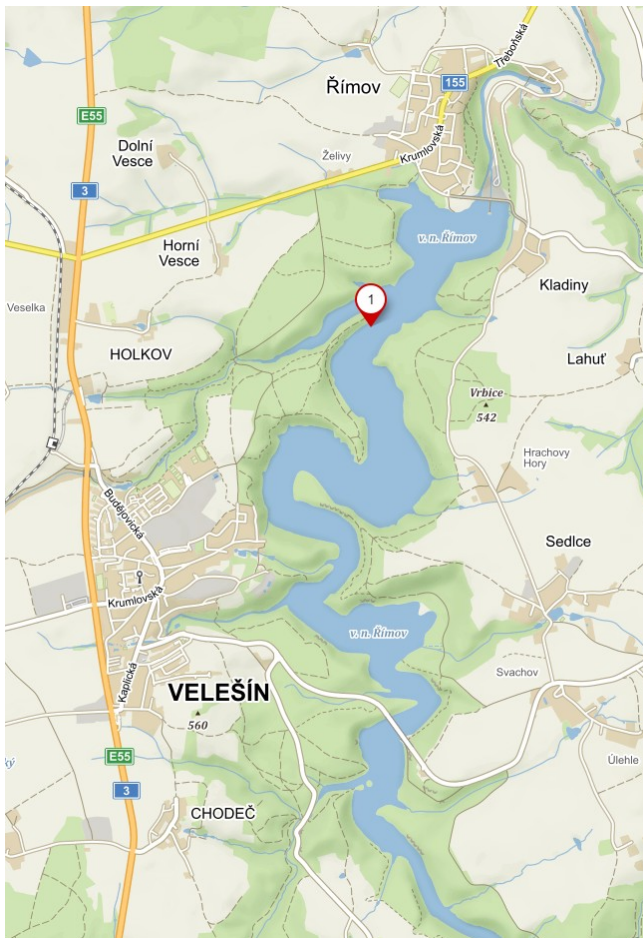
Samota Plaňák

1975

Kolonie - Jarošova osada šťastného mládí (místo letních táborů pro děti)

1925

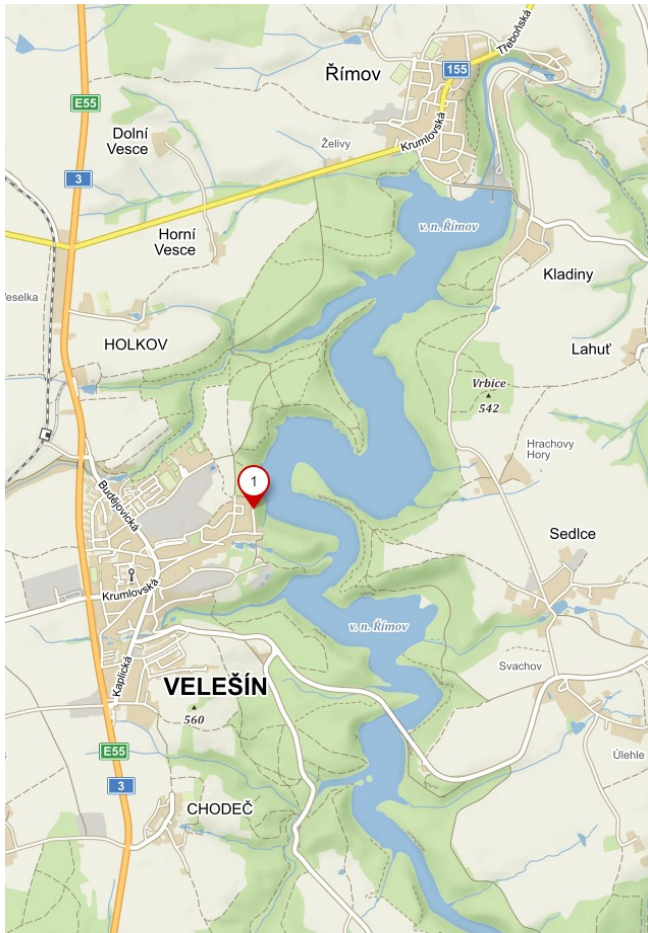

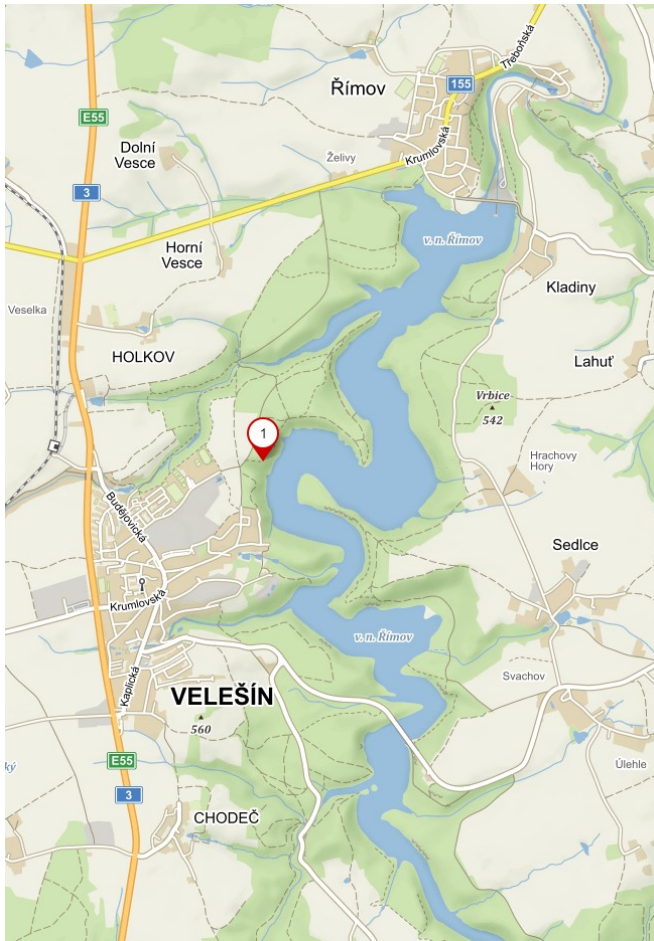
Dnešní podoba řeky a přehrady

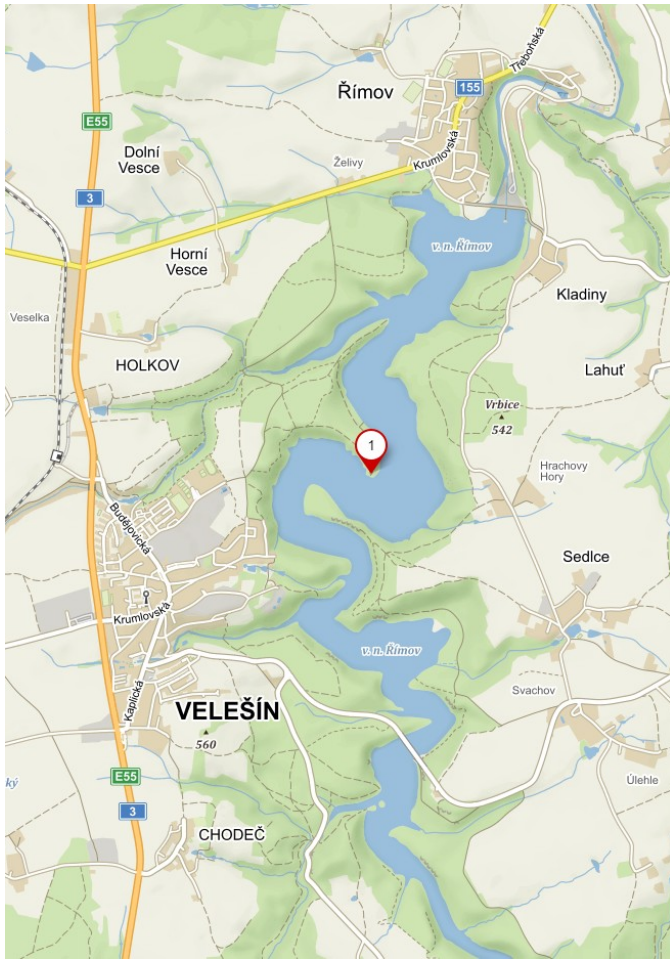

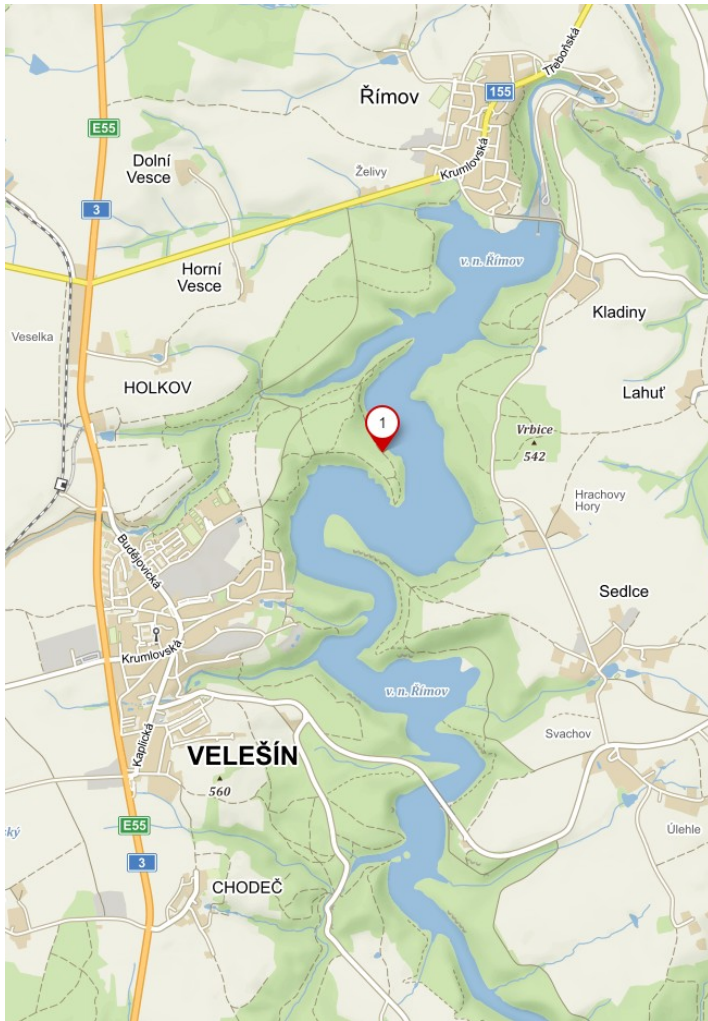

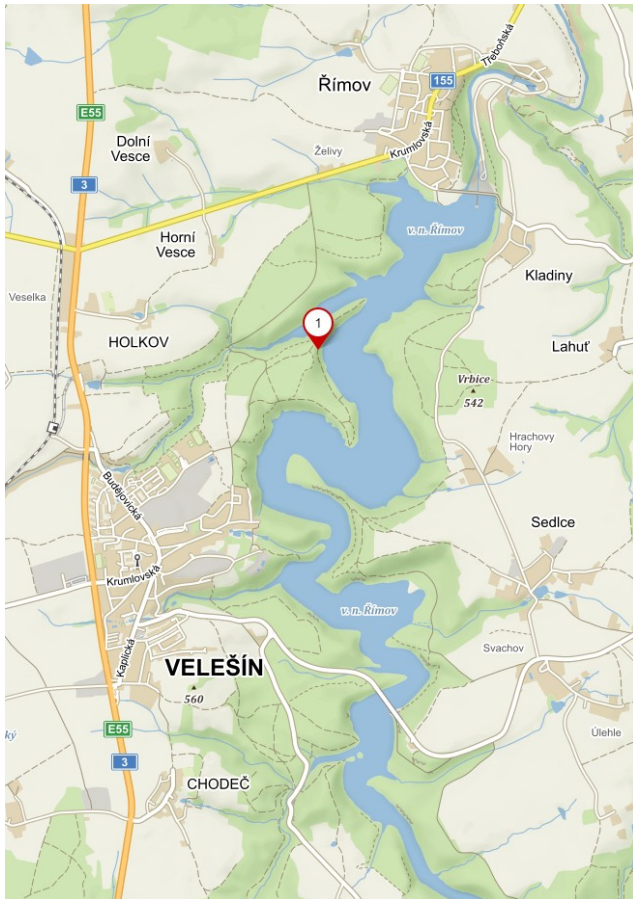

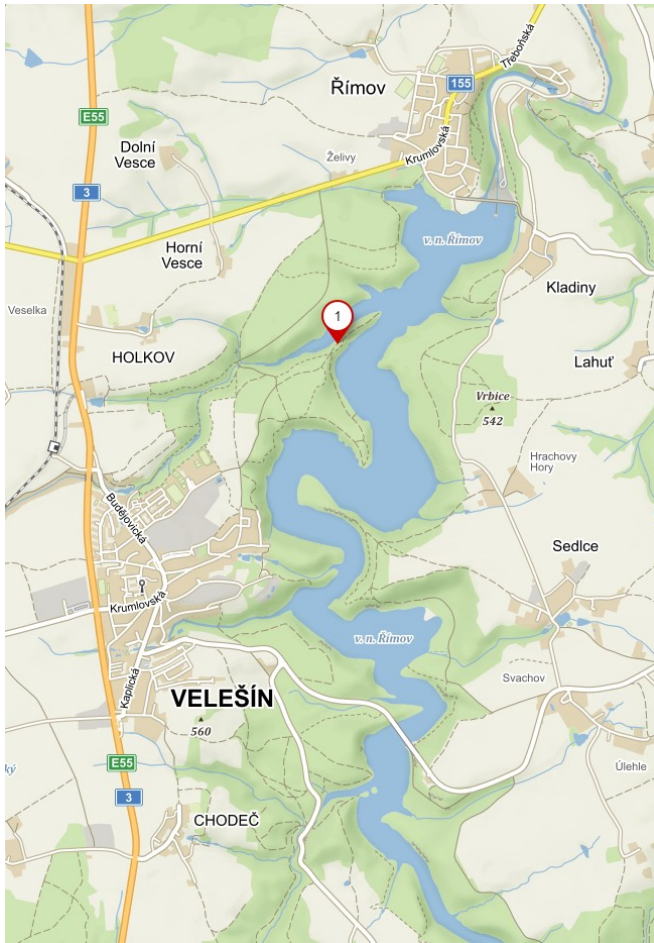

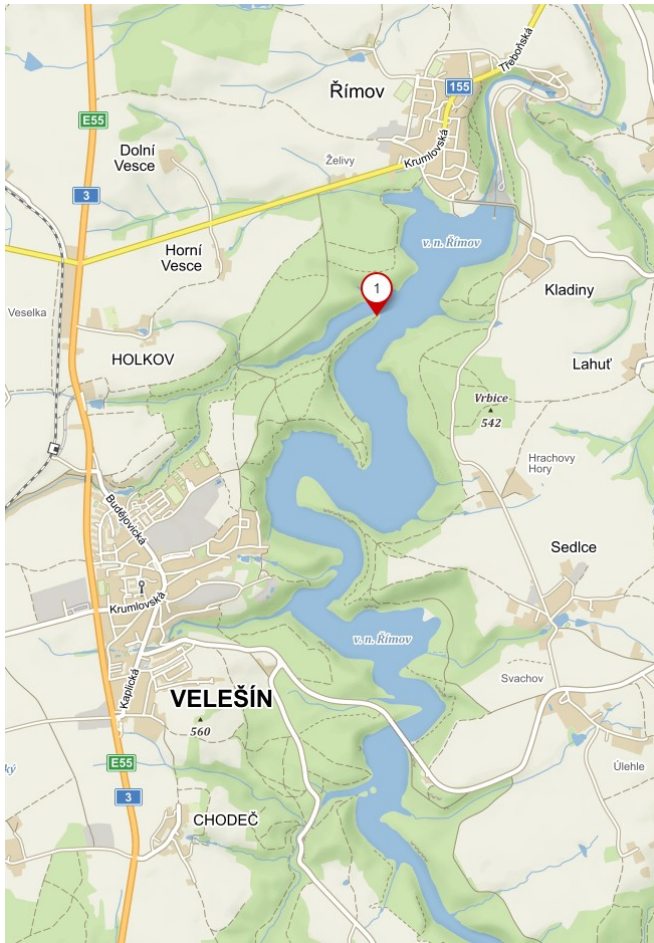

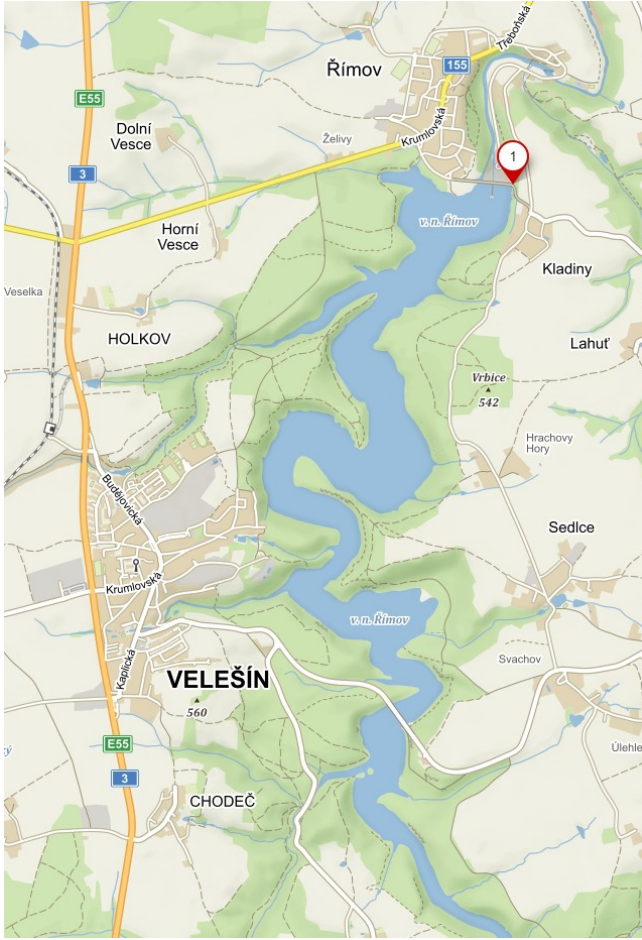

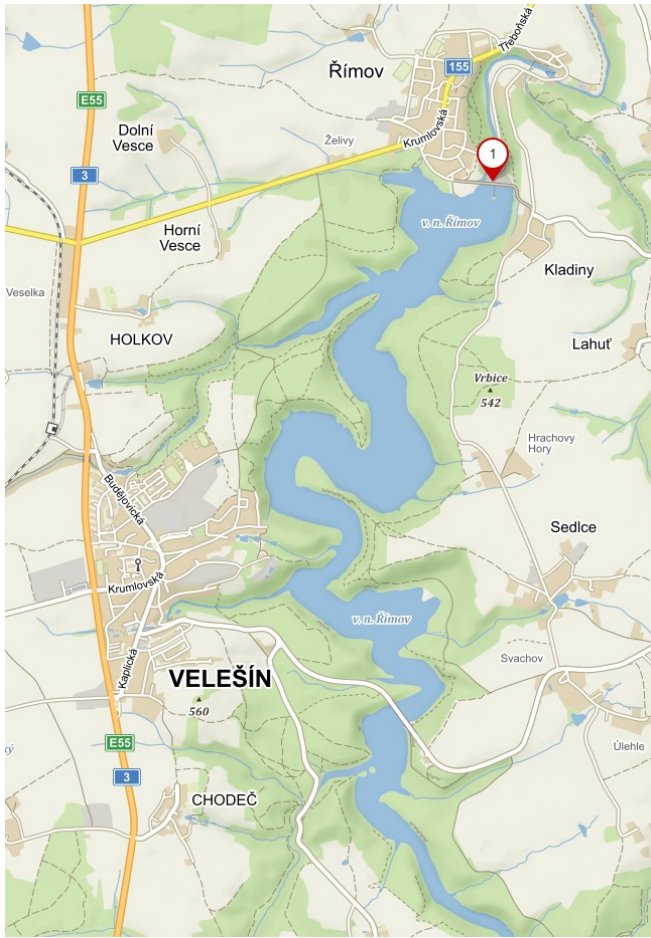

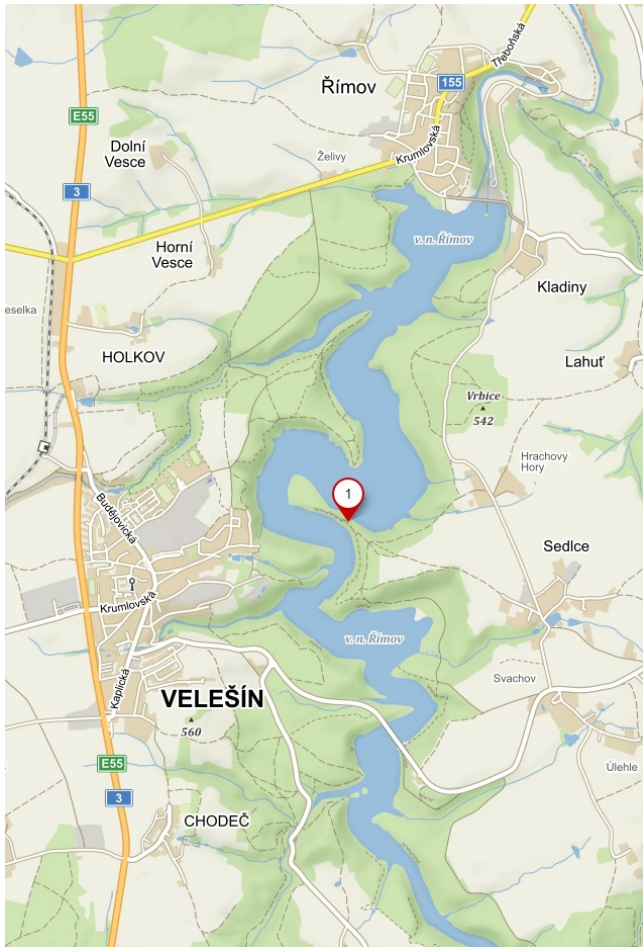

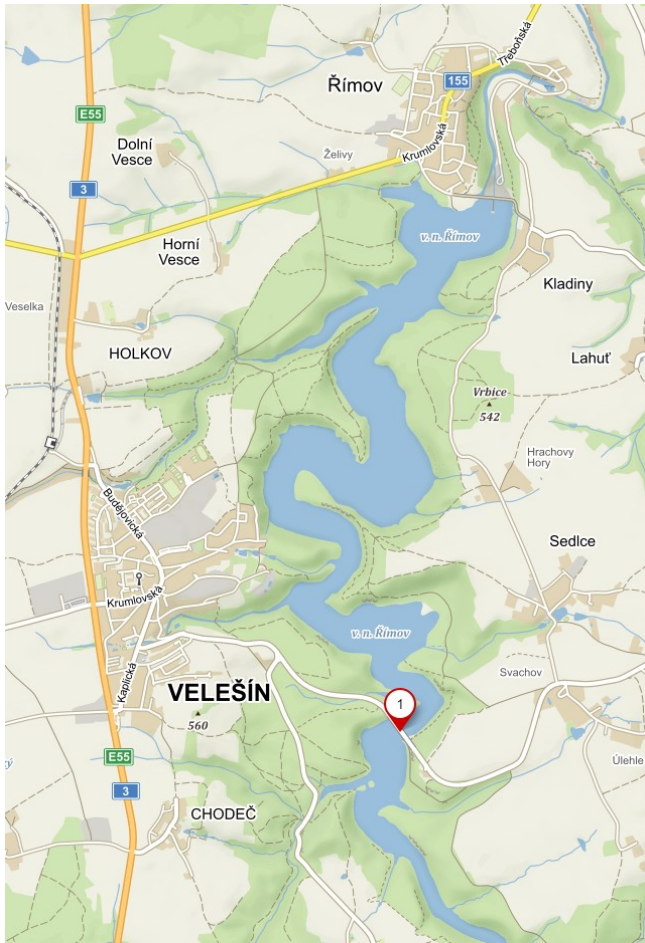

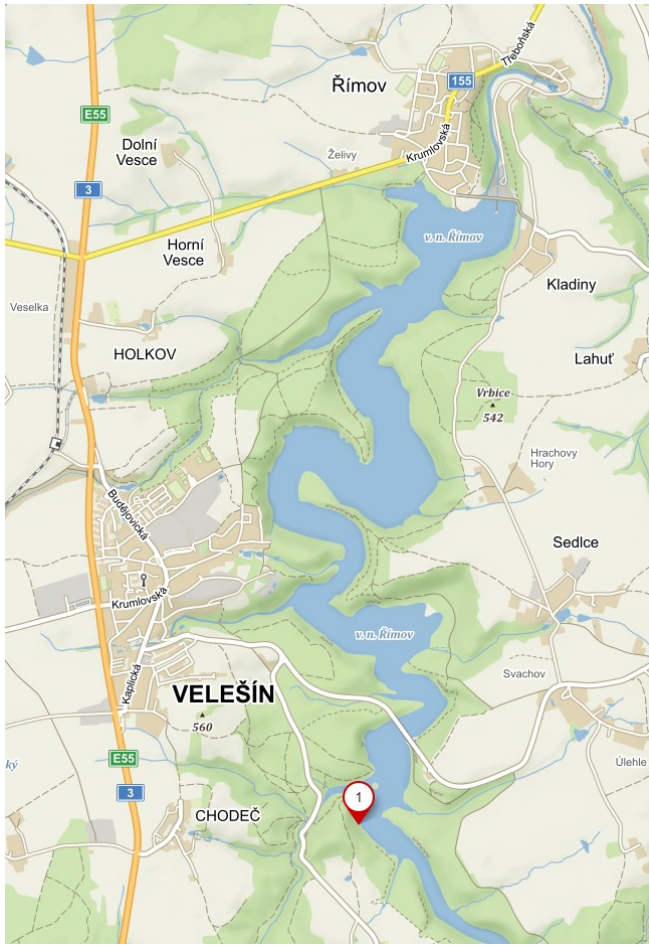

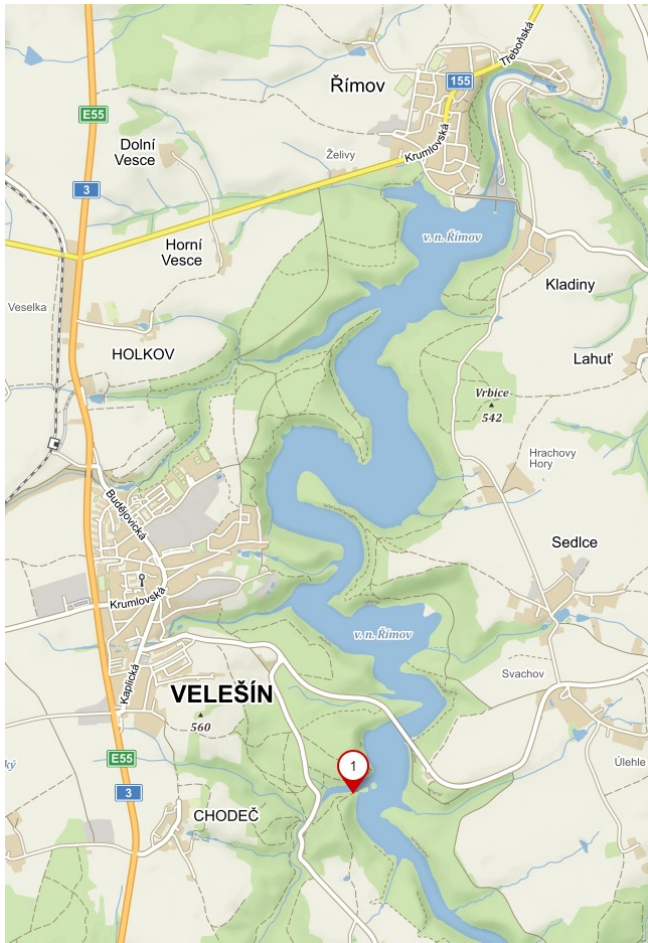

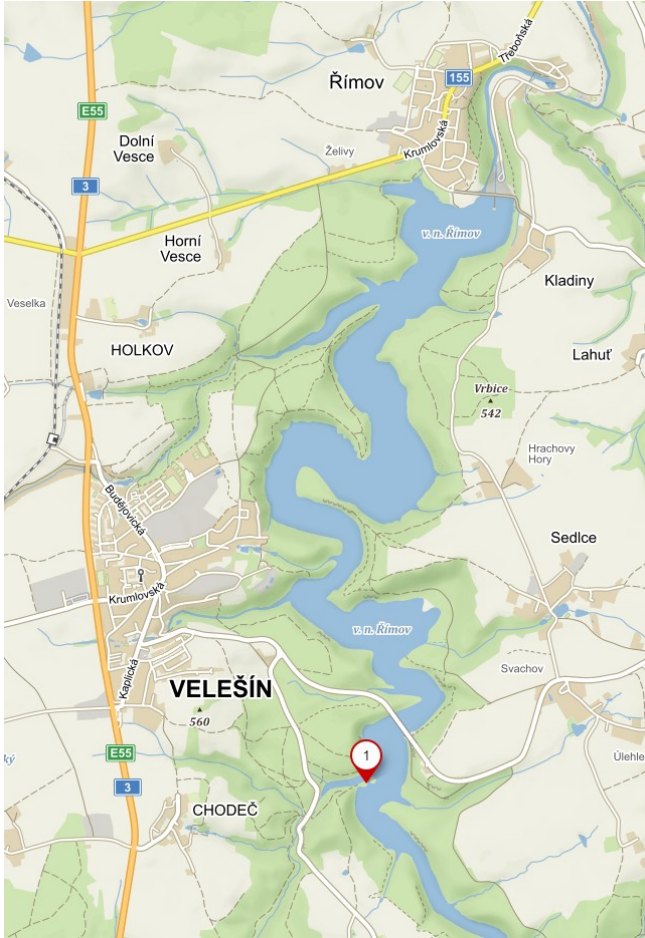

VYHLÍDKA VELKÝ KÁMEN

Velký kámen, skalní útvar nacházející se zhruba pod touto vyhlídkou, byl vypreparován řekou Malší v okolních měkkých horninách. Pokračoval i pod řekou skalním prahem, který zde vzdouval vodu a vytvářel tak vhodné místo ke koupání v jinak většinou mělkém korytě řeky. Ze skály bylo i možné skákat do hlubiny před prahem. Při úpravách řeky pro plavení vorů a volného dřeva byla v 19. století před skálou vybudována hráz (kosa) odstraňující nebezpečí bránící plavbě.

Foto: Vladimír Šimolík 1974

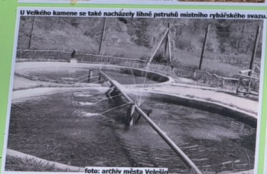

Foto: archív města Velešín

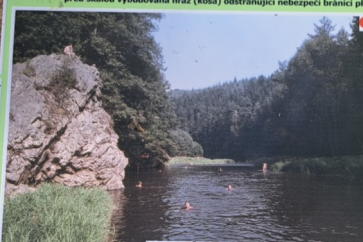

Foto: Vladimír Šimolík 1974

Foto: Wolf

Foto: archív města Velešín

V říční nivě za Velkým kamenem byly v meziválečné době první chatky, volejbalové hřiště a prostory pro sportovní i jiné aktivity. Přístup sem byl cestou od mlýna Kolín nebo romantickou stezkou údolím Lazeček s vodopády, lávkami přes meandrující potok a lavičkami k odpočinku.

text: Zdeněk Korbela
grafická úprava: František Šrámek

Foto: archív města Velešín

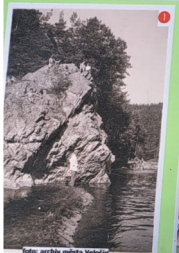

Foto: archív města Velešín

zde stojíte

Původní tok řeky Malší

1 Velký kámen	zatopeno
2 jez Kolínova mlýna	zatopeno
3 Kolínův mlýn	zatopeno
4 samota Moravec	zatopeno
5 zřícenina hrady Velešín	

Foto: Jan Křížel Mlýnský okolo r. 1900

VYHLÍDKA VELKÝ KÁMEN

Velký kámen, skalní útvar nacházející se zhruba pod touto vyhlídkou, byl vypreparován řekou Malší v okolních měkkých horninách. Pokračoval i pod řekou skalním prahem, který zde vzdouval vodu a vytvářel tak vhodné místo ke koupání v jinak většinou mělkém korytě řeky. Ze skály bylo i možné skákat do hlubiny před prahem. Při úpravách řeky pro plavení vorů a volného dřeva byla v 19. století před skálou vybudována hráz (kosa) odstraňující nebezpečí bránící plavbě.

V říční nivě za Velkým kamenem byly v meziválečné době první chatky, volejbalové hřiště a prostory pro sportovní i jiné aktivity. Přístup sem byl cestou od mlýna Kolín nebo romantickou stezkou údolím Lazeček s vodopády, lávkami přes meandrující potok a lavičkami k odpočinku.

text: Zdeněk Korbela
grafická úprava: František Šrámek

U Velkého kamene se také nacházely líhně pstruhů místního rybářského svazu.

foto: archiv města Velešín

foto: Vladimír Šimeček 1974

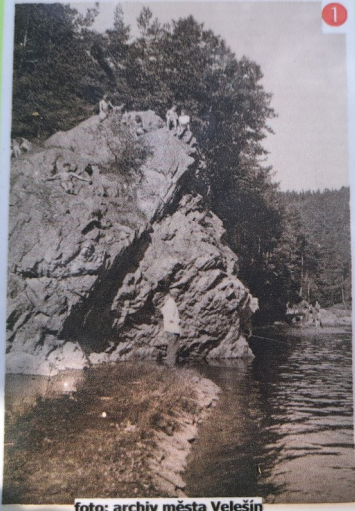

foto: archiv města Velešín

foto: Vladimír Šimeček 1974

velešínský jez v Kolíně
foto: archiv města Velešín

U dolní tečky Maše (viz. u Kolíně) bylo oblíbené místo pro koupání

foto: archiv města Velešín

Stavba přehrady v novinách

1973

Aby jižní Čechy nežíznily

Zní to téměř paradoxně, ale už i v Jihočeském kraji začíná být nedostatek vody. Trvalý rozvoj průmyslu a vysoká spotřeba vody na hlavu pro jiné účely k tomuto nedostatku jednoznačně vedou. Situace už dospěla tak daleko, že například v krajském městě České Budějovice není prakticky možné realizovat další výstavbu, protože není voda. Další rozšiřování úpravní vody ve Vidově na Malši, které se právě realizuje, je sice řešením, ale jen dočasným.

Je totiž nutné využít daleko více vody, než je to v současné době možné vzhledem k tomu, že velké vody odcházejí bez užítku a při malém průtoku by Malše téměř zcela zmizela v krajském městě. To by přes veškerá opatření znamenalo, že by došlo k dalšímu znečištění toku Vltavy za Českými Budějovicemi. Proto je nutné zadržet velké vody na Malši, rovnoměrně je odpouštět a tím zajistit nejen dostatek vody pro krajské město, ale i zachovat Vltavu jako řeku a nepřeměnit ji za Českými Budějovicemi v odpadní stoku — jak už se to na různých místech nejen v Evropě, ale i u nás člověku podařilo — viz třeba Dunaj nebo Ohře.

Kus historie

Malše je řeka velmi zajímavá a ještě dneska člověku ležacos ze své historie odhalí. Tak například v úseku u Římovy se v této řece najde mnoho světle-modrých kamének. Ve skutečnosti to jsou kousky skla — pozůstatky po nějaké staré sklárně, která kdysi na Malši byla. Přes značný rozvoj průmyslu si tato řeka zachovala značnou čistotu. Však už to stálo značné náklady — při stavbě čistíren odpadních vod — jako v Jihostroji ve Velešíně. Malše bývala dozajista velmi čistou řekou od nepaměti — nejlépe to poznávali lososi. Ale tahy lososů byly stále obtížnější, jezy a přehrady nakonec tuto cestu zcela znemožnily — poslední zbytky lososů byly u nás v roce 1929 — naposledy.

A také by bylo možné vzpomenout na plavce, kteří vozili dřevo svázané do vorů do Prahy nebo na plavení „polínek“ — polenového dříví, na „plavecké“ hospůdky a kdo ví, na co ještě.

Samotná myšlenka na zřízení přehrady či přehrad na Malši je velmi stará. Na posledy se dělala měření v roce 1941 — příčné profily zaměřoval tehdy Zemský úřad v Praze právě v místech u Římovy kde bude přehrada vybudována.

Potomci Jakuba Krčína

Kolektiv n. p. Vodní stavby už má za sebou hezkou řádku přehrad — Lipno, Orlík, Kamýk, Hracholusky, Nechranice, Jesenice a ještě další. Není proto divu, že kolektiv tohoto podniku se připravuje i na Římov. Bude to dílo vodohospodářsky velice významné a také rozsahem veliké. Bude mít vlastně dvě části — přehradní a vodárenskou.

Přehradní část — vlastní přehrada — bude sypaná kamenitá hráz se středním jílovým těsněním, vysoká zhruba 50 metrů, v koruně dlouhá 290 metrů. Bude v ní celkem uloženo 550 000 kubíků materiálu. Přehrada zadrží 32 miliónů krychlových metrů vody. Stavba bude zahájena pravděpodobně ve třetím čtvrtletí letošního roku; měla by být dokončena v roce 1978.

Vodárenská část se bude skládat z řady objektů. Bude to předávací objekt pod hrázi, úpravna pod Plavem u Heřmaně, téměř kilometr dlouhý tunel mezi Doudleby a Plavem a kilometry ocelového potrubí mezi Římovem, Plavem a Vidovem. Voda poteče do úpravní ve Vidově a do vodojemu na Včelné, který se v současné době staví a bude ještě postupně rozšířen. Dokončení vodárenské části se předpokládá do r. 1980. S celou touto výstavbou je spojeno mnoho dalších investic.

Celkový finanční náklad na tento vodohospodářský komplex předpokládá asi 960 miliónů korun.

1974

Straniční a státní představitelé na přehradě Římov **Vše pro dostatek pitné vody**

ŘÍMOV (rd) — I přes nepříznivé počasí se včera uskutečnilo setkání stranických a státních představitelů s budovateli přehrady Římov na Malši. Zúčastnil se ho vedoucí tajemník JKV KSČ dr. Jaroslav Hejna, předseda JČKNV František Samec, ministr vodního a lesního hospodářství ČSR ing. Ladislav Hrušík, ministr stavebnictví ČSR ing. František Srámek, tajemníci JKV KSČ ing. F. Pitra, J. Bláha a další hosté.

Stavba vodního díla Římov
Pitná voda

Stavba vodního díla Římov zahájena

Pitná voda pro jižní Čechy

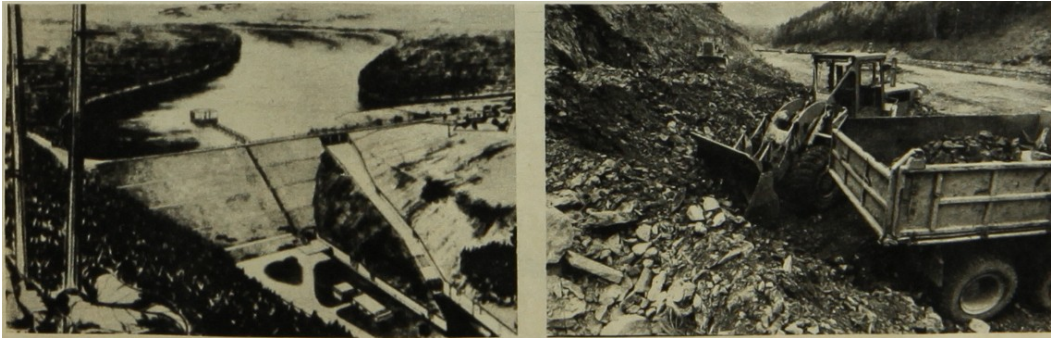
ČESKÉ BUDĚJOVICE (vár) — Pracovníci Vodních staveb Praha po dokončení velké sypané hráze vodního díla Landštejn, určeného pro zásobování Dačicka a Slavonicka pitnou vodou, přesunuli uvolněnou kapacitu na vodní dílo Římov. Tím zahájili na řece Malši stavbu, která patří mezi nejdůležitější v celé historii Jihočeského kraje.

Jižní Čechy mají tisíce rybníků, velké přehrady, hustou síť vodních toků, a přitom citelný nedostatek pitné vody. Výstavbou vodního díla Římov se plní v kraji jeden z velmi závažných závěrů XIV. sjezdu KSČ v oblasti bydlení a životního prostředí, který stanovil, že vodní hospodářství musí přednostně zabezpečit potřeby související s bytovou výstavbou a s rozšířením vodovodní sítě. Jde o stavbu, která má jasnou krajskou prioritu a bez jejího včasného zahájení, a tím i dokončení, by vznikla v Jihočeském

kraji, především pak krajském městě, naprosto neřešitelná situace v dodávkách vody pro plánem stanovenou soustředěnou bytovou výstavbu.

Celá akce vodního díla Římov je rozdělena do devíti samostatných staveb. První dvě jsou zařazeny v plánu páté pětiletky, další čtyři budou postupně zahájeny v letech šesté pětiletky a zbývající tři stavby budou realizovány během sedmé pětiletky. Z vodního díla Římov bude postupně zabezpečena pitná voda pro krajské město a okres České Budějovice, pro okres Písek, Strakonice, Tábor, Jindřichův Hradec, Český Krumlov a pro další města a obce na jihu Čech. Do konce sedmé pětiletky bude vodní dílo Římov zásobovat vodou asi 75 procent obyvatelstva Jihočeského kraje.

Letos se na Malši u Řimova začalo budovat velkolepé vodní dílo, které po svém dokončení bude patřit mezi největší v Československu, neboť pitná voda z něho poteče do všech okresů Jihočeského kraje. Hráz přehrady bude vysoká 47 metrů, délka bude 290 metrů, délka vzdutí 12 kilometrů a zatopená plocha 210 hektarů. Náklady na stavbu včetně vodárenské části byly stanoveny na 1 miliardu korun. Úpravná vody Plav bude mít kapacitu 2800 litrů za vteřinu. Jak ukazuje náš snímek, v tomto roce probíhají především přípravné práce. Začnou se budovat objekty hráze, bytové jednotky, komunikace atd. Výstavba hráze samé začne na jaře 1975 a má končit za čtyři roky. Nejdéle se bude pracovat na úpravě vody — do jedenaosmdesátého roku.

PŘEKLENUTÍ NEPŘÍJEMNÉHO BODU VODNÍHO DÍLA PODZIMNÍ ÚČET ŘÍMOVA

Na obou stavbách položen dobrý základ ● Zapovězená cesta k překročení nákladů ● České Budějovice dostanou chutnější vodu dříve? ● Nutnost úzké spolupráce všech

Stavba díla, které má zajistit dostatek dobré pitné vody nejdříve pro krajské město České Budějovice a později pro další města Jihočeského kraje, je zase o něco dál. Pokročilo se v budování přehradní hráze na Římově, v úpravě vody Plav jsou vybudovány základové desky několika budoucích objektů. Je již zcela na první pohled zřejmé i pro neoborníka (pochopitelně s malým vysvětlením), kde bude ozonizační stanice nebo usazovací nádrž. Ve zvolna klesající stráni posadili velkou mísrnu betonu, ještě doleji se zvedá štíhlá konstrukce jeřábu.

Ještě než ho sem dostali, vzniklo na objektu, nad nímž stojí, menší zpoždění.

Číslo někdy povědí hodně. Na přehradní části je z ročního úkolu splněno 81 procent, což je výborný výsledek. Tak pracovní úsilí dodavatele stavby — Vodních staveb — charakterizoval Ing. Miroslav Horejš z pražské organizace Vodohospodářský rozvoj a výstavba, která je investorem velkého díla. Na stavbě vodovodu a úpravny je odevzdáno zatím »jen« 65,6 procenta z letos plánovaných prací, ale protože se zde začalo stavět v souladu s harmonogramem až v dubnu, je to výsledek rovněž nadějný.

Číslo jistě povědí hodně, ale zdaleka ne všechno. Zatím se na obou staveništích pohybují těžké zemní stroje, zpracovávají se značná množství betonu; ještě chvíli to potrvá, než sem přijdou desítky kameš, náročných na počty lidí, a přesto značnějších nižší produktivitu.

ABY ZBYL KÁMEN

V průběhu třetího kontrolního dne upozornil stavbyvedoucí Vodních staveb František Břina, že již mají a patrně teprve budou mít problémy se základním materiálem, bez něhož se nepostaví ani továrna, ani žádný dům. Kameniva již letos není přebytek, v příštím roce má lom Zrcadlová huť budovatelům Římovu přestat dodávat; jeho produkce bude sloužit jiným stavebním odběratelům.

Jeden z účastníků si více méně pro sebe prohodil něco o ráně do vazů. Konečně, představme si to. Jde sice o sypanou hráz, ale i na ní je spousta staveb z betonu. V úpravě vody se nedá bez tohoto materiálu vykročit ani o píř kupředu. A chceme-li beton, musíme mít kamenivo. Nejen jako pojem, ale přesný druh.

Hovofíme-li o dodržení rozpočto-

vých nákladů investice, potom je samozřejmé, že nelze hledat dodavatele v kdoví jaké dálce. Množství a kilometry tu hrají obrovskou roli. Ještě méně racionální se zdá další, jako východisko z nouze zvažovaný námět — kupovat různou zrnitost kameniva a dodatečně si je namíchat.

Okolo tohoto problému se ještě povedou jednání. Věříme, že pro stavbu s tím nejrozumnějším závěrem.

SONDA K PARTNERŮM

Velké dílo poskytuje dostatek prostoru k uplatnění velkým kolektivům. Stejně tak obnažuje nedořešené otázky u každého, koho se dotkne a najde ho nepřipraveného. Lesní závod Kaplice nestaví přehradu, ale přesto bylo jeho jméno vysloveno. Jeho pracovníci na jednom břehu řeky těží dobře, na druhém neodlesňují včas místa, která dodavatel stavby potřebuje.

Vyskytl se jiný problém. Při stavbě čistiřny v Kaplicích, na jednom z přítoků Malše, je zapotřebí mít komunikaci, po níž by se dalo jezdit.

Jestliže budou včas vyjasněny otázky spojené s výstavbou sídliště, potom by bylo možno sdružit investiční prostředky a postavit definitivní silnici. Pokud tomu tak nebude, potom nezbude než postavit provizorium; samozřejmě že nás podobné řešení bude stát více. To snad ani není nutné rozvádět.

Na druhé straně pracovníci Vodních staveb mohli slyšet z úst partnerů pochvalu za vymazání nepřiznivých vlivů, vzniklých z geologických potíží, ale i nedostatku některých materiálů. Dobrá spolupráce je se zemědělcí místního JZD Římov. Stejně tak má stavba dostatek projektů, takže po této stránce nemá problémů.

PODEPSANÝ ZÁVAZEK

Jsou určitá místa v projektu organizace výstavby, kterým se běžně říká kritická. Na ně se v řízení soustřeďuje největší pozornost a kolem nich se při jednání vede nejvíce řečí. Jedním z nich je na stavbě přehradu položka nazvaná převedení vody. Zkrácení termínu o čtyři měsíce by znamenalo možnost vytvořit si podmínky k dřívějšímu násypu zemní hráze, ještě na minulém kontrolním dnu byla tato záležitost bodem s otevřeným koncem.

Tentokrát je však možno pochválit hlavní účastníky — Vodní stavby, závod Sezimovo Ústí, Sigmu Hranice, ČKD Blansko a pražský Hydroprojekt za dohodu, která vyústila v podepsání sdruženého socialistického závazku. Zatím to znamená zkrácení právě o ty potřebné čtyři měsíce.

Je tu však ještě další možnost. Kdyby se společně dalo převedení vody ještě o něco zkrátit, potom by byl mnohem reálnějším jeden z cílů stavby — naplnit přehradu v roce 1978. Tím by dosavadní úpravna Vidov mohla odebírat vodu z přehradu, místo dosavadního čerpání přímo z Malše pod přehradou. České Budějovice by tak měly chutnější vodu o tři roky dříve.

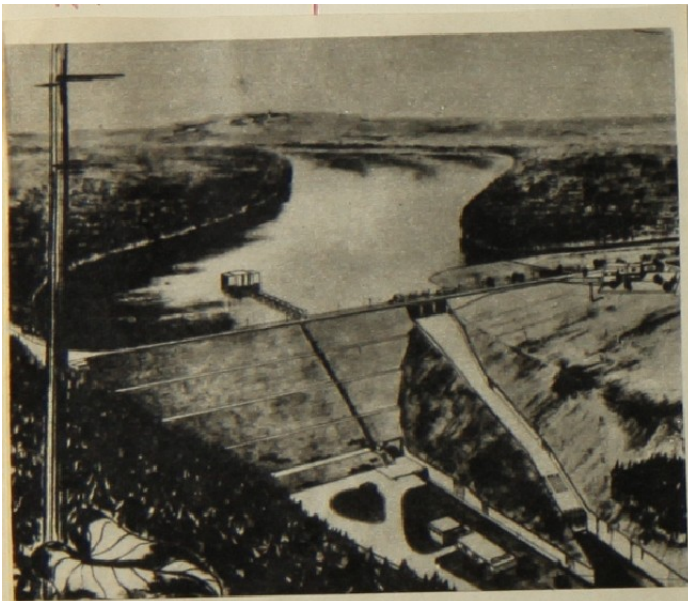
Připustme, že dodavatelé mají své problémy na stavbách, které jsou v žebříčku priority ještě výše než Římov. Současně nezapomínejme na pocit z díla, které se zdaří odevzdat dříve, než jsme původně zamýšleli.

CO JEŠTĚ ZBÝVA

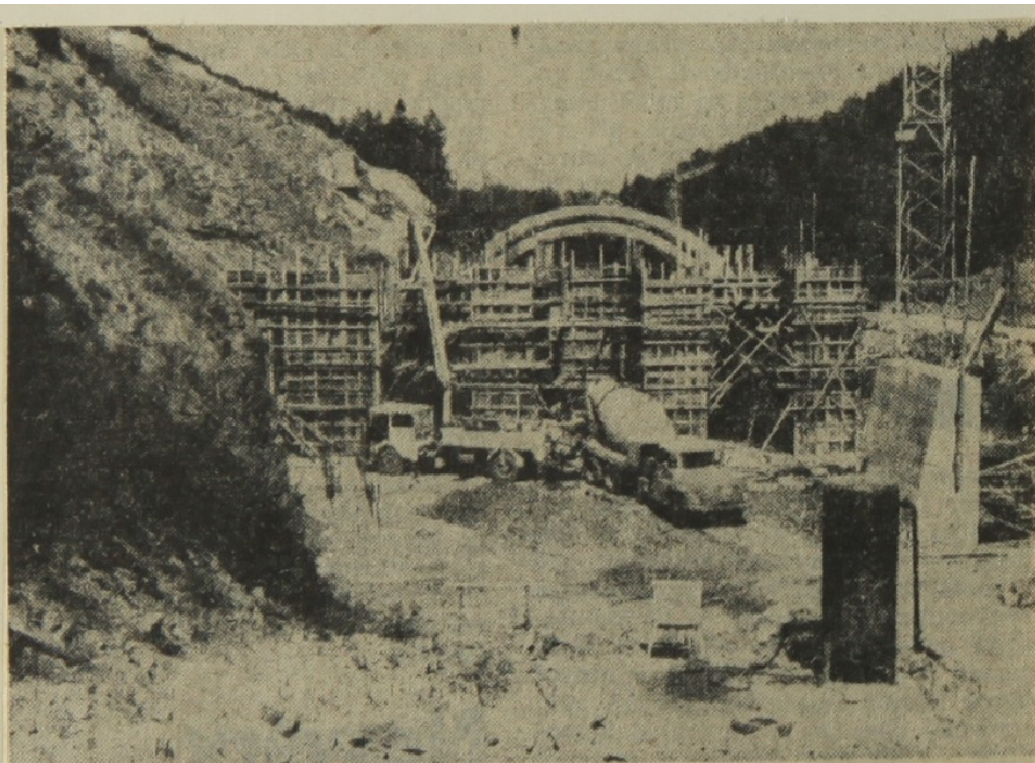
Na stráně mírně se svažující do údolí se neklamně usídlil podzim. Čistý vzduch profezoval fehtot buldozeru, který přihraboval šterk o něco blíže k útrobám nenasytné betonárky. Nákladní automobily přivážely vrchovaté náklady písku. Pracuje se na inženýrských sítích, především na potrubí. Nedělá se tu snadno, protože v těžkých podmínkách dělá bagr správně hlubokou rýhu teprve na druhý záběr. Do zimy chtějí mít budovatelé úpravny svoje úkoly splněné. Tím je myšleno dokončení spodní stavby. V příštím roce je čeká stejně náročná pokračování.

MILOSLAV VLTAVSKÝ

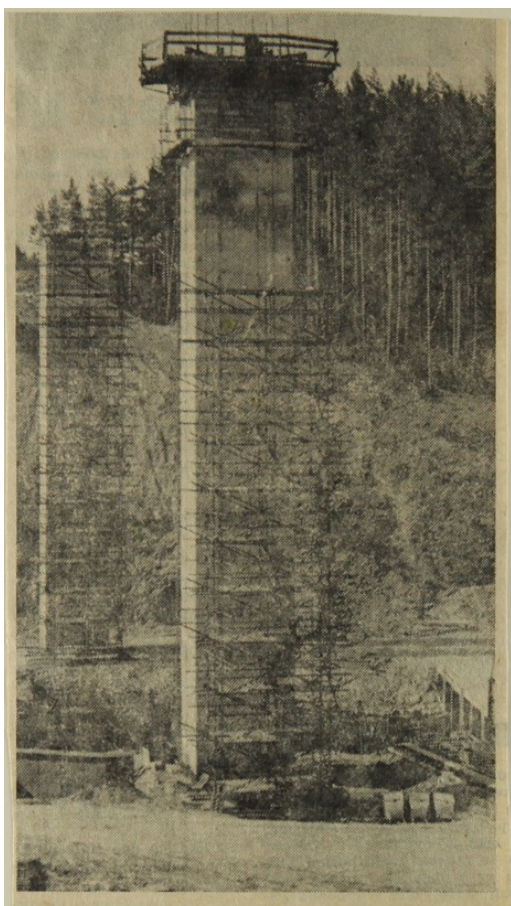
1976

Tak by mělo vypadat koncem roku 1978 vodní dílo Rímov, významný zdroj pitné vody Jihočeského kraje. Maximální výška hráze bude 47,3 metru, délka v koruně 290 metrů, kubatura 560 tisíc krychlových metrů, délka vzdutí 12 kilometrů a celkový obsah nádrže 34 500 miliónů m³. Samotná přehrada a na ni navazující vodárenská část včetně úpravný bude stát 680 miliónů korun.

Rímovská vodní nádrž na řece Malší bude po svém dohotovení v roce 1978 jedním z klíčových zdrojů pitné vody pro jižní Čechy. Na snímku betonáž utokového a věžového objektu.
Foto V. JANDA

Most, jehož délka dosáhne 250 metrů

Nedaleko Velešína „U Kozáků“ stavějí stavbaři z pražských Staveb silnic a železnic, závod 2, nový most, který v rozpětí 250 metrů překlene zatopené údolí. Řeka Malše se tak stane hlavním dodavatelem pitné vody pro velké vodní dílo pod Řimovem a nový most bude hranicí dvou okresů, českobudějovického a českokrumlovského.

Stavba mostu se stala záležitostí ostřílených a fortelných stavbařů. A tak kolektiv pod vedením stavbyvedoucího Václava Líšky, mistra Jana Košťála, předáka Milana Cahy a dalších si ani tady pod Velešínem na řece Malši nevede špatně. Vyrůstá zde experimentální stavba, první svého druhu u nás. Čtyři dny před

Dnem stavbařů dokončili betonáž čtvrtého nosného pilíře z plánovaných pěti. Není jistě bez zajímavosti, že jeden dosahuje výšky 32 m a že betonáž čtvrtého pilíře zkrátily o tři dny. Za zmínku také stojí, že od počátku výstavby stavbaři spotřebovali na všechny přípravné práce a na betonáž čtyř pilířů 2500 kubíků betonu a 1100 metráků betonářské oceli.

Náš snímek nám dává nahlédnout do atmosféry stavby velkého mostu pod Velešínem.

Text a foto (pak)

1977

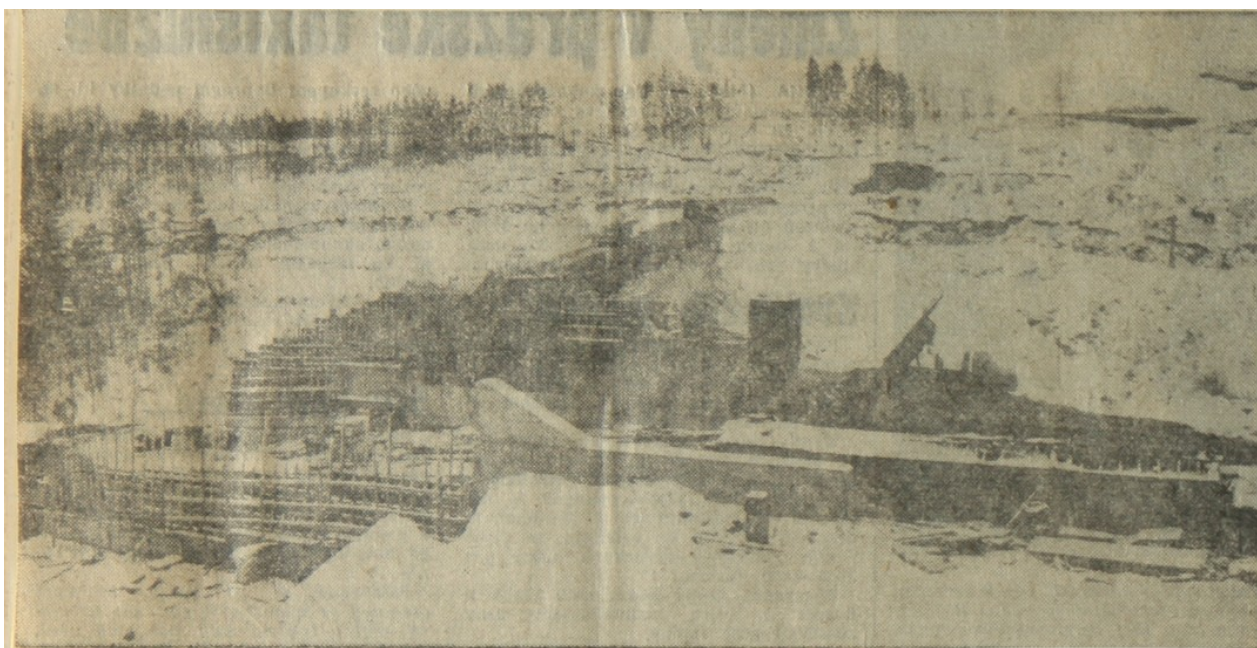
Malše přehrazena!

Č. BUDĚJOVICE (red) — Včera dopoledne přijal tajemník JKV KSČ František Čamek delegaci stavbařů z Vodního díla Římov, vedenou stavbyvedoucím Františkem Bínou, která mu oznámila splnění socialistického závazku na počest XV. sjezdu strany.

K 17. prosinci 1976 dokončili sypání přehrady a zkrátili tak úkol podle původního

harmonogramu o několik měsíců. Kromě stavbařů závodu 03 Vodních staveb Sezimovo Ústí mají na tomto úspěchu podíl zaměstnanci Západočeských kamenolomů a šterko-písků v Blatné a z n. p. ČSAD v krajském městě.

Soudruh Čamek vysoko ocenil úspěch na této prioritní krajské stavbě a popřál budovatelům mnoho úspěchů v další odpovědné práci.

ROK PŘED STANOVENÝM TERMINEM ukončili pracovníci Vodních staveb Sezimovo Ústí sypání přehradní hráze vodního díla Římov, čímž splnili svůj socialistický závazek, uzavřený na počest XV. sjezdu KSČ. Hráz vysoká 47,5 m a dlouhá 290 m bude zadržovat vodu řeky Malše, ze které se bude zásobovat skupinový vodovod pro šest jihočeských okresů. Římovská nádrž bude 12 km dlouhá a pojme 34 miliónů kubíků vody. Pohled na korunu přehradní hráze.

Snímek ČTK — Z. Rubeš

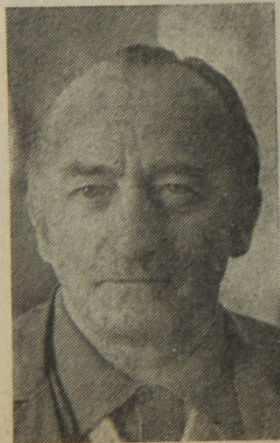
Pro klid a pořádek

Péči o zlepšování životního prostředí a dodržování veřejného pořádku věnuje naše socialistická společnost náležitou pozornost. Touto problematikou se zabývají místní národní výbory a jejich příslušné komise. Není proto náhodou, že třetí plenární zasedání MNV ve Velešíně, jehož se zúčastnil také tajemník ONV v Č. Krumlově Záboj Čampula, mělo mimo jiné na programu právě dodržování veřejného pořádku v obci. O rozhovor na toto téma jsme požádali tajemníka MNV Františka Kučera.

• Soudruhu tajemníku, jak jste ve Velešíně spokojeni s bilancí loňského roku?

Mám-li být upřímný, máme určité problémy. V naší obci se hodně stává, přibývají noví obyvatelé a s nimi někdy i určité těžkosti, což je pochopitelné. V průměru však nejsme jisti o nic hor-

ší než ostatní místa v okrese. Většinou jde o nerozváženost mladých.

Snážíme se udělat vše pro to, abychom negativním jevům předcházeli. Chtěl bych zdůraznit, že dodržování ve-

řejného pořádku není jen ve snižování trestních přestupků. Jde nám o to, aby se naši občané naučili vážit si společného majetku, aby dbali na čistotu kolem svých obydlí, pečovali o veřejná prostranství, zeleň a podobně. V našem městečku je to zvláště důležité vzhledem k vytvoření ochranných pásem v rámci výstavby vodního díla Řimov. Tato přehrada bude totiž zásobovat pitnou vodou krajské město a tudíž nás čeká ještě mnoho práce.

Tento náročný úkol můžeme zvládnout jen za pomoci a pochopení většiny občanů.

Mimo jiné se musíme postarat o to, aby zmizely nejrůznější skládky odpadků a rumišť. Musíme asanovat všechny nedobré jevy životního prostředí. K těmto opatřením vydal vyhlášku Jihočeský KNV a občané naše-

ho městečka se s ní podrobně seznamují na MNV.

• Jaká opatření přijalo plénum MNV k dalšímu zlepšení situace v obci?

Úkoly z oblasti ochrany veřejného pořádku a životního prostředí jsme rozpracovali konkrétně na každého člena komise. Abychom mohli účinně a operativně řešit některé přestupky přímo na místě, bude mít každý člen komise OVP svoji legitimaci. Pomáhat nám budou i členové školské a kulturní komise. Dosáhli jsme již toho, že každý případ řeší nejdříve komise, které přísluší, a poté společně s komisí OVP vyvodí závěry. Dobře se nám spolupracuje s obvodním oddělením VB v Kaplici i s příslušníky PS VB. S jejich pomocí počítáme i nadále. Kromě toho místní AMK Svazarmu si vzal na starost rozmístování dopravních značek.

Na závěr bych chtěl touto cestou poděkovat také všem ostatním občanům, kteří nám obětavě a nezištně pomáhají. (pak)

Přehrada před napuštěním

ŘÍMOV (mat) — Čtyři měsíce před původním termínem dokončili včera pracovníci lesního závodu Kaplice Jihočeských státních lesů čistění zátopové oblasti nad přehradou na pitnou vodu v Římově na Českobudějovicku. Splnili tak svůj socialistický závazek uzavřený na počest 60. výročí VŘSR, když provedli odlesnění a vyklizení břehových porostů na ploše 150 hektarů. Při těchto pracích vytěžili a přiblížili k odvozu téměř 43 000 m³ dřeva. Záro-

veň provedli vyčistění koryta řeky Malše v délce 12,5 km.

Na tomto úspěchu kaplických lesáků mají rovněž výrazný podíl svazáci, kteří v rámci letní aktivity mládeže pomáhali v odlesňovacích pracích.

Tato největší vodohospodářská investice Jihočeského kraje v šesté pětiletce — vodní dílo Římov, které zásobí kvalitní pitnou vodou České Budějovice a další města kraje, se začne napouštět na jaře 1978.

Přehrada se plní

Římov. — V jižních Čechách vzniká další umělé jezero. Po přehradách vltavské kaskády, na Lipně a u Orlíka, určených především k výrobě elektrické energie se už měsíc napouští nová přehrada na pitnou vodu na řece Malši u Říмова na Českobudějovicku. Denně tady stoupá hladina o 20 centimetrů, takže nyní dosahuje vzedmutí šesti metrů.

Po napuštění vystoupí voda v přehradě do výše 45 metrů, což vlivem letošního vlhkého léta bude pravděpodobně dříve, než činí původní předpoklad jednoho roku.

■ NOVÉ JEZERO V JIŽNÍCH ČECHÁCH

Také v jižních Čechách, které vzhledem k přírodním podmínkám představují v republice jeden z největších zdrojů kvalitní pitné vody, věnují této problematice stále mimořádnou pozornost. Před několika týdny zde např. začali napouštět no-

vá jezero na řece Malší nad přehradou u Říмова, která byla vybudována za 312 miliónů korun. Nákladem dalších 655 miliónů Kčs se pak u Plavu pod přehradou buduje vysoce výkonná úpravna vody, která podle harmonogramu má být dokončena v roce 1981. Po skončení všech prací bude pitná voda proudit potrubím nejen do Českých Budějovic, ale propojením vodovodních řádů budou kvalitní vodou z Malše zásobovány i rozsáhlé oblasti Jihočeského a Středočeského kraje.

● V dřívějších dobách se vyrábělo sklo zřejmě i na dolním toku Malše u Říмова.

Svědčí o tom nálezy světle modrých „kamének“ — ve skutečnosti úlomků skla — na dně řeky.

Výpovědi pamětníků

Eva Bicková - učitelka, ZŠ Velešín

David Václavík: Pamatujete si Malši a okolí ještě před stavbou přehrady?

Eva Bicková: Pamatuji si. Nechodila jsem tam pravidelně, ale několikrát jsme tam byli se třídou na branném cvičení a nebo jsme a nebo jsme šli taky několikrát s družinou na hrad, takže si pamatuji tu lávku přes vodu, ale jsou to vlastně paměti dítěte na prvním stupni.

David Václavík: Máte z toho nějaké fotky?

Eva Bicková: Ne. S rodinou jsem tam nebyla nikdy. S tátou jsem se tam byla podívat až těsně před zatopením.

David Václavík: Takže jste se tam nechodila koupat nebo bruslit?

Eva Bicková: Ne, protože já nejsem z Velešina, já jsem z Nádraží. My jsme se chodili koupat na Fialák.

David Václavík: V jakých letech probíhala stavba přehrady?

Eva Bicková: Já si pamatuji, že jsem to zaregistrovala až v tom roce, kdy jsme se účastnili brigády, a to jsem byla v sedmé třídě, takže to muselo být v roce 1977 na jaře. To jsem zaregistrovala, že se tam něco děje, ale asi se o tom mluvilo už předtím, ale mě se to přímo netýkalo. Vím, že se o tom mluvilo, ale měla jsem jako dítě úplně jiné starosti a jiné zájmy.

David Václavík: Kdy probíhala brigáda?

Eva Bicková: Brigáda probíhala o jarních prázdninách, to bylo v roce 1977. Byla jsem v sedmé třídě a pamatuji si, že nám ve škole nabídli, že kdo bude chtít, tak se může účastnit brigády na odklizení klestí na srázu a nad řekou, kde se kácelo, že to budeme dávat na hromadu a budeme to pálit. Bylo to dobrovolně. Každý si mohl vybrat tolik dnů, kolik chtěl. Myslím si, že se pracovalo šest hodin a na hodinu jsme dostávali nejmíň 7 korun. Teď si nejsem jistá, jestli to nebylo dokonce 7,80 korun, ale byly to čestné peníze a byly to velmi pěkné peníze, protože moje máma ve fabrice dostávala na hodinu 13 korun hrubého, takže já jsem vlastně na hodinu měla stejně jako ona. Většinou si děti vybraly dva dny, moc si nevybíraly jeden den a moc si nevybíraly týden, ale většinou si vybíraly dva dny a bylo to určeno pro druhý stupeň.

David Václavík: Dělal se na brigádě ještě něco jiného?

Eva Bicková: Ne. Tam chodil hajný a my jsme měli skutečně sbírat klacky a asi nám to on zapálil a my jsme měli na ten oheň pořád přihazovat, takže vlastně jsme to tam měli po tom kácení vyčistit. Už tam nebyly žádné špalky, už tam nebyla žádná polena, ty klacky jsme měli dát na oheň a měli jsme to všechno spálit.

David Václavík: Takže všechny klacky se spálily a nijak se nevyužily?

Eva Bicková: My jsme se tam poměrně flákali. Ze začátku jsme sbírali poctivě, ale těch hajných tam chodilo víc. Jednak nad námi nestáli pořád, protože měli na starosti větší úsek, a taky nebyli úplně jednoznační v tom, jak má ten klacek vypadat. Někdo říkal, že se má sbírat od metru, jiný říkal od půl metru. My jsme ze začátku sbírali, ale když nikdo nešel, tak jsme si udělali jenom takový oheň, abychom si mohli na něm péct buřty. Bylo zatažené počasí, nebylo žádné velké horko, nebyla zima a nepršelo. Pekli jsme si buřty, pili jsme limonády, já jsem tajně přinesla bezinkové víno, které dělala moje máma, zpívali jsme, dělali jsme kraviny a hráli jsme hry. Když se blížil nějaký hajný, tak jsme začali zuřivě sbírat. Nevím, jaká byla efektivita naší práce, něco jsem tam teda vysbírali, ale za těch šest hodin jsme se tam určitě nepřetrhli. Nebrali jsme to rozhodně jako žádnou újmu, byla to sranda.

David Václavík: Jídlo jste dostali zdarma nebo jste si ho museli přinést?

Eva Bicková: Ne, to jsme si nosili svačiny, jídlo nám nedávali. Oni nás tam ráno od školy odvedli, a pak nás zase vedli zpátky. Učitelky musely mít strašnou radost. O jarních prázdninách tam musely být s námi, ale nepamatuji si, že by nás pobízely k nějaké práci. Byly našťvané, protože tam musely zůstat a nudily se tam. Žádná činnost tam nebyla. Nedalo se nikam jít, viděli jsme akorát dolů na vodu.

David Václavík: Kolik vás tam bylo?

Eva Bicková: On ten úsek byl docela veliký. V naší partě, bych řekla, jsme byli tak asi čtyři. V našem dosahu byly čtyři skupiny a zase o kus dál byly určitě další. Ten hajný přecházel sem tam. Určitě se hlásili sedmáci, určitě se hlásili osmáci, devátáci asi taky. Myslím si, že jsme museli být roztažení po celém úseku řeky. V našem dohledu bylo tak 20 lidí, ale ruku do ohně za to nedám. Ve skupině jsme byly čtyři kamarádky.

David Václavík: Kolik hajných tam bylo?

Eva Bicková: On měl směnu vždy jeden. Jestli byl ještě někde další, který tam prošel a pak přišel třeba za dvě hodiny, to nevím. Myslím si, že službu měl asi jeden. Ten celý úsek procházel. Byly tam ty učitelky, které dávaly pozor, aby se nám nic nestalo, ale k žádné práci nás nenutily. Možná, že něco řekly, ale vůbec si nevybavuji, že by nás tam někde pronásledovaly. Já myslím, že tam seděly na nějakém pařezu, všichni jsme seděli na pařezu, a tam si povídali.

David Václavík: Máte z brigády nějaké fotky, třeba s kamarádkami?

Eva Bicková: Já si myslím, že to někdo fotil. My jsme si jako holky psaly kroniku, kterou má kamarádka v Budějovicích, jestli ji teda ještě vůbec má. Myslím, že jsme se asi fotily, protože my jsme s holkami fotily dost, protože jedna kamarádka právě v Budějovicích si doma mohla vyvolávat fotky, takže si myslím, že jsme si něco vyfotily na ten černobílý film

David Václavík: Ještě se vrátím k té brigádě. Jak dlouho jste tam pracovala vy sama?

Eva Bicková: Já jsem si zvolila dva dny. Všechny čtyři jsme si zvolily dva dny, akorát jedna z nás tam byla celý týden. Chtěla si vydělat peníze. To jsme říkaly, že po dvou dnech to bude strašná otrava. Ze začátku jsme byly pilnější, protože nás to bavilo, ale pak to bylo pořád stejné. Druhý den jsme se rovnou přišly flákat.

David Václavík: Takže maximální doba, kterou si někdo mohl vybrat, byl týden?

Eva Bicková: Ano.

David Václavík: Jak na tu dobu vzpomínáte nyní?

Eva Bicková: Na tu dobu, kdy se stavěla přehrada?

David Václavík: Ano.

Eva Bicková: Pamatuji si, že mému tátovi to bylo líto. Já jsem to úplně neprožívala, říkala jsem si, že tady bude nějaká změna. Jednak jsem byla dítě, a jednak jsem s tím místem nebyla spjatá. Na tátovi bylo vidět, že je mu to líto, protože on ve svém mládí, to bylo za první republiky, můj táta je narozený roku 1915, tam určitě s kluky určitě chodil a měl tam kamarády. Byla to část jejich mládí a teď se to zničilo. Jeli jsme se tam ještě naposled podívat, protože to můj otec chtěl ještě vidět, než se to zatopí a bylo mu to líto. Máma byla z Říмова, takže ta na to nevzpomínala. Myslím si, že za první republiky to totiž nejvíc žilo. Za našich let se tam koupalo, ale už tam nebyla ta ozdravovna, už tam nejezdili ti rekreanti z Prahy, už to nebylo jako za první republiky, kdy to bylo skutečně vyhlášené místo.

David Václavík: Takže to bylo celorepublikově vyhlášené místo?

Eva Bicková: Ano, bylo to známé rekreační místo. Za první republiky se hodně využívala tato letoviska, protože se necestovalo do zahraničí k moři. V měšťanské vrstvě jezdili do takovýchto letovisek. Tady bylo zázemí. Byla tam, jak se to tam jmenovalo, Jarošova kolonie věčného mládí nebo co to tam bylo. Prostě tam toho bylo víc. Byl tam také kiosky a to místo bylo hezké.

David Václavík: Kde se ti lidé ubytovávali? Našel jsem na fotkách, že tam byly chatky.

Eva Bicková: Určitě tam byly chatky, ale také mohli bydlet u lidí ve Velešíně. To se také dělalo, že si ti, kteří mají barák, přivydělávali tím, že měli letní hosty. To tam snadno došli, ti lidé zase nebyli tak líní. Hodně se chodilo pěšky. Já si myslím, že řada z nich přijela vlakem, chodili pěšky nebo jezdili na kole. Těch aut tolik nebylo. Aby tady někde parkovali auty, to určitě ne. Myslím si, že ti, kteří na to auto měli, tak třeba jeli i do té ciziny, ale nevím. Prostě za první republiky to opravdu žilo. Když jsem já byla na světě, tak se tam chodilo koupat. Velešáci řešili, kam se bude chodit koupat, když tady bude ta přehrada, a to problém byl. My jsme jezdili na Fialák. Fialák byla špinavá louže, ale měli jsme to blízko, bylo to mělké a bylo to teplé a dalo se tam kolem dobře sedět, ale ti, kdo chtěli pěknou vodu a byli z Velešína, chodili k řece, ale najednou ta řeka nebyla. Řešilo se koupaliště, ale to se tady nepostavilo. Dokonce se tenkrát říkalo, že při stavbě přehrady se na to myslelo a Národní výbor dostal prostředky, nebo mohl dostat prostředky, na stavbu koupaliště, aby to kompenzovali, ale na Národním výboru to nikdy nezrealizovali. Pro Velešáky to byla velká překážka, takže potom chodili k přehradě, i když se to nesmělo, protože neměli kam jinam chodit.

David Václavík: Kde je Fialák?

Eva Bicková: Mezi Markvarticemi, velešínským nádražím a Záhorkovicemi. Tam jsou dva rybníky, jeden je blíž k Záhorkovicím, ten co je blíž k Markvarticím je Fialák, Fialův rybník. Teď už se tam nechodí, protože z toho mají nějaký chovný rybník pro kapry. Vždycky se tam chovali kapři, vždycky to bylo špinavé, něco tam vyváželo JZD, ale nikdy se tam nikomu nic nestalo. Jak tam byly ty louky, tak se tam dalo pěkně sedět jako na pláži. Dneska tam samozřejmě zemědělci nikoho nepustí, dneska

už se tam prostě nechodí, ale tenkrát pro děti ideální. Hloubka byla až někde uprostřed a pořád tam bylo plno lidí, takže to tam bylo bezpečné.

David Václavík: Nahradil se ten rekreační areál nebo až teď, když se postavilo koupaliště?

Eva Bicková: Až teď. Já jsem byla v osmdesátých letech na nějakém zasedání Národního výboru. Možná jsem se taky šla podívat, protože se říkalo, že se tam bude řešit to koupaliště. Tam mluvil nějaký činovník z Národního výboru a ten říkal, že se nesmí unáhlit, protože v Krumlově si také postavili koupaliště a ono se poté ukázalo, že jsou s tím problémy. Závěr je, že nepostavili nic a lidi chodili k přehradě.

David Václavík: Dočetl jsem se, že Velešín neodebíral z římovské přehrady vodu. Odkud ji bral?

Eva Bicková: To byl taky silný problém, protože Velešáci ztratili místo rekreace, lidé tam ztratili baráky. Postavila se velká přehrada s dobrou pitnou vodu a Velešáci z toho neměli vůbec nic. Velešáky na přehradu nepřipojili. Velešáci brali vodu z Pořešína, kde byla čistička, která tu vodu nedokázala vyčistit. Nevím, z jakého důvodu, jestli z důvodu kapacity nebo byla zastaralá. Voda, která z ní tekla do Velešína, byla na chuť odporná, kyselá, někdy zakalená a někdy i smrděla, protože to právě ta čistička nestíhala.

David Václavík: Neměli z toho Velešáci nějaké zdravotní problémy?

Eva Bicková: To nevím. My jsme doma měli studnu. Když jsme se na tu vodu mohli připojit, tak nám to ani tenkrát nenabídli, protože máme dům hodně v zahradě, tak nám tu přípojku ani nenabídli.

Že by nám kopali přes zahradu a my jsme byli rádi? O tuhle vodu jsme opravdu nestáli. To se ani nedivím. Sestra si postavila dům u branky, tak tam jí tu vodu zavedli, ale my jsme ji nosili vodu svojí. Když jsem to pustila, tak jsem se v tom nechtěla ani mýt, protože ta voda byla nějaká nahnědlá, smrděla, měla nějakou nakyslou chuť. Byla to odporná voda. Na to Velešáci nadávali, proč my nemůžeme mít vodu z přehrady, která byla vedena až do Budějovic. Nevím, jestli z ní odebírali Římováci, ale byla to zásobárna pro Budějovice.

David Václavík: Víte, proč Velešín neodebíral vodu z přehrady?

Eva Bicková: Myslím si, že to tak bylo dané, prostě se tak rozhodli. Stálo by to další náklady. Všechno bylo státem řízené, takže se někde rozhodlo, že Velešáci odebírat vodu nebudou. Víc o tom nevím, ale ani se o tom moc neříkalo. On se taky na nic moc neptal. Jakmile bylo rozhodnuto, nedalo se s tím hnout. Myslím si, že by to bylo moc drahé a pak by si řekli, že mají vodu z Pořešína, tak ať si ji vypijí. Ta voda se převařovala, ale i převařená byla odporná.

David Václavík: Vy sama a vaše rodina brala vodu z vlastní studny?

Eva Bicková: My jsme měli vodu z vlastní studny. Sestra brala vodu od nás na pití, protože měla malé děti. Tu vodu z Pořešína používali jako spotřební.

David Václavík: U Pořešína byla nějaká nádrž?

Eva Bicková: Když se jde na hrad Pořešín, tak to je dodnes vidět. Tam je taková budova, je to čistička, betonová stavba. Když se jde na Pořešín, je to tam u lesa na levé straně. Nevím, jestli ta

čistička funguje dodnes. Možná, že ano, ale určitě bude moderní a určitě bude pro přiměřený okruh uživatelů.

David Václavík: Kolem Pořešína teče nějaká řeka?

Eva Bicková: Malše, tam teče Malše. Asi to brali z Malše, nevím odkud to brali. Asi ano, odkud jinak?

David Václavík: Co si osobně myslíte o stavbě přehrady, bylo to pro Velešín spíše pozitivum nebo negativum?

Eva Bicková: Dneska těžko říct, voda je potřeba. Vodu v Budějovicích to asi do značné míry vyřešilo. Už jsme si prostě zvykli a je to pryč. Člověk lituje svého mládí a všeho toho, co probíhalo, a už to nemůže vrátit zpátky. Asi to bylo třeba. Asi i v dnešní době by se něco takového řešilo, ale byl by kolem toho větší rozruch, lidé by se k tomu vyjadřovali, musely by se vykupovat pozemky. Komunisté to měli jednodušší, ti to prostě zabrali, rozhodli a pozemky byly státní, nemuseli se nikoho ptát. Lidé vysídlili, jako když se zabíraly vesnice kvůli dolování. Tady je to navíc trvalá věc. Vypadá to tam dost hezky.

David Václavík: Dostali lidé, kteří byli vystěhováni, nějakou náhradu?

Eva Bicková: Ano. Dostali prostředky, aby si mohli postavit bydlení. Nevím, jak to bylo s pozemky, jestli jim je nabídli. Někdo si postavil bydlení, někdo si ho koupil. Já si pamatuji dědu paní učitelky Pilátové, ten si postavil dům v Chodči, ale nevím čím byl ten pozemek původně. Pak si pamatuji, říkalo se tam u Plaňáka, tam bydleli nějakí Holí, ti si koupili statek na Bořích. Další lidi už si nepamatuji. Náhradu ti lidé dostali, ale jednou se řeklo, že to bude zatopené. Těžko se s tím místem lidé loučili, protože tam byly statky, které tam byly po generace. Lidé s tím byli spjatí.

David Václavík: Byly jim proplaceny i náklady na stavbu, nebo jim jenom dali pozemek?

Eva Bicková: Dostali dostatečnou finanční náhradu. Myslím si, že je neošidili. Nikdo si na to nestěžoval. Lidé si mohli vzít, co chtěli. Mohli si rozebrat materiál a odvést si ho.

David Václavík: Mně asi došly otázky.

Eva Bicková: Víc už toho k tomu asi neřeknu, k přehradě vůbec, k brigádě. Byla to taková zajímavá věc, že jsme si mohli jako děti vydělat peníze. Dneska by to určitě nešlo. Dneska by na to byla spousta předpisů. Nepamatuji si, že by se tam někomu něco stalo. Jak se děti pohybovaly venku, tak byly opatrnější. Byly zvyklé.

David Václavík: Nutili někoho k brigádě, nebo šli všichni dobrovolně?

Eva Bicková: Ne, všichni šli dobrovolně. Kde mohl člověk přijít k penězům? V těch rodinách bylo málo peněz. Dnes je mezi dětmi a v některých rodinách peněz dost, ale tenkrát ne. Nebyla ani možnost si vydělat své vlastní peníze. To bylo pěkné.

David Václavík: Kolik lidí šlo na brigádu z každé třídy?

Eva Bicková: Z naší třídy tak půlka. V naší třídě nás bylo dvacet sedm. Taky nebyli všichni Velešáci. Když někdo dojížděl, tak to bylo horší. Půlka třídy určitě.

David Václavík: Ti, kteří nešli, tak nemohli, nebo se jim nechtělo?

Eva Bicková: Možná, že to někomu nedovolili. Hlavně se jim nechtělo.

David Václavík: Nevím, jak vás, ale mě už nic nenapadá.

Eva Bicková: Mě už taky ne. Nejlepší bylo to bezinkové víno. On tam skoro žádný alkohol nebyl. Dělal ho moje máma a byla to spíš taková bezinková šťáva. Byla sranda. Měli jsme tam tu volnost a dělali jsme i věci nedovolené. Nepamatuji si, že by tam někdo kouřil.

David Václavík: To vás s tím alkoholem nechtyli?

Eva Bicková: Cožpak někdo ví, co máme v té flašce? Já jsem to s sebou nosila i na branné cvičení. To nikdo neví, co kdo pije. Jak říkám, toho alkoholu tam bylo minimálně.

David Václavík: Vy jste chodili na branné cvičení k Malši?

Eva Bicková: Pravidelně jsme chodili ke Kozákům, tam byl Kozákův mlýn. Chodili jsme tam, nebo jsme chodili k Fialáku, to byly takové dvě trasy, ale určitě jsme jednou za rok chodili ke Kozákově mlýnu. Pamatuji si, že mě to branné cvičení šíleně nebavilo. Někam jsme vždycky došli, potom jsme šli zpátky. Říkalo se tomu pochodák. Tahali jsme s sebou pití, které se vždy vylilo.

Eva Codlová - učitelka, ZŠ Velešín

David Václavík: Pamatujete si Malši a okolí před tím, než se začala stavět přehrada?

Eva Codlová: Ano.

David Václavík: Chodila jste tam bruslit nebo se koupat?

Eva Codlová: Já jsem se tam chodila koupat. Chodila jsem se koupat pod most, ale k jezu taky. Se strýcem neplavcem jsme chodili pod most, protože tam bylo málo vody. Se svým otcem jsme chodili k jezu, tam byla voda hluboká. U jezu jsem se jednou topila, protože tam můj otec s někým mluvil. Ve svých deseti letech jsem se potom chodila koupat k rybníku, protože se u Malše už něco dělalo.

David Václavík: Co si osobně myslíte o stavbě přehrady, bylo to pro Velešín spíše pozitivum nebo negativum?

Eva Codlová: Bylo to negativní, jednoznačně negativní. Pro Velešín to byl docela průšvih. Hodně lidí z Velešína tam mělo chaty. Všichni jezdili tam. Tenkrát nebyla žádná turistika, na Lipno se jelo tak jednou za rok. Pro Velešín to bylo určitě negativní. Všude byl potom vstup zakázán, takže jsem to pocítovala.

David Václavík: Kam se lidé potom chodili koupat?

Eva Codlová: Chodili se koupat k Fialáku. Můj muž, ten je ještě starší než já, se chodil koupat na Šindelku, to je u nádraží. Můj muž říkal, že byl čistý, ale tam jsem já nejezdila, já jsem jezdila na Fialák. Lidi se taky chodili koupat do Štilce, to je silnice u Kamenného Újezdu.

David Václavík: Ve Velešíně prý byla hrozná voda, nedala se pít a občas byla zakalená a smrděla, jelikož Velešín neodebíral vodu z přehrady, ale z Pořešína.

Eva Codlová: Co si pamatuji, tak celý život jezdíme pro vodu k Srdíčku. Jezdíme tam už třicet let. Možná ta voda byla problém, ale nepamatuji si to. K Srdíčku jezdili už moji rodiče, jelikož bylo Srdíčko brzo postavené. Na pití a na vaření nepoužíváme vodu z vodovodu ani teď.

David Václavík: U Srdíčka je kvalitnější voda?

Eva Codlová: Je to voda z pramene, takže je bez chemikálií. Je tam ale trocha koliformních bakterií, takže kdo na to není zvyklý, může dostat střevní potíže. My jsme je nikdy neměli a pijeme jí třicet let. Jednou za rok tam je rozbor. Možná, že tam něco teče z polí, ale když to nevidíš, tak ti to nevadí. Je čistá, je to vidět.

David Václavík: Tu vodu nosíte ručně?

Eva Codlová: Tenhle týden pro ni musím jet na kole. Když je tady náš syn o víkendu, tak nám ji vozí, ale bohužel tady není pořád. Můj muž řekl, že abychom tam jezdili autem, to ne, tak mi přiváže kanystr na kolo a já jedu. Dokud to jde, tak se jezdí na kole a v zimě pěšky v batohu.

Milan Prokeš - vedoucí Taekwondo školy Velešín

David Václavík: Dokázal bys popsat, jak vypadala Malše a její údolí před začátkem stavby přehrady?

Milan Prokeš: No, bylo to nejkrásnější údolí z celého toku Malše. Troufám si říct, že jsem prošel každou část Malše od pramene. Malše tvoří i část hranice. Koneckonců jsme na soustředění jezdili na Svatý Kámen, kde jsme kolem Malše jeli, je tam vlastně taková větší říčka. Přehrada, která tady byla vybudována, zakryla nejkrásnější údolí. To znamená skály, tůň, ta řeka byla nádherná. O prázdninách jsme, kluci školou povinní, vzali matračky, šli jsme pěšky až k Dlouhé, tam jsme nafoukli matračky a splouvali jsme Malši až třeba k samotě u Plaňáků. Fakt to bylo kouzelné údolí.

David Václavík: Než jsme začali nahrávat, mluvil jsi o domově dětí.

Milan Prokeš: Byla tam zatopena spousta zajímavostí. Možná, že v průběhu našeho rozhovoru vyplyne, jak charakterizovat ty krásy, které byly pohřbeny vodou. Jedna z nich je právě dětský domov Strahov, který tam postavil mezi světovými válkami jeden podnikatel. Velešín byl rekreační místo díky těm krásným místům. Stěhovali se sem lidé z celého Česka, mimo jiné i dost významných osobností. Vzpomněl bych válečného ministra, respektive londýnského ministra financí, Karla Ladislava Feierabenda, který měl ve Velešíně manželku. Jezdili sem na rekreaci. Už tehdy to bylo v dobrém slova smyslu profláklé místo. Mezi Římovem a samotou Plaňák bylo rekreační středisko, ještě si vzpomenu, jak se jmenovalo, kde byly jednotlivé chatky. Dávalo to práci lidem ve Velešíně, ti tam vařili a vše obsluhovali. Zpátky k tomu Strahovu. Postavil ho podnikatel a využíval ho jako letní sídlo, které pronajímал návštěvníkům. Po roce 1948, kdy došlo ke znárodnění, podnikatelé neexistovali, z něj byl udělán dětský domov pro děti od tří do šesti let. Moje mamka tam v sedmnácti nastoupila jako vychovatelka a byla tam do té doby, než jsem se narodil v roce 1961. Zažila tam krásné roky, kdy se tam starali o ty děti. Byli tam taková samostatná jednotka. Právě tu řeku Malši využívali k tomu, že tam chodili s dětmi nejen na vycházky, ale i koupat. Jinak to tedy byla stavba úplně samostatná uprostřed lesů. Já říkám lesů, promiň. Lesy to jsou dneska, které vznikly v souvislosti se zalesňováním těch dalších ploch, které byly zatopené. Dřív tam byla louka, ale byla to samota. Dřív kolem byly louky a lesy byly až k údolí Malše.

David Václavík: Mluvil jsi o chatkách. Byl to penzion, nebo si tam děti chodili hrát, jaké bylo hlavní využití?

Milan Prokeš: Máš na mysli to rekreační zařízení, furt jsem si nevzpomněl na ten název, ale na to přijdeme. Byly to dřevěné chatky. Ještě k vidění je takový podobný tábor, když bys jel

z Besednic na Pořešín. Než přejedeš po mostě řeku Malši, tak vpravo je takový chatkový tábor. Děti spaly v chatkách. Myslím, že úplně původně to byly stany s podsadou, ale měli tam jednu větší chatu, kde byla jídelna, kde hráli hry, když bylo špatné počasí. Celé to údolí Malše bylo charakteristické těmi chatami, ty se zachovaly jenom mimo přehradní zónu. Nebylo to tak hrozné, jak uvádějí trampové, co se týká Sázavy. Nebylo to nějak hrozné, nebyla tam velká kumulace, ale ty chaty byly po celém toku Malše, které samozřejmě zmizely s zaplavením.

David Václavík: Chodil jsi tam bruslit nebo se koupat?

Milan Prokeš: Bruslit, Dejve, moc ne, protože Malše nebyla řeka, kde byla stojatá voda, i když na nějakých větších plochách zamrzala. Ale koupat, to byla nádhera. My jsme tam jako rodina chodili pravidelně. Když jsme byli malí, tak jsme chodili k samotě u Plaňáka. Těžko se to takhle popisuje slovy, ale když si představíš ohromnou louku a velký les, tam byl statek Plaňák. Podle toho se tam říkalo koupání u Plaňáka. Chodili jsme dolů k řece Malši, tam byl vybudovaný jez z kamenů. Vznikla tam plocha na plavání. Naučil jsem se tam vlastně plavat, tam u Plaňáka v té řece. Samozřejmě voda byla studená, ale s tím se nějak počítalo.

David Václavík: Říkal jsi, že jsi tam byl na brigádě. Kdy ta brigáda probíhala?

Milan Prokeš: Nebyl jsem tam nějak dobrovolně. V sedmdesátém šestém jsem nastoupil do čtyřletého učebního oboru s maturitou tady v Jihostroji. My jsme jako učňáci pomáhali stahovat klestí, které se pánilo. Nebylo to tak, že bychom si tím vydělávali, ale normálně jsme to měli zadarmo. Pomáhali jsme českým lesům.

David Václavík: Takže to vás k té brigádě tak trochu donutili?

Milan Prokeš: Tenkrát byla jiná doba. Vůbec jsme to nebrali jako donucení, protože jsme povinně chodili na brambory, těšili jsme se, že se ulijeme. Na brambory se chodilo možná i čtrnáct dní. Čtrnáct dní jsme neměli školu, chodili jsme sbírat brambory. Tady to bylo podobné. Myslím, že to byly květnové a červnové měsíce. Vím, že bylo horko a potom jsme se i chodili koupat do řeky, samozřejmě pod dohledem učitelů. Vím, že jsme si to užili, bylo to krásné.

David Václavík: Paní učitelka, s kterou jsem dělal rozhovor ještě před tebou, mi říkala, že dostávali nějakou odměnu. Dostávali jste něco?

Milan Prokeš: Popravdě si to nějak nevybavuji, ale je možné, že jsme nějakou kačku dostali. Bylo to povinné, šli jsme normálně celá třída. Nemohl jsi říct, že já na to nepůjdu, i když nedostanu peníze, budu ve třídě. My jsme byli jediná třída. Byli jsme první čtyřletý učební obor s maturitou, jinak byl vždycky učební obor na tři roky. Tady to udělalo státní školství, že by se zkusily čtyřleté učební obory s maturitou, že budeš mít maturitu a zároveň budeš

vyučeny. Kolikrát nebyly osnovy, tak s námi často nevěděli, co s námi dělat, tak jsme šli na brigádu. Brali jsme to tak, že jsme se ulili. Je možné, že jsme za to nějakou kačku dostali, ale moc si to nevybavuji.

David Václavík: Paní učitelka byla v té době ještě na základce a říkala, že za brigádu dostala 7 korun na hodinu, což bylo na tu dobu celkem dost.

Milan Prokeš: Určitě, určitě. Já na ten čtyřletý obor a na Jihostroj vzpomínám rád, i když jsem ze začátku neměl rád pach toho železa, ale po čase si na to zvykneš. Nemůžu říct křivého slova, protože jsme měli svačiny zadarmo, obědy zadarmo. Prožil jsem tam fakt nádherné roky.

David Václavík: Kolik ti bylo během brigády?

Milan Prokeš: Myslím, že tak 16 let. Bylo to v prváku, maximálně v druháku, což by i vycházelo, protože se pak přehrada začala napouštět.

David Václavík: Dělal jste na brigádě ještě něco kromě odklizení větví?

Milan Prokeš: No, samozřejmě. Koupali jsme se, opalovali jsme se, když se vzdálil dozor, asi jako všichni mladí. Dělalí jsme blbosti, šermovalo se, ale v rámci manuální práce jsme jenom stahovali větve, pomáhali jsme čistit břehy, jak to bylo pokácené. Nebyla to žádná sranda, protože když se začalo se stavbou přehrady, tak se začalo kácet. Každému krvácelo srdce, jelikož všechny lesy musely pryč. Zajímavé bylo, že se to pokácelo a nechalo se to tam napospas osudu. Možná se postupně těžily. Když jsme tam nastoupili na brigádu, tak to bylo po dvou letech, nebyla sranda se v tom brodit. Tenkrát byl mýtus o jedovatých hadech, o zmijích, takže jsme z nich měli strach, ale potkali jsme tak jednu nebo dvě. Zmije je hlavně plachá.

David Václavík: Jak dlouho trvala samotná brigáda?

Milan Prokeš: Myslím si, že to mohlo trvat tak měsíc, ale ne v jednom kuse, možná i víc. Květen a červen. V žádném případě, že bychom tam byli celý týden. Opravdu jsme se učili a jeden den se šlo na brigádu. Pak jsme se zase učili, a potom jsme zase šli na brigádu, podle potřeby.

David Václavík: Kolik hodin denně jste tam byli?

Milan Prokeš: Normálně jako ve škole. Škola nám začínala v půl osmé. Když nebylo odpolední vyučování, to bylo myslím jenom v úterý a ve čtvrtek, tak jsme končili v jednu nebo ve dvě. Ať jsme chodili na brigádu na brambory nebo k přehradě, vždycky byla i svačina. Státní lesy a zemědělská družstva nám dávali svačinu, bylo o nás postaráno.

David Václavík: Kolik vás tam tak bylo?

Milan Prokeš: Celá třída. Ve třídě nás bylo třicet dva. Šla celá třída.

David Václavík: Jaké jsi měl v té době pocity z brigády? Byl jsi otrávený, že musíš jít pracovat, nebo jsi se na brigádu těšil?

Milan Prokeš: Davide, vůbec. Když se člověk ohlédne do historie na padesátá léta, kdy se budoval socialismus, kdy to všechno začalo. My jsme to brali automaticky. Brigáda na přehradě byla takové zpestření, byla to taková chlapská práce, to tahání větví. Tahali jsme jenom větve, pily nám určitě do ruky nedali. Brambory pro nás byly utrpení. Sbíráni do košíčku byla nic moc práce. U přehrady jsme nějak otrávení nebyli. Myslím si, že jsme ze sbírání brambor dostali i peníze.

David Václavík: Kam jste chodili na brambory?

Milan Prokeš: Tady všude v okolí. Všude tady byla bramborová pole, která už tu dnes nejsou. Družstvo bylo ve Velešíně, potom bylo sloučeno s Netřebicemi a ještě s někým. Podle potřeby nás naložili a odvezli nás na pole. Vím, že se mi to tenkrát hrozně líbilo, a ne jenom mně. Nebyla škola, ulili jsme se ze školy. Když se k tomu vrátím, tak nás vůbec nenapadlo, že ta brigáda je otrava, ale spíš jsme to brali jako možnost ulít se ze školy a k tomu vyděláme peníze.

David Václavík: Jak na tu dobu vzpomínáš nyní?

Milan Prokeš: Vzpomínám na ní hezky, bylo to mládí, jako ty, když jsi mladý, i když v jiném světě. Nebyla válka, byl mír. Bylo to pěkné. Měl jsi tátu, mámu, ségru, kamarády, sport, fotbal, koníčky. Člověk tenkrát lepil modely.

David Václavík: Máš nějaké fotky z brigády nebo z té doby?

Milan Prokeš: Z brigády ani ne. S tím focením to bylo špatné. V dnešní době mobilních telefonů si namačkáš fotek kolik chceš. Za nás to bylo na kinofilm. Musel jsi mít film. Myslím, že z brigády žádné fotky nemám, ale mám fotky z učňáku.

David Václavík: Co si osobně myslíš o stavbě přehrady? Myslíš, že to bylo pro Velešín spíše pozitivum nebo negativum?

Milan Prokeš: V každém případě to byla pro Velešín negativní změna. Dávalo se to hodně za vinu, i když o mrtvých jenom dobře, předsedovi MNV. Místní národní výbor je dnes starosta a zastupitelstvo, ale tehdy se skládalo pouze ze členů KSČ. Byly volby, ale nebyly svobodné. Měl jsi napsané lidi, kteří když tam byli napsaní, tak byli i zvolení. Celý Velešín jim dával za vinu, že přes to, že jsme přišli o koupání, tak nikdy nebylo vybudované koupaliště. Vybuďovalo se až teď nedávno. I tak si tam dospělí nezaplavou, ale zaplat' pán Bůh, že to slouží aspoň těm dětem. Brali jsme to jako velkou křivdu, jako opravdu negativní situaci, ale zvykli jsme si na to a chodili jsme se koupat do přehrady, i když tam platil přísný zákaz. Byly historky z toho, jak přehrad'áci honili lidi. No, nehonili. Myslím si, že přehrad'áci byli

rozumní. Myslím si, že snad nebyla udělena jediná pokuta, pokud tam člověk neměl auto, vždyť to je přehrada na pitnou vodu. Už i za doby vlády KSČ a socialismu bylo hodně kritizováno, že v Anglii a jinde v Evropě jsou přehrady na pitnou vodu a může se tam koupat. Tady to koupání nebylo povolené, ale jak říkám, chodili jsme se tam koupat. To plavání bylo pěkné. Jseš dospělý, jdeš si zaplavat, ale pro děti ta řeka byla úžasná. Stavěli jsme tam přehrady, byla tam spousta kamenů. Vždycky jsme se tam vyblbli. Když vezmeš v potaz zájem lidí, tak to byl určitě dobrý počín, protože tuším, že přehrada napájí tři čtvrtiny Jihočeského kraje pitnou vodou. Byla to nutnost, kde jinde bychom tu vodu sebrali?

David Václavík: Dočetl jsem se, že Velešín neodebíral vodu z římovské přehrady. Odkud ji odebíral?

Milan Prokeš: Velešín měl čističku na Pořešíně. Když bys vyšel z hradu Pořešín a šel směrem do Rozpoutí, tak tam po pravé straně je opuštěná budova, to byla čistička vody pro Velešín. To bylo zajímavé, když jsme se koupali na Malši, že se vždycky k večeru zvedla řeka Malše. Do Malše se vpouštěla elektrárna na říčce Černá, ta zvedla vodu. Velešín byl napojený na Pořešín.

David Václavík: Prý ta voda z Pořešína za nic moc nestála.

Milan Prokeš: To ne no. Já to nemůžu posoudit jako malý a potom mladý kluk. My jsme to neřešili, prostě jsi si natočil vodu z kohoutku. Je pravda, že starší a dospělejší lidé, kteří měli rodiny, nebo kteří už byli babičky nebo dědečkové, říkali, že se to nedá pít. Měli své studny. My jsme to nějak neřešili, ale máš pravdu, že se tady vedly takové řeči.

David Václavík: V kronice jsem náhodně narazil na to, že jsi byl člen Českého svazu ochránců přírody.

Milan Prokeš: Ano, ano. Lákalo mě to už od devítiletky. Strašně jsem chtěl vstoupit do Junáka, který byl v roce 1968 obnovený, ale jenom na chvíli. Pak ho zase komunisti zakázali. Vždycky jsem tam chtěl, ale naši mě tam nikdy nepustili. Chtěl jsem jezdit na tábory, spát v týpí, ve stanu s podsadou. Tak jsem o tom alespoň četl. Jaroslav Foglar a jeho knížky, ty chlapecké romány, kde ty kluci vždycky něco dokázali. Ty romány většinou končily tím, že se o prázdninách stěhovali na tábory. Člověk to prožil bohužel, ale ne bohužel, nelituji toho, jenom v těch knížkách. Na vojně jsem potkal kamaráda, který byl velký tramp. Začal jsem s ním trampovat. On pochází z Českého krasu, takže jsme objevovali jiná místa. Jezdilo se i na Šumavu. Tenkrát jsem se seznámil i s místními ochranáři, konkrétně se Zdeňkem Rynešem, který byl velký ochranář a starý tramp. Jezdili jsme po okolí, člověka to chytlo a vstoupil do Českého svazu ochránců přírody. Byla to dobrá organizace.

David Václavík: Proč tě rodiče nepustili na tábory?

Milan Prokeš: Měli strach, nevím. Samozřejmě, že jsem prosil, proč tam nemůžu, člověk byl zklamaný. Prostě tak řekli a víc už jsem to neřešil. Rodiče tě živí, myslí to s tebou dobře. Mrzelo mě to. Člověk možná přišel o nějaké zážitky s kluky, ale vynahradilo se to nějak jinak.

David Václavík: Jakou jsi měl funkci v té organizaci?

Milan Prokeš: Měl jsem většinou funkci kreslíře. Malování a kreslení mě bavilo. Úplně si tenkrát odmysli telefony, počítače. Počítače byly až když jsem se vrátil z vysoké do Jihostroje, do kanceláří. Tenkrát začal nějaký AutoCAD, začalo se pomocí něj rýsovat. Tenkrát nebyly žádné Google mapy nebo Seznam mapy. Naopak byly papírové mapy. Když jsme jezdili na vandry, tak jsme si koupili turistické mapy a chodili jsme po turistických cestách. Měl jsem tu funkci, že když se potřebovalo něco nakreslit, tak jsem to kreslil já. Ve vedení jsem nebyl, byl jsem mladý. Vedli to starý kluci, kteří měli bohaté zkušenosti.

David Václavík: Kde jsi byl na vysoké?

Milan Prokeš: V Plzni, Vysoká škola strojní a elektrotechnická. V tu jsem hrál fotbal za Dynamo a myslím si, že mi to docela šlo. V té době byly dva roky povinné vojenské služby. Hrál jsem tu nejvyšší dorosteneckou ligu. Fotbalisté chodili na vojenský výběr v Táboře. Hráli se tam zápasy, byly tam tréninky, byli tam koučové z vojenských oddílů. Ti se tě vybírali, a potom jsi měl vojnu opravdu dobrou. Když jsi se v těch oddílech chytl, tak si tě vytahovali druholigové a prvoligové oddíly. Byla to velká šance, chtěl jsem jít na ten výběr. Nechtěl jsem jít na vysokou, ale známky jsem měl na čtyřletém oboru s maturitou opravdu dobré. Myslel jsem, že půjdu hrát fotbal, ale tenkrát mi táta řekl, že mám zkusit přijímací zkoušky, že mě ve fotbale může někdo kopnout a potom co? Nebudu mít nic. Tak jsem si řekl no tak dobře, půjdu na ty zkoušky. Ani jsem se na ně nějak nepřipravoval, protože mi na tom nějak nezáleželo, ale zkoušky jsem udělal. Na strojárnu brali skoro každého. V prvním ročníku nás bylo osm set, v druhém ročníku tři sta. Propad jako hrom, opravdu se to během toho prváku vytřídilo.

David Václavík: Říkal jsi, že jsi kreslil, máš i nějaké vlastní obrazy?

Milan Prokeš: Nemám, já jsem obrazy nikdy nekreslil a ani mi nikdy nešly. Měl jsem takové ty skeče. Hodně mi učaroval Kája Saudek a za nás nedostupný Myšák Mickey, Kačer Donald. Za nás to nebylo. Čas od času jsme viděli ty komiksy, to se sem do Československa nedostalo. Občas jsem vymýšlel takové postavičky nebo zvířátka. Dost jsem si toho uchoval a něco máme i v naší taekwondo kronice. Spíš jsem šel touto cestou. Na obrazy jsem neměl vzdělání a hlavně mi to nešlo. Plátno, olejovky, to mi nešlo, spíše ty postavičky.

David Václavík: Bohužel už mě nic nenapadá.

Milan Prokeš: Tady u přehrady bylo taky pověstné místo na koupání, to bychom tam měli určitě zmínit. První bylo u Kozáka, a pak byl Velký Kámen. U Velkého Kamene se dalo plavat a skákalo se z něj, asi ze šesti metrů. Musel jsi se trefit na určité místo, kde byla hloubka. Táta si tam tenkrát vykloubil ruku. Skočil tam s rukou od těla a vykloubila se mu. To byl ten Velký Kámen, kde bylo opravdu hodně lidí. Ještě daleko profláklejší místo byl Kozákův Mlýn. Tam se scházely hudební skupiny, byl tam jednoduchý zastřešený kiosek. Hrál se tam, zpívalo. Kolem bylo dost chat. U mlýna u Kozáků byla snad jedna z prvních elektráren na vodu. Kozák, Velký Kámen a Plaňák byly místa na koupání, kde byla možnost si zaplavat a zároveň si na mělčinách mohly hrát malé děti. Úplně jiný charakter je řeka Berounka, o které nádherně píše Ota Pavel jako vášnivý rybář. Je to řeka strašně líná, ale za to bohatá na ryby. Tady jsou hlavně pstruzi, protože to byla dravá řeka. Pro Velešín byla stavba přehrady celospolečensky prospěšná práce, pitná voda. My jsme si vždycky nesli hodně velkou křivdu, že nám to vzalo místa na koupání a místa setkání.

Vzpomínky Emilie Prokešové (za svobodna Beníšková) - maminka Milana Prokeše

Po ukončení měšťanky v Českém Krumlově, jsem 5. července roku 1950 nastoupila do papírenského závodu - Závod R.P.Větrní, kde jsem pracovala v třídírně odpadu. Do "papíren" jsem jezdila každý den, spolu se svým tatínkem, linkovým autobusem z Českého Krumlova. V papírnách nám byla nabídnuta možnost přihlásit se do papírenské školy. A tak jsem v září roku 1951 nastoupila do školy společně se dvěma děvčaty. Jednu jsem znala z třídírny a ta druhá pracovala na sáčkárně. Ve škole jsme nakonec setrvaly jen pár měsíců. Krátce po dovršení mých sedmnáctých narozenin jsem přišla jednoho dne domů a mamince jsem oznámila, že jsem se z papírenské školy odhlásila. Maminku, která v tu chvíli držela v ruce smaltovaný cedník, to tak rozzlobilo, že mne tím cedníkem lupla po hlavě. Nezměnilo to však nic a já jsem skutečně 1. dubna roku 1952 nastoupila do nového zaměstnání, kde jsem pracovala devět let a ještě pak několik měsíců od června roku 1963 do října roku 1964, což bylo období mezi mou první a druhou mateřskou dovolenou. K této práci mi pomohl můj bratranec Benedikt Braun.

Dětský domov Strahov

Nejprve se na Okresním národním výboře v ČK vyptával na nové místo pro svou kolegyni Vlastu Jakubcovou, později Fouskovou, která s ním pracovala v kanceláři v Českém Krumlově, a která se mu velmi líbila. Stalo se však, že kancelář, resp. její místo bylo zrušeno a Vlastě nabídli práci v Kaplici, kam odmítala z Chvalšín dojíždět. Benedikt tehdy na okrese zjistil, že se hledají pro nový dětský domov na Holkově dvě vychovatelky. Vlastě se nabídka líbila, tak ji přijala. Tou druhou vychovatelkou jsem se stala já, a to i navzdory tomu, že jsem ještě nebyla plnoletá. Můj bratranec se totiž za mne na okrese zaručil a já jsem pak společně s o dva roky starší Vlastou mohla projít zaškolením v podobných zařízeních. Jeden týden jsme byly v dětském domově v Praze v Holešovicích, další týden v dětském domově ve Chvalkově a čtrnáct dní každá v jiné mateřské školce v Českém Krumlově.

Dětský domov Strahov, na adrese Holkov čp.3, tehdy patřil pod okres Český Krumlov, zatím co Velešín byl okresem Kaplice. Tento dětský domov byl situován ve stráni nad Strahovským potokem, v krásné vile, jež byla původně využívána jako penzion.

V den našeho nástupu nebylo zařízení zcela hotové, a tak zde ještě jeden měsíc setrvali řemeslníci a my s Vlastou jsme se chopily příprav. Například jsme do dětských postýlek šily povlečení, s čímž jsme jezdily k nám domů do Českého Krumlova, kde jsem si pro tuto práci půjčovala mamčin šicí stroj. V domově bylo místo pro 25 dětí, o které se nás staralo pět pracovnic a kuchařky. Ředitelkou domova byla paní Houlíková, která bydlela nahoře. Učitelky Zdena Klímová a Božena Rokošová bydlely na Holkově u Říhů, kde se říkávalo "říhovina". Já, Vlasta a třetí vychovatelka Jiřina Sobkuljaková, jsme měly dolní pokoj, jež byl původně určen pro správce, který v domově nakonec nebyl. Kuchařky k nám dojížděly a velmi se střídaly. Náš pokojík byl vybaven jednou společnou skříní a stolkem, umyvadlem se studenou vodou, dvěma postelemi a gaučem na kterém spávala Jiřka. Sebou na Strahov jsme si musely přivést své peřiny a polštáře, protože v domově pro nás žádné erární neměli. Vedle našeho pokoje byl malý kumbál, kam jsme si uložily kufry. Já si svůj kufr, kde jsem ponechávala veškeré své dokumenty, nechávala otevřený, což se mi zanedlouho vymstilo. Kumbál byl vlhký a příčinou té vlhkosti se jednou zřítíl kus stropu a to přímo nad mým kufrem. To, co tedy bylo v něm, bylo řádně poničené, a tak jsem poměrnou část všech svých dokladů spálila.

Směny jsme měly rozdělené tak, že noční službu měla vždy jen jedna z nás a ráno či odpoledne jsme sloužily dvě. Dopoledne zajišťovaly učitelky. Na Strahov přicházely děti ve věku od tří do šesti let. Někdy se však stávalo, že k nám bylo odesláno dítě již ve věku dva a půl roku. Smutné bylo, že jsme zpočátku neměly pro děti nikterak mnoho oblečení a tak děti ponejvíc nosily punčocháče, mnohdy i na procházky.

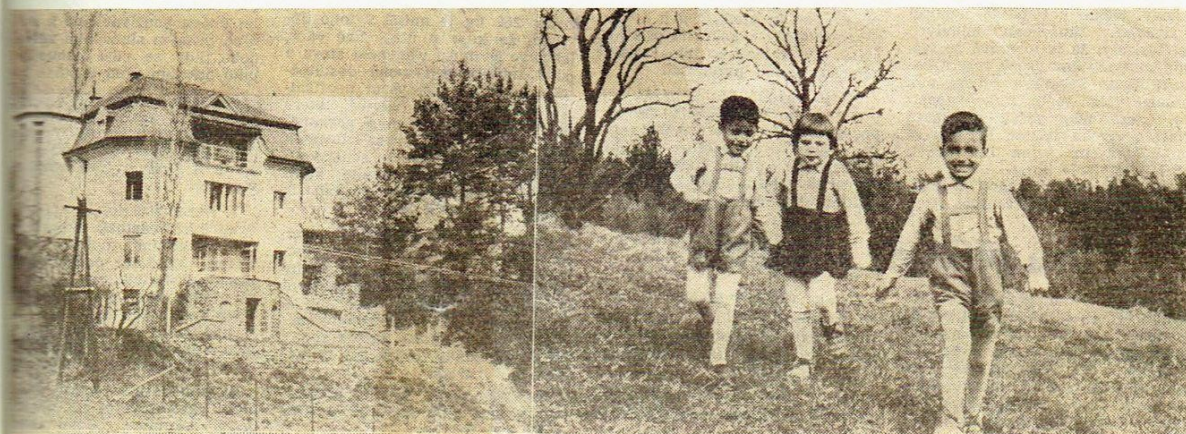
JARO ŽIVOTA

Malebné údolí pod Velešínem. Úzká pěšina se tu snoubí s potůčkem. Les na obou stranách šumí v jarním větříku tichou píseň. Ticho je tu rušeno občasným zakřičením bažantího kohouta. I srnu tu můžeš potkat. Brzy po ránu, či v podvečer. I ti lesní zpěváčci asi v jarním horuku odpočívali.

Po chvíli cesty končí po jedné straně údolí les. Ve stráni se potkáváš s překrásnou vilou. Stojí tu jak pohádkový domeček. Větší a krásnější. Výstavná. Jarní slunce jí dává slavnostní osvětlení. Cíl mojí cesty. Tabule na budově oznamuje: Dětský domov Strahov.

Je jich tu 23. Všechny do 6 let. Děti bez rodičů, nebo bez domova. Bez domova? Tady jsou doma. Tady je jejich domov. Krásný. Žijí tu spokojené dětství. Svě Jaro života. Chodba tichá, opuštěná. Jako bez života. Jen na konci otevřenými dveřmi zarachotí poklička. Království kuchařek. Čtu program dne. 9—12 vycházka. Proto ten klid. Tabulka na dveřích: kancelář. Vstupují. Za stolem píše mladá ředitelka. Marie Polanová. Je tu

6 let, dva roky ředitelkou. Vypráví: Líbí se mi tu, jsem spokojená. Mám děti ráda. Vybrala jsem si dobré povolání. Odměnou je mi spokojenost dětí. Mě i vychovatelkám. Děti nás mají rády. Asi proto, že jsme jim víc než vychovatelkami. Samota? Tady není samota. Je tu živo. Jedinečné prostředí pro dětský domov. I pionýři z Velešína sem našli cestu. Dochází sem. Hrají si s dětmi našeho domova. Vyprávějí jim. I na neděli si vezmou své oblíbence domů. Jak jinak? Jako v mateřské škole. Připravujeme děti na školu. Dětský svět? I ten je. Máme televizor. Gramofon a desky s pohádkami. Konečně jsou tu děti. Honem umýt a ke stolu. Oběd čeká. Malá blondýnka: Dobré chutnání. Polévka mizí z talířů. Hlavní jídlo také. Po moučniku se jen zaprášilo. Kuchařky se usmívají. Chutnalo dětem. Můžeme začít znovu. Děti jdou odpočívat. Hodina spánku. Slunce nahlíží do ložnic. Usmívá se. Jako tváře dětí. Tváře dětí? To se usmívá Jaro života. Šťastné jaro šťastných dětí. vv.

V létě jsme často chodívali k řece Malši, což byl ráj pro mnoho velešáků i přespolních. My jsme se chodívali nejraději koupat k Plaňákům, kde jsme párkrát i stanovali. Stanování však trvalo ponejvíc čtyři dny. Pak už náš tatínek Milan s panem Fouskem potřeboval do Velešína na pivo, a my s Vlastou jsme tím pádem věděli, že nastal čas balit a vrátit se s dětmi zpět do Velešína.

V letech 1977 až 1978 se začalo v důsledku budování římovské přehrady měnit i okolí řeky Malše. Už nebyla naše místa, kam jsem se chodívali koupat, zrušil se i dětský domov Strahov, který byl přestěhován do Omlenic a my jsme opustili naše pronajaté záhony, na společné zahradě v části dnešního areálu Jihostroje, které jsme vyměnili za zahradu vlastní. Společnou jihostrojáckou zahradu, která svého času posloužila zahrádkářské vášni až čtyřiceti rodinám, mám spojenou i s nemilou chvilkou, kdy se náš asi deseti-letý Milánek dusil na hrášku, který vdechl. Pomohla nám paní doktorka Holubová, která Milanovi poradila, aby syna ohnul přes koleno a boucháním do zad tu zatoulanou kuličku z něj vytřásl. Milánkovi se poté ulevilo, a i rentgen v českobudějovické nemocnici, kam jej vezl pan Papoušek, ukázal, že má plíce čisté a po hrášku nikde ani památky.

Dětský domov Strahov

Autor obrazu: Vilém Beníšek, dědeček Milana Prokeše, otec Emilie Prokešové (za svobodna Beníškové)

Jílkův penzion, později Dětský domov Strahov

František Ondrášek - dědeček paní učitelky Pilátové

Paní učitelka Jana Pilátová ze ZŠ Velešín mi poskytla zápisky svého dědečka, Františka Ondráška, který měl v údolí Malše samotu, a souhlasila s jejich použitím v této práci. Pro tuto samotu se vžil název samota Benák. Název vznikl podle rodu Benáků, který kdysi získal pozemky od hradu Velešín. Paní učitelka mi také poskytla kupní smlouvy a dohody. Na dalších stránkách jsou skeny korespondence s úřady, skeny kupních smluv a paměti Františka Ondráška.

13. 8. 1970

VODOHOSPODÁŘSKÝ ROZVOJ A VÝSTAVBA
inženýrský podnik Praha

PRAHA 5 – Smíchov, Nábřeží č. 4
tel. 540950-9

František Ondrášek
"U Benáka" čp.15
Svatý Jan n/Malší-Sedlce
okr. České Budějovice

Vaše značka	ze dne	Naše značka	V Praze dne
		230/100-Řím-149/70	13.srpna 1970

Věc: VD Římov, předčasný výkup nemovitostí
v zátopě - sdělení straně.

Děkujeme Vám za porozumění, s nímž přistupujete k řešení situace vzniklé projektem vodního díla Římov a vítáme Vaše předběžné rozhodnutí o stavbě náhradního rodinného domku svépomocí.

V této souvislosti bychom rádi ke skutečnostem, jež s Vámi projednal náš pracovník Dr Markus, dodali závěrečnou informaci s prosbou, abyste po důkladném promyšlení celého problému zaujal k věci konečné stanovisko a sdělil nám je současně se svými požadavky nejpozději do konce tohoto roku, abychom mohli ocenění a případný předčasný výkup Vašich nemovitostí zařadit do plánu našich úkolů na I. a II.čtvrtletí 1971.

Projektový úkol VD Římov bude schválen nejpozději do konce r.1970 a po datu schválení projektu budou uvolněny finanční prostředky pro účely výstavby vodního díla, tedy i pro výkupy nemovitostí. Setrváte-li na svém rozhodnutí stavět náhradní objekt svépomocí, doporučovali bychom Vám, abyste k přípravným akcím /projekt, stavební povolení atd./ přistoupil po 1.1.1971 bez zvláštního prodlení, aby stavba náhradního objektu mohla být hotova a schopna obývání do doby, kdy bude muset být Vaše dosavadní usedlost demolována, nejpozději do konce r.1973.

V tomto případě bychom přesné ocenění a výkup Vašich

Referent	telefon	linka
Dr Markus		78

2/72

PRÁHA 3 - Smíchov, Nádražní 5
nemovitostí provedli s Vaším souhlasem ihned počátkem r.1971, abyste měl k dispozici finanční prostředky na stavbu náhradního rodinného domku /usedlosti/ a měl přehled o možné výši nákladů na novou stavbu. MNV Velešín se vyjádřil, že Vám přednostně přidělí vhodnou stavební parcelu.

Současně s výkupem Vašich nemovitostí Vám smluvně zajistíme další užívání Vašeho dosavadního bydliště až do doby, kdy se budete moci přestěhovat do nového objektu, nejdéle však do konce r.1973, kdy bude muset být Vaše usedlost demolována.

Budete-li mít zájem o provedení demolice některého z objektů své usedlosti, abyste získal levný stavební materiál na novou stavbu, odprodáme Vám žádaný objekt za stanovená promile námi zaplacené kupní ceny. Demolice svépomocí by však musela být provedena přesně podle předepsaných podmínek a terén po demolátu by musel být dokonale vyčištěn.

Prosíme Vás, abyste nás ve shora uvedené lhůtě zpravil o svém konečném stanovisku.

Děkujeme Vám za vypořádání a za laskavou spolupráci.

Vedoucí majetkoprávního útvaru:

VODOHOSPODÁŘSKÝ ROZVOJ A VÝSTAVBA
inženýrský podnik
PRAHA
Praha 3 - Smíchov, Nádražní 4

číslo	78
datum	

17. 9. 1970

ŘEDITELSTVÍ VODNÍCH TOKŮ, oborový podnik PRAHA
SPRÁVA VODOHOSPODÁŘSKÉ VÝSTAVBY
odštěpný závod

PRAHA 5, NÁBŘEŽNÍ UL. Č. 4

Pan

František Ondrášek
samota "Benák" čp.15
SVATÝ JAN n/Malší - SEDLCE okr.Č.Budějovice

Vaše značka	---	ze dne	---	Naše značka	230/100-Řím-185/70	V Praze dne	17.9.1970
-------------	-----	--------	-----	-------------	--------------------	-------------	-----------

Věc: VD Římov - předčasný výkup usedlosti
p.F.Ondráška, odpověď straně.

Děkujeme Vám za Vaši zprávu ze dne
13.září 1970, jejíž obsah bereme na vědomí
s tím, že naší snahou bude vyjít Vám ve Va-
šich požadavcích maximálně vstříc.

Podle našeho názoru lze jen těžko po-
čítat s možností, že by ke stavbě VD Římov
vůbec nedošlo. V každém případě budeme dal-
ší jednání s Vámi realizovat až po schválení
projektu, o němž Vás včas zpravíme.

Děkujeme Vám za Vaši laskavou spolu-
práci a pochopení.

Vedoucí m. právního útvaru:

VODOHOSPODÁŘSKÝ ÚSTAV PRAHA
Ředitelství vodních toků
PRAHA
Praha 5 - Smíchov, Nábřeží 4
tel. 54 09 55-8
17

Referent	telefon	linka
Dr Markus		78

St 03-4922-68

5. 1. 1972 - Marie Ondrášková

VODOHOSPODÁŘSKÝ ROZVOJ A VÝSTAVBA, inženýrský podnik Praha,
PRAHA 5 - Nábřežní č. 4.

Čj.: 230/100-Řím-13/72

V Praze dne ..5. ledna..1972.....

Paní Marie Ondrášková

Sedlice č. 15

okres České Budějovice

Věc: VD Římov - dohoda o použití pozemků

Přílohy: 3 + zpát. obálka

Obracíme se na Vás, jako zástupci investora se zdvořilou žádostí, abyste povolili vstup na některé Vaše pozemky, kterých musí investor použít pro výše uvedenou stavbu. Dříve než bude možno s Vámi provést konečné majetkoprávní vypořádání, bude nutno z technických důvodů vstoupit na Vaše pozemky. V zájmu právního pořádku a ve snaze dbátí co nejvíce Vašich práv a oprávněných zájmů hodláme proto s Vámi uzavřít dohodu o předběžném dočasném užívání pozemků, jejíž návrh Vám v příloze trojmo připojujeme. V dohodě je uvedeno, o které pozemky nebo jejich části jde a zavazujeme se v ní, že Vám v nejkratší možné době bude nahrazena investorem podle platných předpisů škoda stavbou způsobená a poskytnuta náhrada za ~~event.~~ trvale zabrané pozemkové plochy. Pokud byste potřebovali bližší informace týkající se použití Vašich pozemků pro stavbu, jsme ochotni Vám je kdykoliv poskytnout. návrh dohody však obsahuje vše, čeho je k ochraně práv třeba a proto očekáváme, že se zřetelem k veřejnému zájmu s námi dohodu uzavřete.

Prosíme, abyste dvě její vyhotovení Vámi podepsaná s uvedením data podpisu, nám ~~co-nejdříve~~ vrátili do 31. 1. 1972.

Za Vaše porozumění a spolupráci Vám předem děkujeme.

Vedoucí majetkoprávního útvaru:

V o l k u b a
VODOHOSPODÁŘSKÝ ROZVOJ A VÝSTAVBA
Inženýrský podnik
PRAHA
Praha 5 - Smíchov, Nábřežní 4
52

Dr. Markus
Vyřizuje: .....

D O H O D A

o předběžném užívání pozemku, kterou uzavírají:

POVODÍ VLTAVY, podnik pro provoz a využití vodních toků Praha, ...
..... Praha 5 - Smíchov, V. botanice č. 4 .....
jako investor stavby .. VD Ř í m o v .. ..
zastoupený VODOHOSPODÁŘSKÝM ROZVOJEM A VÝSTAVBOU, inženýrským podnikem Praha,
PRAHA 5 - Smíchov, Nábřeží č. 4 (dále jen VRV) na straně jedné a
.. paní Marie .. O. n. d. r. é. š. k. o. v. é. .. Sedlice č. 15, okres: České Budějovice .....
na straně druhé.

I.

Pro uvedenou stavbu bude nutno, počínaje ..... použití trvale
nebo dočasně níže uvedené pozemky nebo jejich části v k.ú. .... Sedlice .....
okres .. České Budějovice; do zátopy VD Římov:

ppčk. 14 - zast. pl. (10a 82 m²), 244 - ost. pl. (94 m²), 245 - zahr. (10a 01 m²),
246/1 - louka (38a 89 m²), 246/2 - zahr. (3a 76 m²) a 3247 - ost. pl. (1a 98 m²).
K faktickému použití těchto pozemků dojde až v letech 1974 - 1976.

II.

Vlastníkem - ~~správcem~~ - uživatelem těchto pozemků je druhá smluvní strana, která
svoluje:

- 1/ aby investor nebo organizace a osoby jím pověřené užívali těchto pozemků od
uvedené doby v rozsahu určeném projektem a prováděli na nich práce nutné pro
stavbu,
- 2/ aby trvale zabrané pozemky nebo jejich části byly majetkoprávně převedeny do
správy investora po dokončení stavby nebo její ucelené části nebo po vypracová-
vání geometrických plánů. Jelikož tyto pozemky jsou dotčeny v celé své výměře,
mohou být - bude-li si to vlastník přát - vykoupeny ihned po zahájení stavby
v r. 1973. Přesto by je mohl vlastník nadále užívat až do doby jejich faktického
záboru, která mu bude včas oznámena.

III.

Investor zastoupený VRV se zavazuje, že druhé smluvní straně poskytne podle platných předpisů:

- 1/ náhradu škody v nejkratší možné době, pokud k ní vlivem stavby dojde,
- 2/ náhradu za trvale zabrané pozemkové plochy.

IV.

Druhá smluvní strana bere na vědomí, že veškeré jednání vyplývající z obsahu této dohody provádí zástupce investora t.j. Vodohospodářský rozvoj a výstavba, inženýrský podnik Praha.

V.

Tato dohoda se vyhotovuje ve 3 stejnopisech, z nichž 1 obdrží vlastník-správce-úživatel pozemku a 2 zůstanou uloženy ve VRV.

VODOHOSPODÁŘSKÝ ROZVOJ A VÝSTAVBA
Inženýrský podnik
PRAHA
Praha 5, Smíchov, Nábřeží 4
112

V Praze dne ... 5. ledna 1970

.....
za investora

V ..... dne 1970

.....
podpis vlastníka
/~~správce~~ - uživatele/

7. 1. 1973

VODOHOSPODÁŘSKÝ ROZVOJ A VÝSTAVBA
inženýrský podnik Praha
PRAHA 5—Smíchov, Nábřeží č. 4

Pen

František Ondrášek
samota "Benák"

382 32 V E L E Š Í N

okr. Č.Krumlov

Vaše značka	ze dne	Naše značka	V Praze dne
		230/100-Rím-4/73	7.ledna 1973

Vč: VD Římov I, výkup usedlostí v zátopě -
sdělení.

Někteří vlastníci vykupovaných usedlostí
vracejí kupní smlouvy sice podepsané, avšak připojují
různé připomínky a výhrady. Zejména např. uvádějí, že
do kupní smlouvy nebyly pojmuty další pozemky, které
jsou v jejich vlastnictví a které spadají do zátopové-
ho pásma VD Římov.

V tomto směru uvádíme, že jsme do kupních
smluv zapsali ty pozemky, jejichž dotčení vodním dílem
máme zachyceno v technické dokumentaci stavby, t.j. v
"Předběžném výkupovém operátu", který sestavil Hydropro-
jekt Praha jako generální projektant díla. Je ovšem zce-
la pravděpodobné, že tento předběžný operát není beze
zbytku komplexní a že z něj některé pozemky zásluhou ne-
přesných map apod. vypadly. Konečné zaměření celé stavby
by však tento nedostatek nástranilo a zbývající pozemky
by byly vykoupeny dodatečně.

Aby však tito vlastníci nemuseli čekat až
do skončení stavby, prosíme je, aby nám na základě srovnání
pozemkových čísel uváděných v kupní smlouvě se svými
vlastními pozemkovými doklady /pozem.arch, identifi-
kace parcel, list vlastnictví atd./ sdělili všechna kata-
strální čísla a kultury pozemků /příp.také kat.území/
které v kupní smlouvě nejsou uvedeny a které jsou podle
jejich znalosti terénu vodním dílem také dotčeny. Seznam
těchto kat.čísel zašleme k přezkoumání Hydroprojektu a
na podkladě jeho vyjádření provedeme obratem dodatečný
výkup, a to doplnkem ke kupní smlouvě již uzavřené.

Někteří vlastníci také urgují náhrady za dře-
viny na vykoupěných parcelách s kulturou "les". Upozornu-
jeme znovu, že podle § 16 odst.3 zák.č. 166/60 Sb tato
náhrada vlastníkům lesní půdy nepřísluší, jestliže nejsou
u SG-EN vedeni současně jako její uživatelé. U všech těch-
to výkupů jsme situaci prověřovali dotazem u Lesního závo-
du v Kaplici /ref. Ing Nový/, který nám přípisem ze dne
17.12.1973 čj. 7531/73, 7532/73 sdělil, že náhrada za dře-

Referent	telefon	linka
Dr. Markus		57

tel. 54 09 50-9
p. směr. č. 150 56

František Ondříček
samostatně

viny ve smyslu cit. ustanovení zákona může být poskytnuta pouze u parcel č. 601/2, 601/5 /obě ve vlastnictví a užívání p.F.Holého/ a č. 717 /p.Lad. Witzany/ v k.ú. Velešín. Všechny ostatní lesní parcely uvedené v těchto kupních smlouvách jsou podle této zprávy ve správě či užívání LZ Kaplice a náhrada za dřeviny soukromým vlastníkům lesní půdy nepřísluší. Není ovšem vyloučeno, že z těch lesních parcel, jež ve smlouvách chybí a budou vykoupeny dodatečně, je některá i v užívání vlastníka, takže náhrada za dřeviny bude přicházet v úvahu.

Náhrada za dřeviny u shora uvedených parcel č. 601/2, 601/5 a 717 v k.ú. Velešín bude realizována samostatnou smlouvou ihned poté, kdy nám LZ Kaplice předloží ocenění lesních porostů.

Pokud dále někteří vlastníci žádají již nyní o přenechání některých objektů k provedení demolice pro účely své náhradní výstavby, poukazujeme na závěrečnou klauzuli kupní smlouvy s kupní cenou nad 200 tisíc, že tato smlouva nabude účinnosti teprve schválením ministerstvem lesního a vodního hospodářství. Vlastníci tedy musí vyčkat, až jim zašleme i stejnopis schválené kupní smlouvy a současně s ní návrh další smlouvy o přenechání těch kterých objektů na demolici. Rovněž kupní ceny mohou být poukázány až po schválení smlouvy ministerstvem. Předpokládáme, že toto schvalovací řízení bude uzavřeno počátkem II.čtvrtletí 1974.

Děkujeme Vám za pochopení a za podání event. zprávy v krátké lhůtě.

Vedoucí majetkoprávního útvaru:

VODOHOSPODÁŘSKÝ ÚSTAV

inženýrský podnik Praha

150 56 Praha 5, Nábřeží 4

10

17. 5. 1974

VODOHOSPODÁŘSKÝ ROZVOJ A VÝSTAVBA

inženýrský podnik Praha

PRAHA 5—Smíchov, Nábřeží č. 4

Paň

František Ondrášek
usedlost "Benák"

373 23

SVATÝ JAN n/Malší - Sedlce čp.15
okr. České Budějovice

Vaše značka	ze dne	Naše značka	V Praze dne
		230/100-Řím-291/74	17.května 1974

Věc: VD Římov I, výkup obyt.stavení čp.15 Sedlce -
majetkoprávní vypořádání.

V příloze Vám jako smluvní straně zasíláme pro Vaši dokumentační potřebu 1 stejnopis kupní smlouvy o výkupu obytného stavení (rod.domku/ čp.15 v Sedlci, které je dotčeno zátopou VD Římov, a sdělujeme Vám, že jsme požádali náš finanční útvar, aby Vám v krátké lhůtě poukázal kupní cenu v částce 192.141,--Kčs na Váš volný účet u místní pobočky ČSTSP ve Velešíně, okr. Český Krumlov. Tím vyhovujeme Vašim urgencím o urychlený výkup, abyste mohl disponovat potřebnou částkou k zakoupení Vám nabízené náhradní usedlosti a přikročit neprodleně k její adaptaci tak, aby bylo možno dodržet uložený termín vyklizení dosavadního bydliště. Zbytek majetkoprávního vypořádání bude proveden dodatečně po notářském projednání dědictví po + Anně Ondráškové pokud jde o opomenutou knihovní vložku č.36 kú Sedlce.

O výkupu jsme zpravili MNV Svatý Jan n/Malší a o platbě kupní ceny jsme předběžně vyzooměli uvedenou místní pobočku ČSTSP.

Děkujeme Vám za Vaši ochotnou spolupráci.

Příloha: 1x kup.smlouva.

Co:

- 1/ útvar 502 Jáma - k poukázání kup.ceny. Příl.: 1x kup.sml., 1x opis kup.sml., plat.poukaz.
- 2/ MNV Svatý Jan n/Malší, okres Č.Budějovice - na vědomí.
- 3/ Místní pobočka ČSTSP Velešín, okr.Č.Krumlov - na vědomí.

Vedoucí majetkoprávního útvaru:

Ing Jan Vytřisal

VODOHOSPODÁŘSKÝ ROZVOJ A VÝSTAVBA
inženýrský podnik Praha
150 56 Praha 5, Nábřeží č. 4

Referent	telefon	linka
Dr Markus		57

tel. 54 09 50-9
p. směr. č. 150 56

Osvobozeno od notářského poplatku z převodu nemovitosti.

Č. j. 230/100-Řim-291/74

KUPNÍ SMLOUVA

kteřou uzavírá **Vodohospodářský rozvoj a výstavba, inženýrský podnik Praha,
Praha 5 - Smíchov, Nábřeží č.4 /investor vodního díla Římov/
jako strana kupující, ~~zapsaná v Nádobě vodohospodářského výstavby, inženýrský podnik Praha,
Praha 5 - Smíchov, Nábřeží č.4~~
a pan **František Ondrášek, Svatý Jan u Malší - Sedlec čp.15,
okr. České Budějovice****

jako strana prodávající.

I.

Prodávající strana prohlašuje, že je způsobilá k právním úkonům, oprávněna k uzavření této kupní smlouvy a že je výhradní vlastníci těchto nemovitostí:

**Obytné stavení /rod.domek/ čp.15 Sedlec, okr. České Budějovice /bez hosp.budov
a bez pozemků/.**

II.

Prodávající strana shora uvedené nemovitosti ~~se všemi součástími a s veškerým příslušenstvím, stavbami, investicemi a porosty~~ prodává kupující straně za vzájemně ujednanou a platným předpisům odpovídající kupní cenu

Kčs **192.141,--**

slovy: **jednostodevadesátvatisícetčtyřicetjeden oo/100 Kčs**

a kupující strana je za tuto cenu kupuje a přejímá do státního socialistického vlastnictví.

Kupní cena uvedených nemovitostí je vypočtena podle vyhlášky ministerstva financí a cenového úřadu ČSR č.43/1969 Sb. a potvrzena posudkem soudního znalce takto:

obytné stavení /rod.domek/ čp.15 Svatý Jan n/Malší-
Sedlce: II.kval.třída, 99,71m² á 2.350,--Kčs/lm²,
minus 18% amortizace /234.318,50 Kčs - 42.177,33 Kčs/..... 192.141,17 Kčs
kupní cena zaokrouhleně..... 192.141,-- Kčs
=====

III.

Prodávající strana prohlašuje, že převáděné nemovitosti do dnešního dne na nikoho nepředvedla a bere na vědomí, že kupující strana nepřijímá břemena a závazky na nich vážnoucí. Zástavní práva a věcná břemena na těchto nemovitostech zanikají podle § 396 zák. č.109/64 Sb. dnem uzavření této smlouvy.

IV.

Prodávající strana se zavazuje vyklidit převáděné nemovitosti ~~(posud, tak /vz/ nočníma/ do /lůžky/ kterou /stavová~~
~~části/ nejpozději do 31.12.1976.~~ ~~nejděle však do~~

Kupující strana uhradí prodávající straně přiměřené a prokazatelně vynaložené náklady, které jí vzniknou

- 1/ ~~při přemístění nepřeváděných přenosných staveb a jiných movitých předmětů / pozemků, které jsou předmětem této smlouvy, posud prodávající strana není povinná je odsvědčit / vlastními náklady /~~
2. při přestěhování svršků a jiného movitého majetku z převáděných staveb do nového bydlíště. ~~kupující strany~~

V.

Prodávající strana prohlašuje, že kromě kupní ceny podle čl. II. a náhrady podle čl. IV. nemá vůči kupující straně žádné majetkové nároky z této smlouvy. Daně, dávky a jiné platby spojené s vlastnictvím převáděných nemovitostí až do dne uzavření této smlouvy zaplatí prodávající strana.

VI.

Kupující strana svoluje, aby prodávající strana užívala převáděné nemovitosti až do termínu vyklizení (čl. IV),
bezplatně v dosavadním rozsahu, avšak jen pro vlastní potřebu a na vlastní nebezpečí a odpovědnost vůči třetím
osobám. Z tohoto užívacího práva nevzniknou kupující straně žádné závazky vůči prodávající straně ani k udržování
nemovitosti ani jiného druhu.

VII.

Kupující strana poskytuje prodávající straně a jejím rodinným příslušníkům, žijícím s ní ve společné domácnosti
a provádějícím vlastní individuální bytovou výstavbu, předkupní právo na demoliční materiál z převáděných ne-
movitostí po dobu tří měsíců od uzavření této smlouvy. Jestliže si v uvedené lhůtě oprávněné osoby demoliční ma-
teriál nezakoupí, nabídne jej kupující strana jiným zájemcům.

VIII.

Kupující strana ^{poukáže} ~~zaplatí~~ po uzavření této smlouvy prodávající straně kupní cenu

Kčs 192.141,-- slovy **jednostodevadesátdvatisícetstočtyřicetjedna 00/100 Kčs**
na její volný účet u místní pobočky České státní spořitelny ve Velešíně, okr.
Český Krumlov.

Kupní cenu Kčs _____ která je zvýšenou náhradou, složí kupující strana na vkladní knížku
prodávající strany u Státní spořitelny v _____

za níže uvedených podmínek, s nimiž prodávající strana souhlasí:

1. Výplata vkladu z vkladní knížky bude vinkulována na předchozí souhlas kupující strany, která jej udělí jen tehdy, bude-li vyplácené částky použito k účelu, pro nějž byla povolena zvýšená kupní cena.
2. Nepoužije-li prodávající strana zvýšené kupní ceny ke stanovenému účelu do pěti let ode dne, kdy byla složena ~~na vinkulovanou vkladní knížku, nebo v případě, že ve stejné lhůtě ji použije ke stanovenému účelu jen zčásti,~~

~~sníží se kupní cena o nevyužitou nebo k jinému než stanovenému účelu použitou část rozdílové částky mezi původní a zvýšenou kupní cenou, tj. podle okolností až o částku Kčs~~

~~Prodávající strana se zavazuje, že v takovém případě vrátí kupující straně nevyužitou nebo k jinému než stanovenému účelu použitou část rozdílové částky. Tímto vypořádáním zanikne vinkulace zbyvajících vkladů.~~

IX.

~~Smluvní strany souhlasí, aby v evidenci nemovitostí byly provedeny zápisy změn odpovídající této smlouvě. Náklady spojené s vyhotovením smlouvy a se zápisem změn v evidenci nemovitostí ponese strana kupující. Prodávající strana se zavazuje opatřit kupující straně doklady potřebné pro zápisy v evidenci nemovitostí, pokud tyto doklady jsou spojeny s jejím dosavadním vlastnictvím k převáděným nemovitostem.~~

X.

Tato smlouva nepotřebuje ke své platnosti registrace státním notářstvím. Vyhotovuje se ve čtyřech stejnopisech, z toho ve třech pro kupující stranu a v jednom pro prodávající stranu.

V Praze dne 17.května 1974

VODOHOSPODÁŘSKÝ ROZVOJ A VÝSTAVBA
Inženýrský podnik Praha
150 06 Praha 4, Mládežnická 4
Kupující strana:
v zastoupení

V Sedlci

dne

1974.

Prodávající strana:

František Ondrovič

6. 9. 1974

VODOHOSPODÁŘSKÝ ROZVOJ A VÝSTAVBA, inženýrský podnik Praha,
Praha 5-Smíchov, Nábřeží č.4, tel. 540955 - 58 .

Č.j. : 230/100-Řím-613/74

V Praze dne 6.září 1974

Pan

František Ondrášek
zaměst.JZD

382 32 VELEŠÍN

okr.Český Krumlov

Věc: VD Římov I, F.Ondrášek, bytem Sedlce čp.15, okr.Č.Bu -
výkup příslušenství při čp.15 v Sedlci /kromě pozemků/ -

proplacení kupní ceny .

Příloha : 1x kupní smlouva.

V příloze Vám pro Vaši dokumentační potřebu zasiláme 1 stejnopis
platné kupní smlouvy o výkupu příslušenství při čp.15 Sedlce
a sdělujeme Vám, že jsme požádali investora stavby, aby Vám pokud
možno v krátké lhůtě poukázal kupní cenu v částce Kčs 75.742,--
dle Vašeho přání
mimořádně na Vaš volný účet u ČSTSP v Českém Krumlově -
místní pobočky ve V e l e š í n ě .
Provedením této platby bude výkup majetkoprávně vypořádán.

O výkupu jsme zpravili všechny příslušné útvary a organizace.

Výkup pozemků provedeme samostatnou kupní smlouvou ihned
po obdržení zprávy SG-EN Čes.Budějovice.

Děkujeme Vám za Vaši laskavou spolupráci.

CO na vědomí:

- 1/ útvar 502 Jáma - k poukázání
kup.ceny. Příl.: 1x kup.sml.,
1x opis kup.sml., plat.poukaz.
- 2/ vedoucí útvaru 223 Ing Horejš-
+ 1.list kup.sml.
- 3/ TDS VD Římov Ing Gajzler Římov-
+ 1.list kup.sml.
- 4/ ČSTSP Český Krumlov - pro místní
pobočku ve Velešíně.

Referent: Dr Markus

Vedoucí majetkoprávního útvaru :
Ing. Jan Vytřisal
VODOHOSPODÁŘSKÝ ROZVOJ A VÝSTAVBA
inženýrský podnik Praha
150 56 Praha 5, Nábřeží 4
10

Osvobozeno od notářského poplatku z převodu nemovitostí.

Č. j. 230/100-Řim-608/74

KUPNÍ SMLOUVA

kterou uzavírá Vodohospodářský rozvoj a výstavba, inženýrský podnik,
 Nábřeží 4, Praha 5 - Smíchov, investor VD Řimov,
 jako strana kupující, zástupčená Vodohospodářským rozvojem a výstavbou, inženýrským podnikem Praha,
 Praha 5 / Smíchov, Nábřeží 4 /

a pan František Ondrášek, Svatý Jan n/Malší - Sedlce čp.15,
 okr. České Budějovice

jako strana prodávající.

I.

Prodávající strana prohlašuje, že je způsobilá k právním úkonům, oprávněna k uzavření této kupní smlouvy a že je výhradní vlastníci těchto nemovitostí:

- 1/ hospodářské objekty a venkovní úpravy při čp.15 Sedlce, specifikované níže v článku II.,
- 2/ oplocení I. a II.,
- 3/ studna I. a II.,
- 4/ trvalé porosty: 81 ovocných stromů a 1 ovocný keř.

II.

Prodávající strana shora uvedené nemovitosti se všemi součástmi a s veškerým příslušenstvím, stavbami, investicemi a porosty prodává kupující straně za vzájemně ujednanou a platným předpisům odpovídající kupní cenu

Kčs 75.742,-- slovy: sedmdesátpěttisíc sedmsetčtyřicetdvě Kčs
 a kupující strana je za tuto cenu kupuje a přejímá do státního socialistického vlastnictví.

VI.

Kupující strana svoluje, aby prodávající strana užívala převáděné nemovitosti až do termínu vyklizení (čl. IV).
bezplatně v dosavadním rozsahu, avšak jen pro vlastní potřebu a na vlastní nebezpečí a odpovědnost vůči třetím osobám. Z tohoto užívacího práva nevzniknou kupující straně žádné závazky vůči prodávající straně ani k udržování nemovitostí ani jiného druhu.

VII.

Kupující strana poskytuje prodávající straně a jejím rodinným příslušníkům, žijícím s ní ve společné domácnosti a provádějícím vlastní individuální bytovou výstavbu, předkupní právo na demoliční materiál z převáděných nemovitostí po dobu tří měsíců od uzavření této smlouvy. Jestliže si v uvedené lhůtě oprávněné osoby demoliční materiál nezakoupí, nabídne jej kupující strana jiným zájemcům.

VIII.

Kupující strana zaplatí ihned po uzavření této smlouvy prodávající straně kupní cenu

Kčs 75.742,-- slovy **sedmdesátpěttisíc sedmsetčtyřicetdvě Kčs na její volný účet u ČSTSP Český Krumlov - místní pobočka Velešín.**

~~Kupní cenu Kčs _____ která je zvýšenou náhradou, složí kupující strana na vkladní knížku prodávající strany u Státní spořitelny v~~

za níže uvedených podmínek, s nimiž prodávající strana souhlasí:

1. Výplata vkladu z vkladní knížky bude vinkulována na předchozí souhlas kupující strany, která jej udělí jen tehdy, bude-li vyplácené částky použito k účelu, pro nějž byla povolena zvýšená kupní cena.
2. Nepoužije-li prodávající strana zvýšené kupní ceny ke stanovenému účelu do pěti let ode dne, kdy byla složena ~~na vinkulovanou vkladní knížku, nebo v případě, že ve stejné lhůtě ji použije ke stanovenému účelu jen zčásti,~~

~~záruče se kupní cena o nevyužitou nebo k jinému než stanovenému účelu použitou část rozdílové částky mezi původní a zvýšenou kupní cenou, tj. podle okolností až o částku Kčs~~
Prodávající strana se zavazuje, že v takovém případě vrátí kupující straně nevyužitou nebo k jinému než stanovenému účelu použitou část rozdílové částky. Tímto vypořádáním zanikne vinkulace zbyvajících vkladu.

IX.

~~Smluvní strany souhlasí, aby v evidenci nemovitostí byly provedeny zápisy změn odpovídající této smlouvě. Náklady spojené s vyhotovením smlouvy a se zápisem změn v evidenci nemovitostí ponese strana kupující. Prodávající strana se zavazuje opatřit kupující straně doklady potřebné pro zápisy v evidenci nemovitostí, pokud tyto doklady jsou spojeny s jejím dosavadním vlastnictvím k převáděným nemovitostem.~~

X.

Tato smlouva nepotřebuje ke své platnosti registrace státním notářstvím. Vyhotovuje se ve čtyřech stejnopisech, z toho ve třech pro kupující stranu a v jednom pro prodávající stranu.

V Praze dne 6. září 1974

VODOHOSPODÁŘSKÝ ROZVOJ A VÝSTAVBA
inženýrský podnik Praha
150 56 Praha 6, Májeva 4

18
Kupující strana:
v zastoupení

V Sedlci dne 2. 9. 1974

Prodávající strana:

František Androš

7. 10. 1974

VODOHOSPODÁŘSKÝ ROZVOJ A VÝSTAVBA
inženýrský podnik Praha
PRAHA 5 – Smíchov, Nábřeží č. 4

18/25

Pan
František Ondrášek
zem. JZD Velešín
382 32 V E L E Š Í N
okr. Český Krumlov

Vaše značka	ze dne	Naše značka	V Praze dne
		430/100-Řím-661/74	7. října 1974

Věc: VD Římov I, výkup pozemků v k.ú. Velešín a v k.ú. Sedlce - majetkoprávní vypořádání.

V příloze Vám jako smluvní straně zasíláme 1 stejnopis platné kupní smlouvy o výkupu některých Velešických pozemků v k.ú. Sedlce a v k.ú. Velešín, které jsou trvale dotčeny stavbou VD Římov I a to: 1/ v k.ú. Sedlce: pč. 14, 245, 246/2, 191, 192, 219, 227/1, 227/2, 229, 238, 239, 240, 241, 243, 244, 246/1, 248 a 3247; 2/ v k.ú. Velešín: pč. 619/2.

Sdělujeme Vám, že jsme požádali náš finanční útvar, aby Vám poukázal kupní cenu v částce 44.766,-- Kčs na Vaš volný účet u místní pobočky ČSTSP Č. Krumlov ve Velešíně. O výkupu jsme zpravili příslušné organizace a Geodézii n.p. Č. Budějovice a Č. Krumlov jsme požádali o zápis změn v evidenci nemovitostí. Těmito opatřeními a poukázáním kupní ceny bude výkup pozemků majetkoprávně vypořádán.

Podle sdělení Geodézie n.p. Č. Budějovice jste vlastníkem st.p.č. 271 16m² /chata/ z id. 1/2. Druhou id. 1/2 má ve správě ONV-fin. odb. Č. Budějovice. Tuto Vaši id. 1/2 pozemku /8m²/ od Vás vykoupieme dodatečně po vyhotovení geom. plánu zátopy.

Děkujeme Vám za Vaši ochotnou spolupráci.

CO na vědomí:

- 1/ útvar 502 Jáma - k poukázání kup. ceny. Příl.: 1x kup. sml., 1x opis kup. sml., plat. poukaz.
- 2/ vedoucí útvaru 223 Ing Horejš.
- 3/ TDS VD Římov Ing Gajzler Římov.
- 4/ MNV Svätý Jan n/ Malší, o. Č. Bu.
- 5/ MNV Velešín, o. Č. Krumlov.
- 6/ ČSTSP Český Krumlov, pro místní pobočku ve Velešíně.

Vedoucí majetkoprávního útvaru:

VODOHOSPODÁŘSKÝ ROZVOJ A VÝSTAVBA
inženýrský podnik Praha
150 56 Praha 5, Nábřeží 4
18

Referent	telefon	linka
Dr Markus		57

tel. 54 09 50 - 9

PSČ 150 56

Osvobozeno od notářského poplatku z převodu nemovitostí.

Čj. 230/100-Řím-612/74

K U P N Í S M L O U V A

..... kterou uzavírá Vodohospodářský rozvoj a výstavba, inženýrský podnik Praha, Praha 5.- Smíchov, Nábřeží 4, investor stavby VD Římov /dále jen "VVRV Praha" jako strana kupující, a

..... pan František Ondrášek, bytem Svatý Jan u Malší - Sedlce čp. 15, okr. České Budějovice, jako strana prodávající.

Prodávající strana prohlašuje, že je způsobilá k právním úkonům, oprávněna k uzavření této kupní smlouvy a že je výhradním vlastníkem níže uvedených vykupovaných pozemků nebo jejich částí.

I.

Pan František Ondrášek je vlastníkem pozemků zapsaných na listech vlastnictví č. 288, 289 a 344 pro k.ú. Sedlce a č. 567 pro k.ú. Velešín, a z těchto pozemků prodávající straně z titulu trvalého záboru pro stavbu vodního díla Římov I:

A/ Pozemky v kat.území Sedlce:

č.parc.:	kultura:	stav dle EN:	díl:	vým.a :	cena za 1 m ² :	celkem Kčs:
14 /čp.15/	stav.	-	celou	1.082	4,--Kčs	4.328,--
245	zahrada	-	celou	1.001	4,--Kčs	4.004,--
246/2	zahrada	-	id.1/2	3.889	4,--Kčs	7.778,--
191	role	-	id.1/2	915	0,40Kčs	183,--
192	les	-	id.1/2	4.244	- " -	848,80
219	les	část pč.219	id.1/2	22.029	- " -	4.405,80
227/1	les	-	id.1/2	807	- " -	161,40
227/2	pastv.	-	id.1/2	754	- " -	150,80
229	les	část pč.229	id.1/2	8.650	- " -	1.730,--
238	role	část pč.238	id.1/2	15.601	- " -	3.120,20
239	pastv.	část pč.239	id.1/2	2.086	- " -	417,20
240	louka	-	id.1/2	5.511	- " -	1.102,20
241	role	nyní pč.241/1 vým. 1611m ² a část pč.232/1	id.1/2	34.869	- " -	6.973,80
243	pastv.	-	id.1/2	554	- " -	110,80
244	ost.pl.	-	id.1/2	94	- " -	18,80
246/1	louka	-	id.1/2	376	- " -	75,20
248	les	část pč.248	id.1/2	4.586	- " -	917,20
3247	ost.pl.	-	id.1/2	198	- " -	39,60

B/ Pozemek v kat.území Velešín:

619/2	role	-	celou	21.004	- " -	8.401,60
-------	------	---	-------	--------	-------	----------

C e l k e m ..... 54.664,5 za..... 44.766,40

Kupní cena zaokrouhleně..... 44.766,--Kčs

II.

Uvedené pozemky budou vyznačeny v geometrickém plánu stavby VD Římov jako trvalý zábor. Jde o předčasný výkup v souvislosti s výkupem celé usedlosti čp.15 v Sedlci a chaty na st.p.č. 271, které již byly provedeny samostatnou kupní smlouvou.

Kupující strana shora uvedené pozemky o celkové ploše 54.680,5m² vykupuje za kupní cenu 44.766,-Kčs, slovy: čtyřicetčtyřítisícisetšedesátšest set korun čs., která byla stanovena podle vyhlášky MF a ČÚ ČSR č. 43/1969 Sb. a na základě vyjádření soudního znalce. Tuto kupní cenu použije VRV Praha prodávající straně po oboustranném podepsání této kupní smlouvy na její volný účet u místní pobočky ČSTSP Český Krumlov ve Velešíně.

/Pokud jde o pozemky vykupované v id.1/2, jsou co do druhé id.1/2 ve správě fin.odboru ONV Č.Budějovice nebo Státních lesů Č.Budějovice, od nichž budou převedeny do správy investora VD Římov hosp.smlouvou./

III. V kupní ceně jsou obsaženy všechny vedlejší náhrady, zejména za znehodnocení zbývajících ploch atd., takže prodávající strana nemá vůči kupující straně po zaplacení kupní ceny žádných dalších nároků.

Kupující strana nepřijímá břemena a závazky, vážnoucí případně na těchto pozemcích. Proávající strana bere na vědomí, že zástavní práva a jiná věcná břemena na těchto pozemcích případně vážnoucí zanikají podle § 396 hosp.zák. č. 109/1964 Sb.

IV.

Tato smlouva je závazná pro obě strany dnem jejího podepsání. Dnem podpisu smlouvy oprávněným zástupcem VRV Praha se vykupované pozemky stávají národním majetkem ve správě kupující strany.

V.

Kupující strana zařídí příslušné zápisy v evidenci nemovitostí, odpovídající této smlouvě, a hradí náklady s tím spojené, jakož i náklady spojené s vyhotovením této smlouvy. Notářský poplatek z převodu nemovitostí podle této smlouvy se ve smyslu ustanovení § 6 odst.4 zák.č.24/1964 Sb nevybírá.

VI.

Tato smlouva byla vyhotovena ve 4 stejnopisech, z toho 1 stejnopis pro prodávající stranu a 3 stejnopisy pro VRV Praha.

V Praze dne 7. října 1974

V Sedlci dne 29. 9. 1974

VOVOHOSPODÁŘSKÝ ROZVOJ A VÝSTAVBA
Inženýrský podnik Praha
150 56 Praha 5, Nábreží 4
10

.....
za kupující stranu

.....
prodávající strana

Schvalovací doložka JZD Velešín, uživatelů některých z vykupovaných pozemků: S uzavřením této kupní smlouvy se souhlasí.

Ve Velešíně dne 30. 9. 1974

.....
razítko a podpisy

Paměti Františka Ondráška

- končil, protože se rozhodl o stavbě přehrady, která všecko práci a nadlidem dříve pohřbila v přehradním jezeru. V tom jsme však ještě v tamté věci neřídili.

1970. Instalace ústředního topení. Kotel 14000 Kč. rnakky „Dutala“ s přímým přikládáním jsme umístili v nedokončené přístavbě, postaven nový komin a rozved papírné rudy na půdi domu. Topení fungovalo dle až do roku 1976, kdy jsme se přestěhovali do Chodce. Na instalaci topení měl velkou zásluhu bratr manáčky Fr. Bina, který sehnal litění radiátory, ventily a kotel. Tyto věci nebylo možné v té době sehnat. Frakr byl velmi ošitavý a dělal v té době mistr v okres. star. podniku. Ústí. Topení přišlo tehdy asi na 6000 Kč. Vytápěli se čtyři místnosti.

1971. Začíná se hovořit o stavbě přehrady na

pitnou vodu. Původní projekt počítal s
přehradou u Doučlet. Její nejvyšší hladina
by byla dosažena asi 500 m po proudu
řeky pod naší stavení. S ohledem na měřič-
-ko Šimor tento plán padl a rozhodnuto,
stavení nad Šimorem. Tím padly poslední
naděje, že nějaké údolíčko s naším stavením
zůstane zachováno. Aby nákupní cena za
naš dům byla co nejmenší, postavil jsem
splachovací záchod, obnovil náta do dřeva,
ošetrkoral a obilil venkovní zdi umítní dřevem

1972. Naši medlaři přišel odhadnout Jan dr. Markus,
ing. James a jedna tlučnice a p. Drohob.

Obytné stavení odhadnuto asi na 180.000 Kčs
a hospodářské budovy a pozemky asi na
100.000 Kčs. Z toho stodola 3.000 Kčs, veštin 7.000 Kčs
stáje 4.000 Kčs, studna, kaksádka a stará
část obytn. domu asi na 15.000 Kčs. Tyto
odhady byly později několikrát upraveny,

ale větší změny nastaly. Byl velký nepoměr
mezi budovami venáunými jako drobné
stavby v osobním vlastnictví a stavbami
v státním vlastnictví, kteří dříve sloužili
jako výrobní prostředek. (Stavba, velká stavba
za 3.000 Kčs a malý vůlín jako drobná
stavba za 7.000 Kčs) Cena pozemků byla
4.000 Kčs za 1 ha. Za dříví v lese (v našem
případě asi 400 m³) vůlín nic.

1973.

18. června t. r. zemřel Fr. Běna, který byl
13. června zasážen bleskem, když pomáhal
tehdejší sklidit seno. Vě věku 48 a roku odešel
člověk nasměrně obětavý, pobožný a inteligentní.
Od roku 1952 kdy se stal mým svákem
mi mnoho pomohl. Byl velmi řízkový redník
a přímý slovak. V tomto roce jsem se rozhodl
postavit si nový obytný dům v Chodci na
parce patřící p. V. Jaráňový z nedostatků č. 3.
Velmi těžko se rozhodoval jednou se rozhodl